

בָּאֹתֶת תְּהִלֵּם

גָּלְיִוּן

פרק במדבר - שבועות - תשפ"ה לפ"ק

גָּלְיִוּן תְּהִלֵּם

גָּלְיִוּן כשבוע זו נתרב עלי

זה"ד דָּיוּם יִצְחָק בְּרִיעַד מְאָז הַיּוֹם (כארא פארק)

לרגל שמות ארוסי בנו החון מאיר ני"ז למלול טוב

עב"ז בת מוח'ר משולם וושא אונגארה הי"ז (מאנטויאו)

ובוצות זה יתברך הנדרון החשוב בכ"ל סילוי דרכיבת, ומלא הקפהה בל משאות לבו לטובה אפן פלה

המודוד הזה תנברב עי' חז"ג יוסוף חיים ליפעד שליט"א (ראח"כ בארא פארק)
לרגל שמות נשואין בנו החון מאיר ני"ז למול טוב
וכמהה יסודות הרשות שזכה לזרות תענוגותה מכל יצ"ח לא רק ימים ושנים וטומן אמן

פרשי" ואינו מזכיר אלא בני אהרן, ונקרו
תולדות משה לפי שלמדו תורה, מלמה, שלל
המלך את בן חבירו תורה, מעלה עליו המכוב
כללו ילו.

ודקדקו המופרים, מהו השכר הזה, שנחשב
לبن חבירו כאלו ילדו, וכי יצא מואה איזה תועלת.
ואמרותינו שכונות חז"ל ליתן בזה הוראה, היאך
ובאייה אופן לימד האדם את בן חבירו תורה,
שיטפל עמו כמו שהוא מטפל עם בנו, ואם היה
רואה בבנו, שצורך סיוע ועוור להצלחה בתורה
ויראה, הרי היה עושה כל מה שביכלתו, והיה
שוכר בעדו מלמד שיש לו כח הסבריה ישירה, או
הה יושב הוא עצמו ללמידה עמו יום אחר יום,
ולא היה החושך עמל וטירחה בדבר, כי הדבר גונע
בנפשו שבנו יצליה, למגע השם, כן על דרך זה
ציך האדם ללמד את בן חבירו, שימסור את

רבותינו הק' שנקראו אבות,
כמו שתכתב (פל"ב ב"ב י"ב) אבי
אבי רכוב ישראל, ממשיך על
עצמיו אור קדושיםם, ומקבל
שפע והארה מהם, ובכם ואחותם זוכה לנישיאת
ראש.

זה העני מה שרואו בצדיקים, שכאר אר אמרו
דברי תורה לפני התלמידים הזכירו מתחלה
דברי תורה ששמעו מרבים, וכנה התנהגו הרבה
מתלמידי המגיד ה'ק' ממעוריטש זי"ע, והטעם
בזה דברינו, כי מצד רוב שפלותם, הרגוישו כי
מצד עצמים אין להם שום זכות להמשיך הארה
להתלמידים, ולנסאות את ראשי, لكن התקשו
אל בית אבותם, כדי שבכח זה יוכו לנשאות את
ראש התלמידים.

(פתג'ק במדבר)

**צרייך להתנהג בה תלמידים
בן
אללה תולדות אהרון ומיניו.**

בָּאֹזֶר פְּנֵי מֶלֶךְ

פְּנֵי עֲבָדָה עֲבָדָה עַל פָּרָשַׁת הַשְׁבָּעָה

במדבר

**צרייך לדבק בדרכי אבותינו
ורבותינו**

שiao את ראש כל עדת בני ישראל למשפחות
לבית אבותם.

פירשו זהה בספר תلمידי בעש"ט ה'ק' שiao
את ראש כל עדת בני ישראל, היאך אפשר
לנסאות את ראשם של בני ישראל, על ידי
למשפחותם לבית אבותם" למשפחותם שבני
ישראל נא אל אחת וגנו" וזה למשפחותם שבני
ישראל יתדבקו, "לבית אבותם" למשעי האבות
ה'ק' להתנהג בדרכי האבות, על ידי זה יוכו
לנסאות ראש, כי אף כאשר האדם מצד עצמו
עומד במצב שפל, ואין לו שום זכות, כלל זאת,
אם מותדק ומתקשר אל מעשי אבותיו ה'ק', ועל

המשך בע"ג

אשריך וטוב לך הבקותים
אדידים יעמוד לך ולתקותים
מה טוב חילוק וובל בזה ובבזה
בכבוד רב
הנהלת איחוד
תלמוד ירושה טאטה
בשם כל אנשי שלוםינו

תנדב על ירי הדבבי החסיד המורם רוחה צקה והסדר בונה ומוקם של תורה וחסידות
והה"ח יצחק יהודה לייבוש מערמצעלעטען שליט"א

ליגלווי שחתם אבוי יוקר והמחשוב
רב חסיד ר' חיים חומס בר' ר' יצחק זל
ארצישט ביבר בר' ר' יצחק גמליט
האה נגמלה דודור בברוך החילון אמן

פרנס פעולות האיחוד
לזהות
סִזְוּן

שלא עשנו עבד, מען דענקט דעם איבערשטן איז ער האט אונז געגעבן די כוחות נישט צו זיין קיין עבד צו די גוף און אירע תאוט.

(שיח' ק' ח'ב שפ"ח)

שער בירוי לאש

קודצע טראפעיליכע טיטישן מהודר
של ב'ק מון רכני והקדש זיערכ'

המודור הוועת תנדרב עי' מוה"ר חיים יעקב דיטש ה"ז (וומסב' ג')
וליגל שמורת הוללה נכו למולחן
ובסota הא ייסחו השיטה שביה לזרב תענוג וויה כל בי'ח לאיך זים וווענס סוכב אמן

ווען מען האט אים ארויפגעטראגן פון
מצרים, וווען עס שטייט, ויעשו בניו לו
כן כאשר ציווה, יהודה יששכר וחובלון,
ישאחוו מן המזורה, וראובן שמעון וגד מן
הדרום, וכו', קומט אויס איז מיט דעם וואס
ז'י האבן גערהט און געזווינן מיט דגלים,
האבן ז'י ממשיך געוען די מסורת וואס ז'י
האבן מקבל געוען פון די אבותה ה'ק, און
ווען די לשון הפסוק ספחני נא אל אחת וגו',
און דאס איז פשת 'למשפחותם' איז יודישע
קינדער זאלן זיך מדקין זיין לבית אבותם,
צו די מעשים פון די אבותה ה'ק, זיך צו פרין
בדרכי האבות, דורך דעם וועלן ז'י זוכה זיין
ז'י געגעבן מיט דעם אכח, איז ז'י זאלן
זיך קעגען מקשר זיין צו די אבותה ה'ק, און
אין זיעער כה און אין זיעער זכות וועלן מיר
זוכה זיין צו א נשיאת ראש.

(עבודת עבודה פטג'ק)

שבועות

ב' מזוז תודה איז די גאנצע אור העולם נתקך געוזארן

חו"ל זאגן או אין די צייט וואס דער
אייבערשטער האט געזאגט די עשרה
הדברות איז בי' יעד דיבור געווארן
אנגעלפליט די גאנצע וועלט מיט בשמיים,
קען מען מבאר זיין די כוונה אין דעם, וואס
אי פשת או די גאנצע וועלט איז אングעלפליט
געווארן מיט בשמיים.

עס איז ידוע פון ספרים ה'ק' או עס איז
דא אין א מענטש פינפ' חושים, חוש הראי',
חש השמיעה, חוש הטעם, חוש הרית,
און די אלע' חושים וווען דערמאנט ביים

כל עדת בני ישראל
למשפחותם לבית
אבותם, עונען מפרש די
תלמידי בעש"ט ה'ק, שאו
את ראש כל עדת בני ישראל, ויאזוי קען
מען אויפהייבן די Kapoor פון יודישע קינדער
דאס איז דורך למשפחותם לבית אבותם, איז
למשפחותם איז א לשון פון דיבורות, איז
ווען די לשון הפסוק ספחני נא אל אחת וגו',
און דאס איז פשת 'למשפחותם' איז יודישע
קינדער זאלן זיך מדקין זיין לבית אבותם,
צו די מעשים פון די אבותה ה'ק, זיך צו פרין
בדרכי האבות, דורך דעם וועלן ז'י זוכה זיין
ז'י נשיית ראש, וויל אפיקלו א מענטש
אייז מצד עצמוני איז מצב של, און ער
האט נישט קיין שום זכות, אפי' איזוי אויב
אייז ער זיך מדקין און מקשר צו די מעשי
האבות ה'ק, און צו זיינע הייליג' רבייס
וואס וווען אנגערופן אבות, ווי דער פסוק
זאגט, אבי אבי רכבל ישראל ופרשייה, איז
ההקב"ה על הר סיני ירד עמו כ"ב ורבבות
של מלכים וכו', והוא כולם עשוים דגלים
דגלים שנאמר דגול מרבבה, ליין שראו
אותן ישראל שהם עשוים דגלים דגלים,
התחלו מתחאים לדגלים, אמרו הלויא כך
או נעשה דגלים כמותן וגו', אמר להם
ההקב"ה מה נתואיתם לעשות דגלים, חייכם
שאני מלא משאלותכם, שנאמר וכשם
אלוקינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיה, מיד
ההודיע הקב"ה אתם לישראל, ואמר למשה
לך עשה אותם דגלים כמו שנתאו, וזהו
איש על דגלל, באותות וגו', ע"ב.

דעrgbער ווען יודישע קינדער האבן
מקבל געוען די תורה, האבן ז'י מורה
געheits, או עס קען זיין עס ווועט קומען
א צייט וואס ז'י וועלן נישט קעגען מקיימים
ז'יין די תורה ווי עס דארף צו זיין, ומצד
מעשייהם וועלן ז'י נישט האבן קיין שום
זכות צו זוכה זיין צו א נשיאת ראש,
פארדעם האבן ז'י מתואה געוען צו רוחן
מיט דגלים, וואס דורך דעם וועלן ז'י זיין
מקשור צו די אבותה ה'ק, איזוי ווי רשי' ה'ק'
זאגט, באותות לבית אבותם, מיט דעם אונ
וואס יעקב אביהם האט ז'י איבערגעגען
שטייט אנהייב פרשה, שאו את ראש

דער הייליגער רב' זאגט

ליקוט אמרים מכ' קרביה' ק' ז"ע מלקט מספרי דבר - אידיש

במדבר

דורכ' זיך מקשר זיין צו אביותינו ורבותינו ה'ק איז מען ממשיך אור קדושתם

VIDBER H' AL MASHA VEL AHRON LAMER, AVISH
UL DGLA BAOTOT LIBIT AVOTH YHUN BI
ISRAEL.

SHTEITIM AVIN MADRASH AOIF DUM, CHIBA
YITIYE CHBN KABBAH SHUSHAM DGLIM CMALAI
HSORTET VECO. VEMINN SHHEIA AHAVA LI'SRAEL,
SHCEN SHLAMA HAMALK OMOR HABIVANI AL LIBIT
HEYIN VDGLA ULI AHAVA VEGO. B'SHEVA SHNTAGLA
HAKBAH UL HUR SINI YIRD UMZO C'B V'RBBOT
SHL MALKIM VECO, VEHU KOLM USHOM DGLIM
DGLIM SHNAMER DGOEL MORBABA, LEIN SHRAV
AUTEN ISRAEL SHEM USHOM DGLIM DGLIM,
HTCHILU MTAHIM LDGLIM, AMORO HALOAI CK
AVNO NEASHIM DGLIM CMOTEN VGO', AMER LHEM
HAKBAH MAH NATAHIM LEUSHOT DGLIM, CHICIM
SHANAI MMLA MSHAALOTCOM, SHNAMER VBSH
ALLOKINU NDGOL YMALA H' CAL MSHAALOTIKA, MID
HODUY HAKBAH AUTEN LISRAEL, VAMER LMSHA
LK' USHA OTTEM DGLIM DGLIM CMOTEN VGO', V'U
ASH ULL DGLL, BAOTOT VGO', U'B.

SHTEULZ ZICH DI SPFRIM H'K' MBEAR ZO
Z'YIN DUM MADRASH, FARVOAS HABEN YODISH
KINDEDER MTAHUA GEUOUN LDGLIM, AVON VOS
AZIZ DI MUELA ZO RHOEN DOKAK MIT DGLIM.
KEUN MEUN DAS MBEAR ZYIN LUYT VVI UN
SHTEIT ANHEIBI PRESH, SHAO AT RASH

וועט קומען, און דעםאלטס איז געווען א
צ'יט פון א תיקון השלם, ווען נישט די חטא
העגל וואס איז געווען נאכדעם, און דאס
איין געווען די כוונה או די גאנצע וועלט איין
געווען אונגעפילט מיט בשמיים, דאס מיינט
או בי יעדע דיבור פונעם איבערשטען איין
די אויר העולם געווארן מער נזיך ביז עס
אי נתמלא געווארן אינגעאנצן מיט בשמיים,
דאס מיינט או די גאנצע וועלט איין געווארן
רORTHNI, אווי ווי די חוש הריח וואס איז נישט
נפוגם געווארן.

און דאס איז די ענין וואס חז"ל זאגן
אוז בי מטען תורה האבן אידישע קינדער
געעהן די נשמע, און געהרטט די נראה,
וועיל אלע חושים פון זי' זענען געווארן
רווחניעים אוזו ווי די חוש רוחה, פארדעם
האט מען געקנטן זעהן די שמיעה, און
הערן די ראייה, וועיל בי א כח רווחני איז
נישט שייך קיין גבול אין צומצום, פארדעם
אי געווען אין אלע חושים די כח פון אלע
ზהאמען.

(עבודת עבודה פתג"ק לשבועות)

חווש הראי און חוש השמיהה, וועלן ווערט
חוושים וווחנאים, וואס נאר די נשמה וועט
נהנה זיין פון דעם און נישט די גוף, און
דאס איז די כוונה או משיח וועט זיין א
טמורה ודאיין, וויל אלע הוושים וואס ער
וועט משפטן מיט דעם וועלן זיין בבחינת
דרית, און דאס איז פשט' ולא למרא עיניו
שפוט, דאס הייסט או נישט מיט די חוש
הראי פון יעט, ולא למשמע אזניי יוכיה'
דאס מיינט נישט מיט די חוש השמיהה פון
עצט וואס איז נתגשム געווארן, נאר מיט
חוושים וווחנאים וואס וועלן אלע אונגערופַּן
ווערטן אויפָּן שם הריה, וויל אלע וועלן זיין
רווחנאים וואס די נשמה איז נהנה פון דעם.
און מיט דעם קען מען פאראשטיין דאס
וואס חיז'ל זאגן או בי יעדע דיבור וואס
איין אַרְוִיסְגֶּעָקְוּמָעָן פֿוֹנְעָם אַיְבָּעָרְשָׁטָן, אַיְזָן
די גאנצע וועלט אַנְגָּפְּלִיט גַּעֲוָאָרָן מיט
בְּשָׂמִים, וויל עס איז ידע וואס חיז'ל זאגן
און בי מתן תורה איז די גאנצע וועלט נזדcker
געוואאן פון די זוהמה פון די חטא אדם
הרשות, אַזְוּיּוּ עס וועט זיין ווען משיח

חטא עץ הדעת, ותרא האשה, יתאלל,
וותן וישמעו', חוץ די חוש הריח וווערט
נישט דערמאנט, וויל אלע חושים זענען
ונפוגם געווארן ביים חטא חוץ די חוש
הריה, פארדעם זאגן חז"ל (ברכות מג ע"ב)
אייזה דבר שהנשמה נפנית ממנה ואין הגוף
ננהנה ממנה, הוイ אומר זה הריח, וויל די
חווש הריח איי געלבלבן אן חוש רוחני, אווי
וואי אלע חושים זענען געווען פארן חטא,
פארדעם אייז די נשמה ננהנה פון דעם וויל
עס אייז געלבלבן אן חוש רוחני.

און דאס איז די ענין וואס עס שטיט**ט**
 כי מישיח צדקינו, או ער ווועט משפטין/
 די וועלטן דורך די ריח איזוי ווי חזיל' זאנן
 או ער ווועט זיין 'מורוח ודאיין', איזוי ווי עס
 שטיט אין פ██וק (ישעהו י"א ג') והרייחו
 ביראת ה' ולא למראה עניינו ישפט ולא
 למושמע איזני יוכח השפט בצדק דלים וכו',
 און איז וויל וווען משיח ווועט קומען, ווועט
 בטל ווערן די זהבמת הטה עץ הדעת פון די
 וועלטן, אוון מAMILא וועעלן אלע חושים צורייך
 וווערן איזוי ווי די חוש הרית, אוון אויד די

רצча ליתנה על ההרים הרומים, ולמה כינה אותם
הקב"ה בשם כוה בעיל מומין.
ובואר על פ' מה שאמר הכתוב (דברים ל"ג)
(ד) תורה צוה לנו משה מוירשה, ודרשו חז"ל אל
תקרי מורשת אלא מאורסת, כי מותן תורה היתה
בחינות אירוסין ונישואין של הקב"ה והנסת ישראל,
והענין בויה כי אירוסין ונישואין, הוא עניין של ביטול
הרעיון, שהאהה מבטלת את עצמה לבעה, וכןנית
אליו ואין לה שם עצמיות, כי משעה שנטקדשה
נאסרת על כל העולם, ומשועבדת לבעה בלבד,
כענין זהה ממש היה עניין מותן תורה, בני ישראל
מסרו את עצם ביד ה', לחיות נקדים ומשועבדים
אליו לבך, ואופן שללא יהא להם שם עצמיות,

אליא יהו בטלים בהכלית רק אל רצון הבורא.
ובזה יבואר היבט, למה בחר הקב"ה ליתן
התורה דידי' קא על הר סיני, כיון שטבעו של הר הזה
הוא היהות בטל בעני עמו, והוא היסוד של מותן
תורה, ביטול הדzon אל ה', וכן כאשר ביקשו שאור
ההרים שעלייהם תינתן התורה, אמר להם הקב"ה
כollowים בעלי מומין אתם גבי הר סיני, כי היסוד של
קבלה התורה הוא ההיפך מן הנואה, כי אם ביטול
הרצון אל ה' מכל וכל, בעלי שם עצמאיות.
(חכ"ג שהושוו)

ישש"ה מצות לא העשה שבתורה, כמו שאמרו חז"ל (וינה כ"ה) כי אם אברהם אבינו ע"ה את כל התורה כולה עד שלא ניתנה, והיינו שאברהם אבינו ע"ה זיך וטיהר כל אברהם ונידיין, וממילא הרגישיו אברהם ונידיין מעצימים את כל מצות התורה, שכן אילו קרבנו לפני הר סיני אף אם לא נתנו לנו את התורה דיןינו, כי כבר השינו בני ישראל את כל התורה מעצימים מצד יוכך אברהם. (דבר' שבועות)

**יסוד קבלת התורה הוא
ביטול הרצון אל ה'**

אמרו חז"ל (מגילה כ"ט) כי בשעה שבא הקב"ה
לייתן התורה על הר סיני באו ההרים הר תבור
והר הכרמל, ובכיסו שהקב"ה יתון התורה עליהם,
אמור להם הקב"ה (טהילים ס"ח י"ז) לימה תרצהו
הריס גבונאים, כולם בעלי מומין אתם נבי ה'ר
סיני, שנאמר (ויקרא כ"א כ') או גבן או דק, ההר
חמוד אלקיים לשבותיו זה סיני, שהקב"ה חמוד את
הר סיני ليיתן עלייו את התורה.
הנה בכל העניין הזה יש להוסיף ביאור, למזה
רשכון הקבר"ב לחצנו על רב סינוי דיקרא ולמה לא

המשך מע' א

**כשהגיעו בני ישראל להר סיני
השינו את התורה מצד זיכוד
אברהם**

אומרים בהגדה של פסח, אילו קרבנו לפני הר
סיני ולא נלנו את התורה דיןין, והוקשה הרה'ק
מ'בארדייטשוב ז"ע דלאורה איזה טוביה היה לנו
מזה שהחשית'ת קרבנו לפני הר סיני אם לא היה
נוון לנו את התורה.
ופירש הווא ז"ל, על פי מה שאמרו חז"ל (שבת
קמפני) יישראלי שעמדו על הר סיני פסקה זהותמן,
דהיינו שהיו מזוככים ומוטהרים מכל זההמא
וטומאה, וכיוון שהרהורם"ח אמרים ושב' הגדים היו
מזוכקרים. הביאו מושגמים אם רבי'ת מזוה נישב

אתורה לבובד

שבת

שאו את ראש כל עדת בני
ישראל וגוי לגלגולותם.

לכארה דארף מען פארשטיין,

פארוואס ווען דער איבערשטער האט
געהייסן משה רבינו ציילן די אידישע קינדרער, שטיט
אין פסק דאס ווארט "לגלגולותם", אבער שפערטער
אין די פרשה, ווען דער איבערשטער האט געהיסן
משה רבינו ציילן די לויים, שטיט נישט דערמאנט
דאס ווארט "לגלגולותם".

מען קען דאס פארענטפערן, לוייט ווי די גمرا
זאגט אין מסכת מנהחות (דף ל' ע"א), או א מענטש
וואס ווערט גבעוירן מיט צויזי קעפ, הייסט אטריפה,
קינדרער ברענэн זיער יהום - אווי ווי רישׁוּ וואט
דא אויף ויתילדו על משפחותם - "הביאו ספר
מקבל צויזי די תורה". האט ווי הש"ת גענענטפערט
ברעננטס פאר מיר איי'ערע יהום, אווי ווי מינע
קינדרער ברענэн זיער יהום - אווי ווי רישׁוּ וואט
פון פסק ב'בום דבר ה' את משה בהר סיני, וואס
פון פסק אויז משמע או נאר אין יענעם מאג זענעם
זיער געווונן די קינדרער פון אהרן און משה.
לאט איז דארף מען פארענטפערן מיט דעם וואס
לאט איז שועער, פארוואס אין פסק ב' שטיט
נאר זאללה שמוט בני אהרן אוןעס שטיט נישט
בנין אהרן ומשה - או זיער געווונן די קינדרער
פון משה.

מען קען דאס פארענטפערן מיט דעם וואס
דער פסק אומט (דברים ט' כ') "באחרון התאנך ה'"
- או נאר דעם חטא העגל האט דער איבערשטער
גענצערנט אויף אהרן, און רישׁוּ וואט או דער
איבערשטער האט געוואאלט שטראפן אהרן מיט
דעט או זיעען קינדרער יאלל שטארבן, נאר משה רבינו
האט מותפל געווונן אויף אהרן, און די תפלה פון
משה רבינו האט געהאלפן אויף האלב או נאר צויזי
פון אהרן קינדרער זענעם געשטארבן.

קומט אומס או בי די אידן, ווען מען טראקט
צורך איז דיחום, ווי אווי די פערעדיג דורות האבן
איסונגעהן, ברעננט דאס אגעוואאליגע שטראפנ
פאר איד צו וועלן זיין אווי ווי פערעדיג דור.
אבלער בי די גיטס, ווען גני טראקט ווי אווי זיין
פערעדיג דורות האבן איסונגעהן, לאקט ער פון
זיער געווונן די זענעם געווונן.

זענעם דעם ווען די גיטס האבן מקנא געווונן די אידן
און האבן אויך געוואלט מקבל ייון די תורה, האט
הש"ת גענענטפערט פאר די אלע פעלקעו, או די
אידן וואס זיער זיין אווי ווי פערעדיג דור
זענעם אויף דעם בארג סיני צו נעמן די תורה האט
משה רבינו מהפל געווונן או די קינדרער פון אהרן
יאלא נישט שטארבן, און אלער אויך איתמר זענעם
געבלבן לעבן.

(כל' קיר)

אָזָרֶת אֹזֶם שְׁבַת טִישׁ

בקיילענעחוות און מעשיה נאצחאן ביס שבת טישׁ

๒๙

(אגרא דכללה)

ויתילדו על משפחותם.

שטייט אין מדרש, או ווען די אידישע קינדרער
האבן מקבל געווונן די תורה, האבן אלע פעלקער
מקנא געווונן די איזן, און זי האבן געהאמט "מיט
וואס זענעם די איזן מער פון אונז, זי זענעם זוכה
מקבל צויזי די תורה". האט ווי הש"ת גענענטפערט
ברעננטס פאר מיר איי'ערע יהום, אווי ווי מינע
קינדרער ברענэн זיער יהום - אווי ווי רישׁוּ וואט
דא אויף ויתילדו על משפחותם - "הביאו ספר
חויסים" או די איזן האבן געבענטנט זיער יהום.
לאט איז דארף מען פארענטפערן, די גיטס האבן
איך איז יהום, זיעל זי שטאמען פון ישמעאל אדרער
עשט, קענען דאך די גיטס אויך ברענאנע זיער יהום.
נארעס איז דאך דא חילוק צוישן די איזן און די
גיטס. או בי די איזן ווי שפערטער אבער בי די גיטס איז
זשואכער אויך שואכער, אבער בי די גיטס איז
פונקט פארקערט, ווי שפערטער די דורות, זיער זיער
קלונגער אויך קלונגער, זיער חכמה אויז היינט אסאך
מער ווי אמאך.

קומט אומס או בי די איזן, ווען מען טראקט
צורך איז דיחום, ווי אווי די פערעדיג דורות האבן
איסונגעהן, ברעננט דאס אגעוואאליגע שטראפנ
פאר איד צו וועלן זיין אווי ווי פערעדיג דור.
אבלער בי די גיטס, ווען גני טראקט ווי אווי זיין
פערעדיג דורות האבן איסונגעהן, לאקט ער פון
זיער געווונן די זענעם געווונן.

זענעם דעם ווען די גיטס האבן מקנא געווונן די איזן
און האבן אויך געוואלט מקבל ייון די תורה, האט
הש"ת גענענטפערט פאר די אלע פעלקעו, או די
אידן וואס זיער זיין אווי ווי פערעדיג דור
זענעם אויך געווונן די זענעם געווונן זי, דעריבער
ענק האלטן או ענק זענעם קלונגער פון זי, דעריבער
קענען ענק נישט באקומו די תורה.

דאם קען זיין די כוונה פון מדרש, הביאו ספר
חויסים "cdr" - אויך זעלבע וועגן אונפנ וואס
די איזן באנץין זיך מיט זיער יהום, זי זיעל זיין ווי
זיער עטלערן, וואס האבן מקים געווונן די תורה.
(שמן ראש)

זאללה תולדות אהרן ומשה - ב' בום דבר

(תפארת הוננת)

ויהיו בני רואבן בדור ישראל.

לכארה איז שועער, פארוואס שטיט א לשון
עדיד זיהוי בני רואבן, וואאלט געדארפט שטיט
א לשון ער "זהו בני רואבן".
מען קען דאס פארענטפערן, לוייט ווי עס שטיט
אין זהה קדוש פרשת ווי, או אטשיג יעקב אבינו, און
האט אווקגענעם די בורה פון זי זי זי רואבן, און
ער האט עס געבען זי זי ברידער יוסף (ווען רואבן
האט ארום גטמייט דעם בעט פון יעקב אבינו). וועט
אבלער רואבן זויך וועדו דער בדור פון יעקב לעתר
לכוא. קען זיין, אודערפאר האט דער פסק געשרבין
אל שון עדיד, זיהוי בני רואבן בדור שראל', כדי
מרמז צו זיין, או לעיד לבייא וועט רואבן ווידער זיין
דער בדור פון יעקב אבינו.

משה את העם האט ער געגען א געשרי' אוי
וואו ואס פאר א זיסקיט איז אadam, דער היילגען
משה האט ארטיסונגעזינן אידישע קינדרען פון זיער
איציות נאנט צו ברענן צו גאט ב"ה.

אייזהו חכם הרואה

איינמאיל ייט שבויות זענען געוענס צויאמען
דער היילגען באדרידישושאָר' זיע מיטן קאנצ'ער
מגיד זיע, האט זיך דער קידושת לוי אינגעראָפֿן דער
ואס האט קלארע אוינן דארך קעגען מארן בא"י
מן תורה זענען די קולות וברקיט' האט זיך דער
קאנצ'ער מגיד אינגעראָפֿן, גאט דארך מען איצט
מתפלל זיין או הש"ת' תאַל אַוְסְהִילְן אַוְנוּשְׁעָ אַוְינְן,
מיר זאלן קעגען זען ואס מ"דאָרְךָ זעהָ ...

באומה וביראה

איינע פון די היילגען תלמידים פון הרה"ק
רביה שלמה לייב מלענטשאָז' ע"ה האט דער צ'ילט
או איינמאל איז ער געוען בי זיין רבין שבשות,
און בעט דער שלוחן התהרו האט זיך דער צדיק
אנגערופֿן, ואס דארך מען טון אין איז היילגען
נאכט, מ"דאָרְךָ זיךְ גַּרְגִּיטְן זען קבלת התורה באימה
ביראה ברהט ובוועה, זאנציג האט זיך אים
אנגעהיכן וארכטן זיין גאנצן גוף, או ס'איי געפאלן
אפקד איפֿן זאנגען עולם, ער האט זיך אינגעאָפֿט
אין טיש, אונ דער גאנצער טיש האט זיך געוויאָרָפֿן,
מי'האָט אַים געומוז אַרְיִינְפּֿרְן אַין זיין שטוב ער זאל
אַבְּסְלְן צו זיך קומען, אונ הערטש נאכדען האט מען
ווײַיטער געפֿרְט דעם טיש.

איינס זוי צוּוּי

הרה"ק רביה' מַאֲרִיל מַפְּרָעָמִישָׁלָן ז' ע"ה האט
אמאל אַרְיִינְגְּרוּפֿן אַחֲסִיד אַון אַים געגען אַברְיוּ
צו טראָגן צום היילען רושינער ז'ע, אַנְאַגְּעַנְדִּיג אַז
ער זאל דעם בעז ברוּוֹ אַרְיִינְלִיקָן אַין זיין שֵׁך אַון נִישְׁט
אַרְיִיסְנְעָמָן בֵּין ער געפּוֹט זיך אַין שְׂטָוב פּוֹנָעָם
היילען רושינער, אַנְקְוּמְעָנְדִּיג קִין רושׁוֹן האָבָן
דִּי גַּבְּאָמִים גַּעֲוָאָלָט זַעַנְן דַּעַמְּ בְּרַיוּ ער האט עַס
אַבְּעָר נִישְׁט גַּעֲוָאָלָט וּזְיַיְן, אַגְּעַנְדִּיג דִּי שְׁטָרְעָנָגָן
בְּאָפְּעָל פּוֹן רביה' מַאֲרִיל אַדָּם נִישְׁט צו זְיַיְן, עַרְשָׁת
וּזְיַיְן ער אַיִּינְגְּעַקְוּמָן צום צְדִיק, האט ער
זיך אַיסְגְּעַטָּאָזְן זְיַיְן שֵׁיך, אַון געגען דעם ברוּוּ וּ
ס'איי געוען געשריכן ווי פְּאַלְעָנָד: אַוְויְ ס'קְוּמָט
שְׁבּוּתָה, אַון אַיך בֵּין נִישְׁט גַּעַוְנָט, אַון מַדְאָרָף עַס
קְרַעְפְּלָעָך וּוְאָס אַיך נִשְׁט זְיַיְן זְיַיְן זְיַיְן, אַיְסָן
צְוּ עַס אַיך זְיַיְן זְיַיְן, אַון צְוּוּי אַיְשִׁין זְוּטָה, דָּרִי
אַיְשִׁין צְוּפִּילְ, האט דער רושינער גַּעַנְפְּרָט ער
אַלְמָאָן אַיִּין קְרַעְפְּלָעָך וּוְאָס אַיְאָרְךָ גְּרִיסָה וּזְיַיְן,
וּמִי יַעֲמֹד בְּסָדָקָה קְדוּשִׁים וּמְהוּרִים.

סוכות: אין די סוכה

ז'יצט מען תחת כני'

השכינה, אווי ווי ב' מון

תורה, און איז איז שבשות

נאכ'ן צ'ילְלַז וואקְן - אווי ווי ד' ז'ימְלָה, און דער עניין פון

נשילת לולב איז איז ד' ז'עלְבָּעָ כוונה.

פסה: עס ווערט געברענט פון אַרְיִיל או

שבשות איז ד' אַכְטָעָ מגָּאָפָּה אַזְוּז ווי שְׁמַנִּי

עצרת בי' שבות.

יום כיפור: חולְלַז אַזְנָן או פָּאָר 3 מענטשן איז

מען מוחל ד' ענות, אַיְיעָפָן זְיַיְן אַיְחָתָן, אַונְ

וּבְאָלָד מען איז מוחל פָּאָר דַּעַם חָתָן, אַיְ מען דָּאָךְ

אוֹדוֹאָיְזָן מַוחְלָה כְּלָה, חולְלַז בְּרַעְנָן אַז

בְּיַמְּ חַתְּנוֹתָה מִתְּחַת תְּרוּהָ, קְומָט אַוְיסָ אַז שבשות

אייז געוען אַחֲתָהָה, אַון נִסְתָּחָת יִשְׂרָאֵל אַיְ דָּאָךְ דִּי

כְּלָה, אַיְ מען אַונְ מוחל ד' ענות, דָּאָס אַיְ דִּי רְמוּ

אַוְף יּוֹם כִּפּוּר אַז שבות, וּוְיִהְיָה אַיְ מען

אַזְוּז מוחל ענות.

(קדושת לי)

תיקון ל' שבות

מ'קען מסבירות זיין דער טעם פָּאָרְוָאָס דִּי אַיְזָן
זענען געשלאָפָּן שבשות אַינְדָּעָפְּרִי - אַין דָּעַם
גרוֹיסָן טָאג וּזְיַיְהָ אַבְּנָן גַּעַדְרָפְּט מַקְבֵּל זְיַיְן דִּי
תְּרוּהָ אַיְזָן, וּוְיִלְדִּי אַיְדָן הָאָבָן גַּעַמְיִינָט אַז זְיַיְן וּעְלָן
נָאָר אַיְזָן זְיַיְרָה חָלוּם זְוָהָז זְיַיְן צְוִי הָעָרָן דִּי רְיִיד פּוֹן
הַשְׁיָהָת, אַוְויְוּ דַּעַר אַיְבְּיִשְׁטָעָר האָט זְיךְ זַעַנְיָן צְוִי
עַקְבָּבָנוּ אַזְנָן חָלוּם, מִמְּלָאָה אַבָּן זְיַיְן זְיַיְן גַּעַלְיָנָט
שְׁלָאָפָּן, אַז זְיַיְן זְוָהָז זְיַיְן מַעַטְזָה אַלְמָן קְבָּלָת
הַתְּרוּהָ.

(פר' צדיק)

למְעַלָּה מִן דְּזָמִין

פָּסָח אַז שבות זענען זְיַיְן טָעַג פּוֹן דִּי וּוְאָה, קְומָט
אַוְיסָ אַזְוּז בְּרַיְמָן זְיַיְן טָעַג פּוֹן דִּי וּוְאָה
שְׁבּוּתָה הָאָבָן דִּי אַיְזָן מַקְבֵּל גַּעַוְעָן דִּי תְּרוּהָ, אַז
טְּמָאָמָר וְאַלְמָן דִּי אַיְזָן נִישְׁט מַקְבֵּל גַּעַוְעָן דִּעַם
תְּרוּהָ וְאַלְמָט דִּי וּוּלְטָג גַּעַוְאָרָן תְּרוּהָ וְבָחוּ, קְומָט דָּאָךְ
אַזְוּז אַזְוּז זְעַנְיָן דִּי וּוְאַזְוּז אַזְוּז אַזְוּז יְהִי וּוּלְטָם.
דָּאָס מַיִינָט דִּי גַּמְיָן טָעַג פּוֹן דִּי וְאָקְ, דָּאָס קְומָט
דִּי וּוּלְטָג דָּאָרְךָ זְעַנְיָן 'לְכָם', צְוּדִי אַיְזָן, וּוְיִלְאָן
זְיַיְקִין וּוּלְטָם נִשְׁטָמָא.

(אור ל' שמיט)
(אור ל' שמיט)

לְכָל מְזָדִים בְּעַצְרַת דְּבָעַנְיָן נִמְיָה לְכָם

דַּעַר היילגען אַפְּטָאָרְךָ בְּרוּכְלָמְעַבְּיָבוּז זְיַיְן האט
גַּעַזְגָּעָט: אַיךְ האָבָרְמָאָדָן יְמָנָה זְיַיְן טָבָשָׁוּת
פּוֹן רָאָשָׁהָה, זְיַיְן עַרְלָעָנְדִּיגְ וּבְאָלָדְרָאָפְּרִי, זְיַיְן
הַשְׁנָה מַשְׁפָּט מִעְן אַיְפְּרָהָרָן, צְיַיְן בְּלִקְלָעָאָרִיףָה,
אַבְּלָקָעָאָפְּ, וּוְאָס קְאָן שְׁיַיְן זְיַיְן, אַבְּעָרָשָׁוּת
רוּחָנִיתָה מִעְן וּוּטָ אַיְנוֹאָפְּן הַיְיָ אָרְךָ, דַּעְרָפְּאָרְ אַיְזָן
דִּי פְּחָד אַסְאָךְ גַּעַסְעָרָר.

(הרה"ק רביה' בְּרוּכְלָמְעַבְּיָבוּז זְיַיְן)
הַכְּלָמְדִים בְּעַצְרַת דְּבָעַנְיָן נִמְיָה לְכָם
דַּעַר היילגען אַפְּטָאָרְךָ בְּרוּכְלָמְעַבְּיָבוּז זְיַיְן האט
גַּעַזְגָּעָט: אַיךְ האָבָרְמָאָדָן יְמָנָה זְיַיְן טָבָשָׁוּת
הַיְלִינְן רָבִי רְבִי מַעְנְדָעָלָעָ מַרְמִינָבָז זְיַיְן, אַז אַז
שְׁבּוּתָה הָאָבָן דִּי אַיְזָן מַקְבֵּל גַּעַוְעָן דִּי תְּרוּהָ, אַז
טְּמָאָמָר וְאַלְמָן דִּי אַיְזָן נִישְׁט מַקְבֵּל גַּעַוְעָן דִּעַם
תְּרוּהָ וְאַלְמָט דִּי וּוּלְטָג גַּעַוְאָרָן תְּרוּהָ וְבָחוּ, קְומָט דָּאָךְ
אַזְוּז אַזְוּז זְעַנְיָן דִּי וּוְאַזְוּז אַזְוּז אַזְוּז יְהִי וּוּלְטָם.
דָּאָס מַיִינָט דִּי גַּמְיָן טָעַג פּוֹן נִמְיָה לְכָם, אַז
דִּי וּוּלְטָג דָּאָרְךָ זְעַנְיָן 'לְכָם', צְוּדִי אַיְזָן, וּוְיִלְאָן
זְיַיְקִין וּוּלְטָם נִשְׁטָמָא.

(ל' אַזְוּז אַזְוּז זְעַנְיָן)

אָזָוּשָׁה לְכָזְבָּד יוֹם טֻבְּ

וַיְצַא מְשָׁה אֶת הָעָם
וְעַזְרָה הַיְלִינְעָר קְאָנְצִ'עָרְ מְגִיד זְיַיְן
אַיְנְמָל שְׁבּוּתָה אַגְּעַקְוּמָן צְוִי דִּי פְּסָקָה יְזִיכָּא

דעתאלטס זענען די טויער פון
הימל אפען, אונ אויב עס איז אים
שועור אויפצושטיין, זאל ער זאגן
אנהייב נאכט לוייט זיין יקולת.

ג שאליה: פון וווען קען מען שווין זאגן תיקון לייל שביעות?

תשובה: דער מנהג איז, איז מען הייבט
אן צו זאגן תיקון לייל שביעות, תיכף נאר
די סעודה, וואס דעתאלטס קומט מען זיך
חווזאם אין שול, אונ מען זאגט דאס ברביבם,
וואס דאס האט א געוואלדייגע מעלה, פון
ברוב עם הדורת מלך.

ווען עס פאדרערט זיך, קען מען שווין
אנהייבן צו זאגן תיכף נאר מעריב פאר די
סעודה, אונ ענדיגן נאר די סעודה.

*
עס ווערט דערצ'ילט איז הרה"ק רבִי
יוחנן מסטאלין זצ"ל, האט אמאָל
געזען ווי איינער פון זיינע חסידים
האט שווין אנגעההיבן צו זאגן תיקון
לייל שביעות נאר פאר עס איז געווארן
נאכט, אונ ווען עס איז געווארן נאכט
האט ער שווין אפגעזאגט רוב פונעם
תיקון, האט אים דער סטאַלענער
געזאגט: דו ביסט איזו ווי דער
קרעטשמער וואס ער האט מורה איז
ער וועט נישט אנייגן צו זאגן ויתן לך
מויצאי שבת, כאפט ער דעם סידור'ל
גליק נאר די טשולענט פון די בייטאג
סעודה, אונ ער זאגט ויתן לך, אונ ער
וואונטשטיין, א גוטו וואך, אונ א
געבענטשטע וואך (ברכת אהרן עמוד
רכ"ד).

דורך הצדיקים

צדיקים האבן זיך געפֿרט או גליק נאר
מעריב האבן זיך געזאגט דעם תיקון, אונ
דעראנאר האבן זיך געפֿרט טיש, אונ איזו
האט זיך געפֿרט הרה"ק רבִי יצחק אייזיק
מיזידישוב זיך"ע, אונ הרה"ק מരוזין זיך"ע, אונ
מבעלאז זיך"ע, אונ הרה"ק מראזין זיך"ע.
אויז האבן זיך געפֿרט אסאָך צדייקם.

אונ איזו שרייבט דער הייליגער
קאמארנער אין זוהר חי: מײַן מנהג איז
צו זאגן גליק נאר מעריב די סדר פון תנ"ך
אויז ווי דער ארי"ה הקדוש זיך"ע האט מת侃
געוווען, אונ נאנט צו חזות גי איר פירן די

בְּיאֹור דֶּלֶבֶת

הלכות וביאורים מתקן ספר בית אמון כישראלי
אשר ערך לאדריאן אויר הרפ"ם
מאת הגאון הגנול דומ"ץ קרייטנַהֲקַ שְׁלַטְתָּא

תיקון ליל שביעות

דער עניין פון זאגן
תיקון ליל שביעות

א
שאליה: ווי איז דער
מקור איז שביעות ב'ינאכט
אייז מען אויף א גאנצע נאכט,
אונ מען איז עסוק בתורה?

השביעות).

ב

שאליה: איז דער מנהג פון זאגן
תיקול ליל שביעות שייך אויך
פאר פרויינען, אונ קינדער, און
ויאזוי איז דער מנהג ב"י עטלערע
מענטשן, אדרער א חולה?

תשובה: פרויינען אונ מיידלער בלילין
ニישט אויף, אונ זאגן נישט קיין תיקון ליל
שביעות, וויל דאס באלאנגט דוקא פאר
מענטשן (שות' רב בעלים ח"א סוד ישרים טמ"ט).

קינדער

קאטש עס איז נישטא קיין חיוב, מהחנן
צו זיין קינדער אויף צו בלילין א גאנצע
נאכט, פונדנטSTITוועגן פריט מען זיך, מהחנן
צו זיין די געשעסוער קינדער, איז דער מנהג
אויך זאגן תיקון ליל שביעות, כדי זיין זאלן
אויך דערגריכין צו די געוואלדייגע השפעות
פון די הייליגע נאכט.

באמערוקונג

די עטלערען דארפֿן מהחנן זיין, אונ
ערקלערן פאר די קינדער וואס בלילין אויף,
או זיין זאלן אויסניצין די הייליגע נאכט,
מייטן זאגן דעם תיקון לוייט זיינער השגה,
אונ איז דעם זכות וועלן זיין זוכה זיין צו
אלע הייליגע השפעות, וואס עס שטייט
אין די ספרים הקדושים, אונ מען דארפֿן
זיין אונזאגן, או זיין זאלן חס ושלום נישט
שטערן אנדערע מענטשן, וויל דעתאלטס
אייז בעסער או זיין זאלן גיין שלאָפֿן.

א חולה אדרער אן עטלערע מענטש

ווען איינער פילט נישט גוט, אדרער
א עטלערע מענטש, וואס קען נישט
אויף בלילין א גאנצע נאכט, אויב ער קען
אויפשטיין פארטאגס, אונ דעתאלטס זאגן
דעם תיקון, זאל ער ענדערש אויז טאן, וויל

תשובה: עס שטייט אין זוהר הקדוש,
חסידי קדמאי" די פריערדיגע חסידים
לא הי נמי בהאי לילא" זיין זענען נישט
געשלאָפֿן די גאנצע נאכט פון שביעות,
וואוי לעין באורייטה" אונ זיין האבן זיך
געפלאגט אין די תורה, "זההיא לילא
נכט וווערט די כנסת ישראל באקוּרֵינט
פֿאָרָן אייבּערשְׁטָן, זְכָהָרְן אַיז זְיַעַרְתָּן
דִּין וּבְלָמָּא דָתָתִי" גְּלִיכְלִין אַיז זְיַעַרְתָּן
אויף די ווועט, אונ אויף די קומענדיגע
וועט.

אונ קטש דער זוהר הקדוש שרייבט,
או זוי האבן זיך געפֿרט חסידי קדמאי,
שריבט דער הייליגער של"ה, איז דער מנהג
אייז נטפשט געוואָרָן אין גאנץ ארץ ישראל,
אונ אין די גאנצע מלכות אן קיין אויסנאמ,
בי' יעדן איינעם גויס אן קלַיְן, אונ איזו
האט מען מקבל געוווען אויף זיך אונ אויף
די קינדער.

אין ספר סדר היום שטייט מיט דעם
לישון: דער עניין פון זיין אויף שביעות א
גאנצע נאכט, זאל נישט זיין גיריג און די
אויגן פון די מענטשן, וויל קטש וואס פון
איין זיט איז א מענטש נישט מער ווי פון
פליש און ביין, נידעריג און שוואָך, אבער
פֿוֹן די אנדערע זיינט האט יעדר מענטש
א געוואלדייגע כה, אונ עס ליגט איז זיינע
הענט אוועקצושטעלן אלע עולמות
העלויינם, אזאָך וואס קיין שום מלאָך
מענטש, ווי קלַיְן ער זאל נישט זיין, אונ
אפֿילו ער איז א פראָסטער מענטש, דארפֿן
ער זיך חשוב האלטן, אונ אויפֿיקוּן אויף
זיינע כוחות, אונ טראקטן או אָפְּשָׁר דורך
מיין אויף זיין די גאנצע נאכט און לערבען,
וועל איך מאכן א געוואלדייגע נחת רוח
פֿאָרָן בורא כל עולמים (סדר היום סדר חג

אי זוכה צו קינדרר און אייניקלער תלמידי חכמים, און מען רופט אויס אויף אים, דעם פסוק "ואני זאת בריתי וכו' ולא ימושו מפיך ומפי זרעך".

די תיקונים

א. א תיקון פאר ביטול תורה

עס ווערט געבעגעט אין די ספרים הקדושים, אז שבועות ביינאקט, ווערט די וועלט געמעשפט אויף די זונד פון ביטול תורה, און איינעם זכות פון לערנען די תורה א גאנצע נאקט, קען יעדר מענטש מתקן זיין, ואס ער האט פוגם געוווען מיט ביטול תורה א גאנץ יאר.

ב. א תיקון אויף די נעכט

נאך שריבין די ספרים הקדושים, אז מיטן לערנען תורה א גאנצע נאקט, ווערט מכופר דאס וואס מען האט פונג געוווען מיט פארברעגען די נעכט פון א גאנץ יאר, נישט וויעס דארף צו זיין.

ג. א תיקון פאר די אויגן

און אויך מיט דעם וואס מען טוט זיין אנטערעגען די אויגן, מיטן לערנען די הייליגע תורה במשך די גאנצע נאקט, איז דאס א תיקון אויף דעם וואס מען האט פוגם געוווען מיט די אויגן במשך די גאנצע יאר.

1

שאלה: איך דא א קפידה מען זאל לערנען דוקא דעם תיקון ליל שבועות, אדרער קען מען לערנען וואס מען וויל?

תשובה: עס איז אanganunuמעגער מנעה, צו לערנען דעם סדר וואס עס שטייט אין תיקוןليل שבועות, וואס עס איז אויסגעשטעלツ צו לערנען נאר די ערשתע דרי, און די לעצטער דרי פסקים פון תורה נביים וכותבים א.א.ו., וואס דאס איז מיסוד געוווארן דורך הייליגן אר"י הקדוש זי"ע, און מיט דעם מאקט מען גויסע תיקונים.

די פסקים שריבין, און מען טאר נישט משנה זיין דעם מאנג, נאר מען זאל

באמערקונג

די ספרים הקדושים שריבין איז יעדר זאל דאס טאן מיט דעת, וויל אויב עס פאדרערט זיך צו רעדן מיט די עלטעוּן, אדרער מיט משפהה, אדרער מהנץ זיין די קינדרר, צי ווען איינער פרעוגט אים עפערס א זיך וואס עס פאדרערט זיך צו ענטפערן, דיארכ מיט רעדן לויט וויעס פראלאנט זיך, און אוודאי מגע מען רעדן דבר תורה, און זאגן דברי התעוררות און מוסר.

ה

שאלה: וואס זענען די סגולות און תיקונים וואס מען דער גיריכט דורך זיך זאגן תיקון ליל שבועות די הייליגע נאקט?

תשובה: די הייליגע ספרים זענען שטארק מפליג, איבער די גויסע סגולות און געוואליגע תיקונים, וואס די הייליגע נאקט ברעגעט און איז משפייע, פאר די וואס בליבין אויף א גאנצע נאקט, און זענען עוסק און די תורה הקדשה, ווי פאלגענד:

(א) וועט דערלעבן דאס יאר, און קיין שום הייך

דער אָרְיַיִ הַקֹּדֶשׁ זַיִעַ שְׁרֵיְבֶּט, אָז דער וואס שלאפעט נישט אַין דִּי נאקט פון שבועות אֲפִילוּ אַין רָגָע, אָון ער אַין עוֹסָק בְּתוֹרָה דִּי גָּאנְצָע נָאָכָט, דָּעַ אַין פָּאָרוֹצְיָעָרֶט, אָז ער וועט דָּוָרֶךְ לְעָבָן דִּי גָּאנְצָע יָהָר, אָון ער וועט אַין נישט פָּאָסְרָוָן קִיְּינָן שֻׁם שָׁאָדוֹן, אָון ער וועט נישט פָּאָרְשָׁלָאָפָּן זַיִעַ מְזֻלָּאָן דָּעַם יָאָר.

(ב) ניצול פון כרת

און ספר קיצור של"ה שטייט, איז דער וואס שלאפעט נישט א גאנצע נאקט אֲפִילוּ אַין רָגָע, טוֹעַן אִים דִּי מְלָאָכִים באָקוֹרְנָעָן מִיט אַתְּרוֹת תורה, אָון ער וועט ניצול ווערט פון כרת אַין דָּעַם יָאָר, ווּיל די אוֹתָיוֹת כַּתְ' אַין כָּרָת.

(ג) זוכה צו קינדרר און אייניקלער תלמידי חכמים

און ווערט געבעגעט, איז דער וואס איז נזהר און שלאפעט נישט אַין דִּי נאקט, אָון ער לערנט תורה נביים וכותבים, דער

סעודה. און אוזי האט זיך אויך געפירות רבינו הקדוש זי"ע.

* מען דודצ'ילט איז אמאלו ווען דער שר שלום זי"ע האט געפירות טיש שבועות ביינאקט, ווען מען האט נאך געהאלטן אינמיין זאגן תיקון ליל שבועות, האט איינער ביזן געטראקט, עס איז א פלא איז אינמיין זאגן דעם תיקון איז דער ובי מפסק מיט פירן א טיש, דער שר שלום האט תופס געווען זי"ע מחשבה, און ער האט זיך אנטערופן, ת'ערור ל'פני ש'לחן" איז די ר"ת פון "תיקון ליל ש'בועות", דאס מיינט אז דאס פירן א טיש איז א חלק פונעם תיקון (וכ"כ בספר שית אבות, בית קידינבו לשבועות).

ד

שאלה: עס זענען דא וואס רעדן נישט אויס די גאנצע נאקט, פון ווי נעמת זיך דער עניין?

תשובה: דער הייליגער קאמארנה זי"ע שרייבט אין זזהר חי מיט דעם לשון: מען זאל אנטונג געבן אין די גויסע וואדעונג אונגעווארטנט מיט א שטארקע וואדעונג, איז שבועות פון ווען עס ווערט נאקט, ביז ביטאג נאכן זאגן כתר בי מוסף, זאל מען נישט מפסק זיין מיט קיין שום רייד וואס זעהט נאר אויס צו זיין איבעריג.

* רבינו הקדוש זי"ע פעלעגט זאגן איז דער סבא קדישה זי"ע האט זיך געפירת, איז גלייך נאכדעם וואס ער האט זיך געטובלט לכבוד יום טוב, האט ער שווין אויגעהערט צו רעדן.

דברים בטלים

איבערוהיפט דארף מען נזהר זיין, נישט צו רעדן אין די הייליגע נאקט קיין שום דברים בטלים, אדרער וואכענדיגע ענינים, ווי קויפן און פארקזיפן, און אוודאי זאל מען נישט רעדן קיין ווערטער פון שחוק וקלות ראש (יעב"ז יו"ט של עצרת אות י"א).

רעדן לשון הקודש

דער הייליגער של"ה שרייבט, איז ווען עס פאדרערט זיך צו רעדן או ויכטיגע זאר, זאל מען רעדן אויף לשון הקודש (של"ה ריש מסכת שבועות).

נישט לערנען קיין משניות, ביים תיקון ליל
שבועות (חיד"א בספר לב דוד פרק ל"ב).
און איזו שריביט אויך הרה"ק רב
אייזיק'ל קאמארנה ז"ע אין זוהר חי: מען
זאל בכלל נישט לערנען קיין משניות אין
די נאכט, מען קען לערנען תורה שבעל
פה, יעדער לוייט זיין השגה גمراא און זוהר
און די אידרא, אבער נישט משניות, און
דאס וואס דער בית יוסף האט געלענט
משניות, איי דערפער וויל ווי באקאנט
האט ער זיך דורוכין לערנען משניות מקשר
געוווען צו די שכינה הקדושה, אבער סתם
מענטשן זאלן דאס נישט לערנען.
מענטשן זאלן דאס נישט לערנען.

און ער שרייבט דארט וויטער: איר האב
שווין געהאט אין מיין יונגע יאן א גרויסע
פלפול מיט מיין פערטער מורי ורבּי דעו
היליגען ערטר צבי זי"ע, וואס ער האט
געהאלטן איז מען זאל יא לערנען משניות,
און איר האב אים איבערגענטיגט איז מען
זאל נישט לערנען, און ער האט מיר נישט
געוואאלט מודה זיין, די אנדערע יאור בין
איך ארין צו אים ומוגען עפֿעס אענין ערָבּ
שבועות, און ער האט מיר געזאגט: מיין

לעשות פטיז פיל מיט סחרה, איר
שענט אנגעפיט מיט תורה, דעריבער
קענט איר לערען שביעות ביינאכט
דעט תיקון ליל שביעות, און וויזן
מיט דעם די דוגמא וואס איר האט אין
אייער געשעפט, אבער איך וואס מיין
געשעפט אייז ליידיג, איר בין נישט
קײַן תלמיד חכם, קען איך נישט וויזן
די דוגמה, און זאגן נאר דעם תיקון ליל
שביעות. (ספר שיח שרפי קודש שביעות
אותה כ'ב).

שאלה: עס זענען דא וואס לערנען אויך די משניות, און עס צענען דא וואס לערנען נישט די משניות, וואס איז דער עניין?

תשובה: דער מקור פון לערונען די
משניות ביטים תיקון ליל שבועות נעמט זיך
פונגעם של'ה הקדוש, איזוי וויע שריביט:
או נאכן זאגן די פסוקים פון תורה נביאים
בכתובים, פירט מען זיך צו לערונען משניות,
די ערישטע אונן די לעצטעה משנה

פָּנוּ יַעֲדָעַ מִסְכָּתָא, אָוֹן עָרַ
בְּרֻעְנֶגֶט דָּאָרֶט דִּי בָּאָקָאנְטָעַ
בְּרִיוּוּ פּוֹנוּעַמּ בָּעֵל לְכָה דָּוִידַיּ
וְאָסּ עָרַ שִׁילְדָּוּרְט וְוַיְאָזְוִי
עָרַ מִיטַּן הַיְלִינָּן בֵּית יוֹסֵף
צְוֹזָאמָעַן מִיטּ דִּי גָּאנְצָעַ
חַבְּרִיאָה האָבָן אַפְּגָעָרָאָכָּטָן
דִּי נָאָכָט פָּנוּ שְׁבוּוֹתָן,
אוֹן דָּעַרְ בֵּית יוֹסֵף האָט
גַּעַלְעָונְטּ מְשִׁニּוֹתָן, אוֹן
דִּי שְׁכִינָה הקְדוּשָׁה האָט
בְּעַנְגְּזָעַן, עַזְזָעַן אַ-גְּלָעַן
טִיעַרְעַ שְׂטִיקְלָעַרְ סְחוֹרָה, אוֹן עָרַ
הָאָט דָּאָסּ שִׁין אַוְיסְגָּעַשְׁטָעַלְטָן, אַבְּעָר
איַן גַּעַשְׁעַפְטּ הָאָט עָרַ בְּכָלּ נִישְׁתָּ
גַּעַהְאָטּ קִיּוֹן סְחוֹרָה, יַעֲדָרְוּ וְאָסּ אֵין
אָרְיִין איַן גַּעַשְׁעַפְטּ אָוֹן גַּעַזְעַן אֹזְעַס
איַזְ לִידְיִידַן, אֵיזְ אַוְעָקְ מִיטּ לִידְיִיגְ
הַעֲנַטּ, איַזְ עָרַ גַּעַגְגָּעַן צָום בָּעֵל
הַבִּיתּ פּוֹנוּעַםּ סְחוֹרָה גַּעַשְׁעַפְטּ, אָוֹן
עָרַ הָאָט גַּעַפְּרָעַגְטּ, פָּאָרוֹוָסּ בֵּיְ דִיר
גַּעַעַן אָרְיִין דִּי קְוּנוֹמִין אָזְן זַיְקִיפְןּ, אָוֹן
בֵּיְ מִיר גַּיְעַן זַיְ גְּלִיְרָאָרְוִיסּ.

האט אים דער געשעפטסמאן געענטפערט, חכם וואס דו בייסט, דו האסט נאר אויסגעשטעלטלט די שטיילער סחרוה אינעם פענצטער, אבער דיין געשעפט איז לײידיג, אבער איך האב אנגעפילט מיין געשעפט פול מיט סחרוה, און די קונאים קומען ארײין קויפו פון די סחרוה.

דאש צולבגע איז האט דער דובנער
מגיד גוזאגט, דאס לערנען שביעות
ביינאכט איז געליכן צו די שטיקלען
סחורה וואס ליגט אינעם פענטצעטו
פאר א דוגמא, און דאס זאגן דעם
תהיון איז געליכן צו די דוגמאות פון

המשרד למדע
וטכנולוגיה

עדרון

געשען מיט די תלמיד, האט ער געאגט, אז די תלמיד האט זיך זיעדר שטארק מקשר געוען צו מיר בשעת' ליאנען, און איד בין דורך געאנגען די חושך ענן וערפל ביים הר סיינ, ווועגן דעם זענען זיין אויגן שוואר געועאן.

*

איינמאל איז אנגעומען איד קיין בעלאז איר שבועות צום הייליג'ן שר שלום פון בעלאז זי"ע. די איד איז נישט געוען קיין חסיד, עס איז געומען שבועות ביינאכט די צייט וואס מען גרייט זיך צו זאגן תיקון ליל שבועות האט דער איד געען ווי דער הייליגער שר שלום קומט אריאן און בית המדרש און הייבט און פירן טיש, דער איד האט זיך זיער געוואנדערט וואס איז פשט דערפונג, בשעת אין די גאנצע וועלט פירט מען זיך צו זאגן תיקון ליל שבועות, פירט בעלאז רב טיש, און מען זאגט בכלל נישט די תיקון.

די הייליג בעלאז רב האט מרוגיש געוען זיין מחשבה און ער האט זיך אונגעופן, עס איז דא אידן וואס פארשטייען נישט פארוואס שבועות ביינאכט פירן אונז טיש און אונז זאגן נישט די תיקון ליל שבועות, אבער זאלט עטס וויסן, איז מײַן פירן טיש איז איזזוי ווי תיקון ליל שבועות, און מען זעהט איז די נוטרייקון פון ת'יקון ליל שבועות איז די צעלבע נוטרייקון ווי טערוך ל'פֿנִי ש'ולחן'.

מען פירט זיך צו זאגן עטליכע מאמרם
פון זוחר הקדוש, אונ פון די אידרא אפילו
מען פרשטייט נישט וואס מען זאגט,
וויל דאס זאגן ברעננט געוואלדייגע
תיתוקנים פאָרָן נפש.

משלים זיין דעת תיקון ב'יתאג

ווער עס האט נישט געענדייגט צו זאגן
די אונצע תיקון ליל שבועות ביינאכט,
אדער די תרי"ג מצות א.ד.ג., קען דאס
משלים זיין ביטאג.

עליזונים ששו ותחתוניים עלזו

בקבלת תורה מסיני

מסכת, וויל שבועות איז קבלת התורה, און זויט די ערשות יוי"ט שבועות, זענען אונז אלע נשבעים ועומדים מהר סיני צו מק'ין זיין די תורה היך, דעריבער וויל ער לערטען מסכת שביעות, כדי צו וויסן ווי הארב אשבעה איז.

*

הרה"ק ר' יצחק אייזיק מ'זידיטשוב ז"ע
האט געהאט א גרויסע עבודת התפלה, אבער
נאכמער איז זיין עבודת התפלה געשטיין איז
די היליגן יי"ט שבועות ואס דעמאלאטס איז
די דאוועגען צוגענאנגען מיט אן עקסטעראע
פחיד ואימה, און נאכמער בשעתן לינגען די
פסוקים פון עררת הדברות, דעמאלאטס האט
עדער געשפירט ווי מען שטייט ממש ביים
הדר סיינ', און מען גיט יעצלט מקבל זיין די
תורה.

איין יאר אינמייטן לינגען, האט זיך רב'
אייזיק'ל נאר שטארק צופיערט, און איינע
פון זיינע תלמידים האבן פארלוירן די זעה
קראפט בעז נאכן דאוועגען, וווען מען האט
דערצ'ילט פאר רב' אייזיק'ל ואסעס איז

הabant קני ציטט צו לערדען אויר דישנויות.
געלאסן, איזי ארום וועט מען סי' ווי נישט
פסוקים פון תנ"ר, און דיאנדערע לימודים
אי די בעסטע עצה, או מען זאל זאגן די

לערנען משניות ביי די סעודה

די וואס פירן זיך צו לערנען משניות בי
עדע סעודה פון יומ טוב, קענען לערנען
משניות אויך בי די סעודה פון שביעות
כניינאכט, אפילו די וואס זענען מkapיד
ニישט צו לערנען משניות ביימ זאגן דעם
תאייקון ליל שביעות.

מאמרי הזרה, אידרא

איש על דגלו.

עס וווערט געבערגנטט א טעם
בשם דער הייליגער חידושי הר"ם
פארווואס מען ליאנט געווענליך
פרשṭת במדבר פאר שבעות, וויל
עס שטייט אין די פרשṭה 'איש על דגל
באותות וגו' ואס דאס מײינט איז א
אד אל זיין אויף זיין מוקם הרואי ל
דאס איז דער עבדה פון שלושת ימי ו

*

הרה"ק ר' צבי הירש הלוי מטשרטקוב ז"ע האט אינמאלא ד' צוועיטע נאכט פסח צווערוף זייןע צוועי קלינגע אינגלע, ואס זענען שפערטער אויסגעוואקסן צו זיין הרה"ק ר' שמואל שנעלמא מ'ニיכלשבורג ז"ע און הרה"ק ר' פנחס הלוי בעל הפלאה ז"ע, און ער האט זיין געפריגט, וועלכע מסכת אין ש"ס זיין גרייטין זיך צו לרערען און ד' ימי הספירה, האט איינער פון זיין גענטפערט, אז ער פלאנט צו לרערען מסכת שביעות כד' זיין עדין ד' גאנצע מסכת אויף יו"ט שביעות, האט אים זיין טאטע ר' צבי הירש מסביר געווען אז מסכת שביעות האט נישט קיין שכיות מיט די יו"ט שביעות, נאר מען רעדט דארט פון שביעות הדינני, האט זיין זון גענטפערט, אז ער וויסט פון ואס מסכת שביעות רעדט זזה, און טאקע וועגן דעם וויל ער לרערען די

קינד איזיק, שוין דרייסיג יאר וואס אין
לערן די משניות פון תיקוןليل שבועות,
און יונעצעט בין איך מודה צו דה, און אין
האָב שוין אַנגעָזאגט פֿאָר מײַינע תלמידים,
אוֹ פון הײַנט און וויטער זאלן זי' נישט
לערנען די משניות שבועות בײַנאכט (זהה
חוּ בהקדמתנו לזהה הקדש דה').

רבניו הקדוש ז"ע האט זיר טאקו
אווי געפֿירט, או ער האט נישט געלערנט
משניות ביים תהייו ליל שבנות.

למעשה דארף זיך יעדער פירן כמנהג אבותינו ורבותינו, אבער כדאי מען זאל זיך נישט דארפנ אריינמיישן אונז איזא גויסע מחליקות פון א זעלכלע קדושים וטהוריים,

קלערטסו ווערט זיין דער מלך
מקומ פון אט דעם צדיק - ווייזענדיג
אויפן עטרת צבי, - האט רבי אליעזר'ל
גענטפערט איז רב' יצחק אייזיק
מ'זידיטשוב', ער ווערט זיין דער מלך
מקומ פונעם עטרת צבי, האט דער
ראשצ'ער רב גענטפערט, דו' בייט
אַ קָּלוֹגָעָר אָוֹן הָאָסָט גָּוֹת צְגַעֲטָרָאָפָּן!

וילא Ng קען מען
אויסה האלטן א פֿיעַר

רבי איזיק'ל פלענט זיך פירן צו מקוצר זיין
מיט די פיויטים בי די חנוכה ליכט. זיין זהון האט
איהם אמאָל געפערעט פארוועאס מען עעהט איז בי
פארשידענען אנדערע רביס איז מען יאַ מאָריך,
און ער פירט זיך צו מקוצר זיין, האט אים רבּי
אייזיק'ל גענטפערט: 'מיין קינד מיינס', בשעת
ווען רעכט אָפּ די היליגע עבודה פון חנוכה
ליקט צינדן, דאָרכּ אַ היליגע פיעוד
סלאמען אין די פנימיות פונעם הארץ',
האט רבּי אייזיק'ל אויסגעפרט –
נו וויפיל ציטט קען מען אויסהאלטען
אַ פיעוד אין הארץ? דערפהар בין
אין מקוצר מיט די פיויטים'.

נישט מפסיק געוען דעם זיסן קול תורה

אֵין יָדָע רְבִי אַיִזְקִיל אֵין
נְתָפָרֶס גַּעֲוֹאָרָן אוֹיְף דִּי וּוְלָט,
פְּלָעָגֶט רְבִי אַיִזְקִיל אַרוֹמְדִּיעָזְן פָּוּן
שְׁטָאָט צְוַשְׁטָאָט אָוּן פְּלָעָגֶט מַתְּקָן
דִּיזְׂן תִּיקְוָנִים.

אם אל איז רב אייזיק'ל אנגעקזומען
איינעם שטאט צאנז ביים הייליגן דבר' חיים ז"ע
און האט זין דארט אויפגעעהאלטען פאר עטליכע
טעג, לערונענדיג איינעם בית המדרש פונעם דבר'
חאים אומאויפהערליך בעיטאג און ביינאקט, מיט
א מורא' דיגע התמדת תורה.

ווען דער דברי חיים האט געוואָלט אַרוּסְגַּי
פֿון שטוב, איז געוווען אויסגעשטעלט אַז ער האט
געדראָרט אַדְוֹרְגִּין דִּיבֵּת המדרש, אַין איינע
פֿון דִּינְעַט האט זִיךְ געמאָכֶט אַז דער דברי חיים
אייז אַרוּסְגַּעַנְגָּעַן אַינְדְּרוּסִין. צְרוּקְקָומְעַנְדִּיג
האָט דער דברי חיים געהערט ווי רְבִי אַיְזִיקְלַ
דִּיצְצַט אָונֵן לערנט אַין בֵּית המדרש, דער דברי חיים
האָט זִיךְ תִּיכְפּ געשטעטלט נְעַבְּן דִּי טִיר פּוֹנוּם
בֵּית המדרש אַנְכְּפָעַנְדִּיג דִּילְאַמְקָע אָונֵן זִיךְ
צְוֹגְעַהערט צו דִּי מִתְּקוֹתְדִּיגְעַ קָוֵל תורה פֿון
רְבִי אַיְזִיקְלַ. ווען עַס אַיז אַדְוֹרָ אֲלַאנְגָּע צִיט
אָונֵן דִּישְׁטוּב מְעֻנְתָּשָׁן האָבֵן באַמְעַרְקָט ווי דער

וואי לערנענדיג דערינגען איז מען זוכה מברכת
צדיק צו פועלן א ישועה בכל עניינים.

עס ווערט דערצ'ילט, איז אײַנמאָל ווען אײַנע
פֿון די גּוֹרִיסּע צְדִיקִים הָאָט זֵיךְ גּעֲנוּיִיטֶגֶט אַין אָ
דרֻפּוֹהָאָה, הָאָט עַר גּעַשְׁיִקְתָּא קּוֹוִיטֶל צָום הַלְּילִינָגָן
רַבִּי אַיִּזְקָ'ל הָאָט רַבִּי אַיִּזְקָ'ל גּעֲנוּמָעָן דָּעַם
קוֹוִיטֶל, אָונָן עַס אַרְיִינְגָּעַלִילִיגֶט אַין זִיּוֹן סְפָר, אָונָן
זֵיךְ אַנְגָּדוֹפָן זָאָגְעַדְיִיגָּס: פֿון דָּעַם סְפָר קָעָן
עַדְעָרָה האָבָן אַיְשָׁוָה בְּבָנֵי חַיִּים וּמְזוֹנוֹן.
פָּאַלְגָּעֵנד צָעַנְעָן דִּי הַלְּילִיגָּע סְפָרִים וּוָסָס

בעת שהיה לו להורה"ק רבי יצחק אייזיק מ'זידיטשוב צצ"ל עניין קשה בזוהר הקדוש, השכיב דאשו וידיו הקדושים על קופת רבי מאיר בעל הנס, ובאמורו: כאן שורה קדשות ארץ ישראל, על ידי הצדקה לתלמידי חכמים ועניין ארץ ישראל, ואוריאד ארץ ישראל מחכמים. וشفתי צדיק ברור מללו, כוחה של קופסת הצדקה לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ועל ידה מכנים כל יהודי בביתו קדשות הארץ.

עד האט מחבר געועען: 'פירוש מהרי"א' - אויף
מדרש רבה. 'לקוטי מהרי"א' - על ילקוט שמעוני.
אויז אויך אינעם ספר 'ילקוט מהרי"א' אויז
צוזא מגענומען געווארן פילע עניינים תולדות
סיפוריים פון רבי אייזיק ל.

רבי איזיק'ל אין נסתלק געועאון אום ט' סיון
אין יאוד תREL'ג, און אין געקומען למונוחות עולמיים
איינעם שטאט זידיטשוב.

דער מלא מקום פונעם פאטער

דער רָפְשִׁיצָעַר דֶּבֶר זַיִן אֵיזֶ אַמְּאַל גַּעֲוֹעַן
אַנְיָין זִידִיטְשָׁבָן בַּיִם הַיְּלִיקָן עַטְרוֹת צְבִי, דָּאָרָט אַיִּזְ
אַוְרָק אַנְוּעָזְנָד גַּעֲוֹעַן דֶּבֶר רָפְשִׁיצָעַר רְבָס זַוְּהָן,
דָּבָר אַלְיעָזָרְלִיךְ זַיְקָובְעָר, האַט דֶּבֶר רָפְשִׁיצָעַר
פָּונְ זַיִן זַוְּהָן רְבִי אַלְיעָזָרְלִיךְ, וְאַס
דֶּבֶר גַּעֲפַרְגַּטְסָן זַיִן זַוְּהָן רְבִי אַלְיעָזָרְלִיךְ,

**הרה"ק רבינו יצחק
אייזיק מזידיטשוב זי"ע**

דעם קומענדיגן דאנדערטשנאג נשי,
ט' סיון הבעל'ט, געפאלט אויס ד'
יעמיא דהילולא קדישא פונעם הרה'ק
רבִּ אַיִיךְ כָּל מִזְיַדְּשׁוֹב, רַבִּי יְחָקָק
אייכיק בן רבוי שבד בעריש י"ע.

וְאֵלֶּה מִתּוֹלְדוֹתָיו

דער היליגער רבִּי אַיזְקָאַל זִידִישָׁבוּר
זִיּוּן גַּעֲבָרִין גַּעֲוָאָרֶן אֵין יָאָר תְּקָסָהּ, צֹ
זִיּוּן הַלִּילְגָּן טָאָטָע הַרְהָקָדָר בָּעָרְבִּישׂ
מִזְדִּישָׁבוּר זִיּוּן.

רבי איזיק'ל אמר געוען אַת תלמיד פון זייןע
גראיסע פערטערס דער היליגער עטרת צבי זי"ע
אוון פון הרה"ק ר' משה מסאמבור זי"ע.

עד איך געוען מפוזס מיט זיין
גאנונוט עצומות אין נגלה און אין
נסתר, פילע וبنים און גרויסע
צדיקים האבן זיך פֿאָרְדַּעְכַּט פֿאָר
זײַנע תלמידים אין צוגאב פֿוֹן די
טויזענטער חסידים וואס פֿלעגן
קומווען ווילען באַצְּלוּן, צו נשפֿע ווערן
מתהורטו הקדושה.

רבי איזיקל מיט זיין גראיס
היליגע קדושה איז פארדעכנט
געוּאָרְן וויַעֲרָן מִלְאָאָמָּן
היליגע עטרת צבי מזידיטשוב ז"ע.

איבער זיין גראָסקייט און
היליגקִיט דערצְיַילט ורבֵּה "קְזִי" עֲזִין
עֲבוּעַ (שִׁיחַ "קְחַאַשְׁ") אֶזְ אַין הַיְמָל פְּלַעַגְתַּ
מְעַן אַוְיסְרָפָן: "צִחְקָק אַיְיזִיךְ בֵּן עַטְיאַ לְעַרְנָט
תוֹרָה לְשֻׁמָּה".

זין היליגע עבדה איז געאגגען אויף
אוזו וויט, איז דבי איזיק'ל האט פארמאט אַ
פונקטיליכער השבון וויפיל ווערטעד ער רעדט
טעהגלאיך אדרויס פון מוויל. יעדע נאכט האט ער
אַפְּגָעֶצְיִילַט וויפיל ווערטעד ער האט יונעט
טאָג אַדְרִיסְגָּעַרְעַדְט פון זין היליג מוויל, און
אַזְוֵי געמאכט דערויף אַ השבון הנפש. עס
זענען אַפְּלִיל געוען טאג וואס דבי איזיק'ל
האט אַינְמִיטָן טאג אַוְפְּגָעָה עַדְת צו רעדן, און
די אַדְרִיםְגָּעַה האבן פארשטיינען אַז די צוֹגְעָרִיטְע
מַאֲסָס פון ווערטעד איז שוין אויסגעלאָפָן פָּאָר
דעתה וואנו

רבי איזיק'ל האט מחבר געוווען הייליגאג
ספרים וועלכע טראגן באזונדערע הייליגקיט,

מי תגאר שיינע תוארים נאר בחיזיו, ווי פאלגענד:
 'הובא לפני חומש של ספר במדבר עם
 מסורה גודלה ופירוש על המסורה גודלה מאת
 יידי' ש'ב' מחותני הרוב הצדיק בוצינה קדישא
 נהירין ל' שביל' דרכיעא כשביל' דנהרדען כבוד
 קדושת ש'ת מה' ר' יצחק יהודה חייאל גו' ...
 איזוי אויך איז רביינו השך זי'ע געפערן
 קיין זידיטשוב צוב רבי איזיק'ל זי'ע, אפלעו ער
 צעלבסט האט שווין דאן פארמאט איגענע
 חסידים, ווי געשילדערט אין עבודת הלויים ח'א
 (עמדו רכו).

אין די שפערערע יארן האט רבי איזיק'ל
 זידיטשוב'ער געשיקט זי'ין זון קיין טאחש אויף
 א שבת, זון מסטוףף זי'ין בצל קדשו פון רביינו
 השך זי'ע.

**זכותו יגן עליינו ועל
כל ישראל אמן**

חביב ונערץ בין צדיקים שבדורו

רבי איזיק'ל האט שווין פון זי'ין יונגע עלטער
 באקומווען מואר' דיגע הערציה פון דיזדייק'ם אין
 זיין דור. דער צאנזער רב האט זיך אמאלא בעי א
 געלגענעהיט איסיגעדריךט אויך רבי איזיק'ל,
 ער זיצט אין הימל'.

באזונגעדר מוז באטנטווער וווערן די צעלטנענע
 הערציה און אהבה ואס האט געהערשט
 צוישן רבי איזיק'ל מזידיטשוב און רבי איזיק'ל
 מ'קאמארנא. זי' האבן זיך שטענדיג געפערט מיט
 א צעלטנענע התקרבות צוישן זיך.

עס איז פאהאנען גאר ואארימע הסכמה
 וואס רבי איזיק'ל מזידיטשוב האט געשריבן
 אויפן חומש היכל הברכה, ווי רבי איזיק'ל
 מ'קאמארנא האט דאס אריינגעדריךט נאר
 אין עטליכע במדבר חומשיים.

רבי איזיק'ל דרייקט זיך אויס אינעם הסכמה

דברי חיים איז נישט צוריק געקומען, איז מען
 ארויס אויפן גאס זעהן וואס עס האט פאסירט
 איז ער קערט זיך נישט אהיים אין איז שפערט
 נאכט שעה.

אנקומענדיג אינדרויסן פונעם בית המדרש
 האט מען אים געפינען אנגעלאנט אויפן טיר
 צום בית המדרש פרירענדיג פאר קעלט, מען
 החэт אים תיכף אריינגעברענט צורייך אין
 שטוב זיך צו דערוואערמע, און קומען צו זיך.
 וווען מען האט געפרעטט דעם דבר חיים פשט
 פון שטיין אינדרויסן פונעם בית המדרש אין
 דעם פראסתיגו ווועטער, האט דער דבר חיים
 געענטפערט: 'איך האב געהרט ד' זיסע קול פון
 דיל'מוד תורה לשמה, האב איך מורה געהאט
 או טאמער איך וועל ארייברגין דארט וועל איך
 מפסיק זיין ד' קול פון לערנען, דעריבער בין איך
 פארבליבן אינדרויסן פון בית המדרש'

לוח היאירצ'יטן

יארכ'יטן פון רבותינו הק' ואנשי שלומינו וואס געפאלט אין די קומענדיגע וואך

ככ צדיקים /מכה

ו' סיוון	הגה"ץ רבי אליעזר צבי (ר' לייזערל) זי'יל ה'י"ד בן רביינו הסב"ק מרדכי אלימלך זי'ע	תש"ד
ו' סיוון	הרה"ץ רבי ישראל יצחק אייזיק בן הרה"ק רבי מרדכי מ"דמעמעשער זי'ל ה'י"ד וב' ברות העטשא - עס ג' לידים ה'י"ד	תש"ד
ו' סיוון	הגה"ץ רבי יצחק אייזיק זי'ל ה'י"ד בן רביינו הסב"ק מרדכי אלימלך זי'ע עם ב' ברות לאה ה'י"ד - אדמור' מיליטווארדיין	תש"ד
ו' סיוון	הרה"ק אור שבתת הימים רביינו ישראל בן רבי אליעזר זי'ע - בעיל שם טוב הק'	תק"כ
ז' סיוון	הרה"ק רבי ישבר בעריש בן רבי יצחק אייזיק זי'ע - מזידיטשוב	תקצ"ב
ט' סיוון	הרה"ק רבי יצחק אייזיק בן רבי ישבר בעריש זי'ע - מזידיטשוב	תרל"ג

ככ חסידים /מכה

ז' סיוון	רב החסיד ר' צבי בן ר' יושע הכהן ע"ה פישע'	תשל"ג
ח' סיוון	רב החסיד ר' זאב דוד בן ר' בן ציון ע"ה ראווענברג	תשפ"א
ט' סיוון	הבחור החשוב אביגדור בן ר' ניסן משה ע"ה כהנא לאהנה אחורי יש'ק	תשנ"ח
ט' סיוון	הבחור החשוב החתן יהושע ע"ה בן ר' אהרון ה'י"ז עקשטיין לאהנה אחורי יש'ק	תשס"ד
ט' סיוון	רב החסיד ר' משה בן ר' צבי מרדכי ע"ה אריגעל	תשפ"א

ה'ק' באור גדול והתגלות
רב, וכמו שאנו מבקשים
אדון הכל הדורש לעם
דורשיך, לא תתרפרש מן
ואל נפרוש מוך אדון
הכל.

(עובדות עבודה
דב"ק ח"ב קלה)

בכל יום שלומדין תורה נתעורר הכהן של מעמד הר סיני

זענען די ספה"ק מסביר, איז וווען דער
אייבערשטער האט געגעבן די ערשות
הדברות פאר יודישע קינדרער באימה
וביראה ברותת ובזיעעה, זענען די יודישע
קינדרער צוגעקומען צו א געוואלדייגע
מדרגה אין יראת שמים, אונ זיי זענען
געווארן דבוק צום אייבערשטן מיט א
געוואלדייגן אור, זיי האבן גערעדט ממש
מיטן אייבערסטן אלין, ס'אייז געווען
פנימ בפנים דבר ה' עמכם זיי זענען
צוגעקומען צו אזו דביקות איז זיי זענען
מש מאיסגעאנגען פונעם גראיסן
אור, ווי חז"ל זאגן איז פרחה נשטעטו
מהם, אונ פון דעמאלאטס האבן יודישע
קינדרער באקומען אכח, איז אייביג וווען
א יוד לערטנט די הייליגע תורה זאל
נתעורר ווועגן בי אים דער כה פון
יראת שמים אונ דביקות צו וואס יודן
זענען דעמאלאטס צוגעקומען, דאס איז
געבלבן א כה אויך אייביג בי זיינע
קינדרער, וויליל אלע נשומות ישראל זענען
דאך געתשאנגען ביים מעמד הר סיני
אונ משיג געווען דעם געוואלדייגן אור,
ממיליא יעדעס מאל דורכין לערענען די
תורה הקדשה ווערט נאכמאן נתעורר
דער כה וואס די נשמה האט געשפירות
בי מתן תורה.

(עובדות עבודה אמר"ק ח"ב פ)

חג השבעות הוא הכנה לקראת הימים הנוראים

ויום מתן תורה הוא הכנה לקראת
הימים הנוראים הבאים אחריו, כי עיקר
הכהן ה'ק' אפשר לנו לפעול כל טוב
בימי הרחמים והרצון, הוא ע"י לימוד
התורה, שע"ז נפתחים שעריו הרחמים,
כי התורה הוא מקור הרחמים, כמו
שאמרו חז"ל "רחמנא" אמר תקעו,
התורה נקרא בשם רחמנא, כי היא
מקור הרחמים, שכל הרחמים והחסדים

עבודת מזוזת תורה

ענינים לשבעות מספר דב"ר בעבודת עבדה

כאשר מבטל את הגוף אל הנשמה, שלא
למלאות כל רצונת הגוף, ועשה גדרים
וסיגים להגוף, במיעוט דבר ובעליית
שינה, וכו', זוכה להרגיש או רמתן תורה
בעת קריאת המשמה עצמה.
(עובדות עבודה שיח"ק קנו)

קבלת התורה הוא נשואין עם הקב"ה ע"י קבלת התורה

ענין קבלת התורה הוא בענין
בושאין, כמו שאמרו חז"ל (תענית כ"ז
ע"ב) ביום חתונתו זה מתן תורה,
וכמו שענין אירוסין ונושאין הוא
ענין התקשרות והתבטלות, שהכללה
מתקדשת ומשתעבת אל החתן, וזהו
ענין הכתובה והתנאים, שהחתן והכללה
מחיבים את עצמן למלאות חובותיהם
זה לזה, ושניהם נעשו משועבדים
ומקדושים זה לזה, כן בכל שנה בחג
השבועות, שהוא יום החתונת התורה
עם נססת ישראל, חביבים בני ישראל
להתקשר מחדש אל התורה בהינתן
קידושין ונושאין, דהיינו לשעבד ולבטל
את עצמן למגררי אל התורה ה'ק' בכל
לבנפש ומאוד, שככל מחשבה דבר
ומעשה שככל השנה כולה, לא יכולנו כי
אם לעשות רצון הבורא ב"ה, בלי שום
כוונה ותכלית אחרת.

זו היא הכוונה במנה שembrכים
בכל מצוה, אשר קדשו במצוותי, פי'
שהקב"ה קידש אותנו על ידי מצותיו,
כמו חתן המקדש את הכללה, שעיל דידי
קבלת התורה והמצוות, נתកשרנו אליו
יתברך בקשר אמרץ, שלא נפרד ממנו
יתברך לעולם ועד, כמו שכותבים
זה מזו ולא זו מזה", כן בני ישראל
לא יעלימו את עצמן מהתורה ה'ק'
ומהשכינה ה'ק', אף רגע אחד בכל
ימות השנה, ועל ידי זה גם התורה ה'ק'
והשכינה ה'ק' לא יעלימו עניינה מatanנו,
שיאיר علينا אור התורה ואור השכינה

בענין מנהגינו שלא
לلمוד משנהות בתיקון
לייל שביעות

צאו וראו מה שמספר
הרה"ק רבי יצחק אייזיק
מקאמארנא ז"ע בספרו
ה'ק' זוהר חי, כי כמו
שנים התפלפל עם דודו
ורבו הרה"ק בעל עטרת צבי

מיזידיטשוב זי"ע, אם יש למדוד משנהות
בליל שביעות, כי דעת רבי יצחק איל
היתה, שאין להה שייכות לתיקון הלילה,
ואין למדוד אף משנה אחת, ולא הודה
בבעל עטרת צבי לדבורי, עד שפעם
אחד בערב שביעות שחיל בשבת, אמר
לו העטרת צבי שלשים שנה למדתי
משניות בליל שביעות, ועתה הנני רואה
כי אכן דבריך, והודה לו בפניהם מאירין,
ואמר כבר הזהרתי את התלמידים, שלא
יעינו כלל במסניות בליל ה'זאת, ולכן
נаг זקיini הק' זי"ע לומר סדר המשניות
הנדפס בתיקון ליל שביעות, בשלושת
ימי הגבלה או ביום ראשון או שני של
החג, לא בסדר הלילה, הרי לנו איך
הרב הודה לדברי התלמיד בפניהם
מאירין, ולא היה קשה בעניינו לומר
צדקה דבריך.
(עובדות עבודה שיח"ק ח"ג שצד)

גודל היוצרות בחג השבעות

וראו לככל אחד ואחד ללמידה ולהזור
את הפיות שאומרים בחזרת הש"ז
בתפלת שרחרית של חג שביעות ה'ז ביום
א' והן ביום ב', שופרט והולך במק
לשונו, רום מעלה וקדושה התורה,
כי התורה הייתה שעשויה של הקב"ה
טרם נברא העולם, ושכל העולם נברא
בשבילה, ומונה והולך מה שהאדם זוכה
ע"י לימוד התורה, שעיל דידה יורדות כל
ההשפעות הטובות והברכות והישועות,
ומי שדבוק בה בודאי לא יחסר לו דבר.
(עובדות עבודה שיח"ק ח"ב שdem)

הנשמה רואה בחינת מתן תורה ממש בכל שנה ושנה

גם כהיום הנשמה רואה בחינת מתן
תורה ממש, כמו שראו כל הנשמות אז
בעת מתן תורה, כי קריאת מעורר הזמן
מש כמו שהיה אז, והאדם אינו רואה
זאת, כיון שהוא מלובש בגוף חומרי אבל

תaea אצלו הזיהירות שמירת העינים
בפחח, "כות גיר קשתא", כדרך מי
שמתקוננים לירות בו, והקשת עם
החיצים נגד פניו.
(דברי שמוואל - סלונים)

מעלת הקביעות בעבודת ה'

עדב יקר אחסנתי' חביבין דבקבעטה,
חביבון של ישראל מה היא, "דבקבעטה",
די' ואנצע חביבות אז' יעדער זיך וואס האט
א קביעות.
(בית אברהם)

כשותיגעים בתורה אז' מתකליין התפלות לרצון

צבי וחמיד ורגג דילאון בלוועטא, צלותהון
בכנן מקובל והニア בעוותא. שמעתי על דרך
הכתוב "מסיר איזנו משמעו תורה גם תפלו
תועבה", על כן צבי וחמיד ורגג שייאלוא ויגעו
את עצם ישראל בתורה, ואז צלותהון בכנן
מקובל והニア בעוותא, שיתקבלו תפילה
לרצון.

(שער יששכר)

הקב"ה מתפאר בגוף האדם דוקוא כשהוא מתגבר עליו

רשומה היא גופה בחכמתא ובידעטה.
משמעות הגוף, גיציינט איז דער גוף, כשהוא
בחכמתא ובידעטה, תפארת הוא גופה, כל
התפארות שיש לה' יתברך מהאדם, עין כי
הוא בגוף עכורה, עם כל זה יבוא מאות כבוד
לה' יתברך, וזאת התפארות שלל, כי גם
במקומות הנמנוכים שם יכירו כבוד המלך
וגודלו יתברך בחכמה ובידעטה.
(אמורות טהורות לרוה"ק ר' משה מקابرין ז"ע)

פָנִיעַ אַקְדָּמוֹת

אמורות טהורות על הפתוח אקדמיות מפי ספרים וספרים

๙๙

הם, כן רשותא, יהא רשום בשם לטוב לנו
ולכל בני ישראל.
(מאמר מרדכי)

יש למדוד ק"ו מעבודת המלאים שאינם מקבלים שכר

חדתין נביט לצפרין סגיאת טרשותא.
על דרך אומרים ז"ל אם החכמה והלבנה
עשויים רצון קומו הגם שאינם מקבלין שכר
על בעודתם ולא פורעניות על פרישתם, וכן
בנהן דבנות לצפרין, (היוון המלאים שאינם
מקבלים שכר), מכל מקום סגיאת טרשותא.
(שפתי צדיקים)

צריכין לשמר העינים באימה ובפחח כאילו חז' וקשת הם נגד פנוי

למחזין באנפה עין כות גיר קשתא.
בכללות ג' הרגלים נאמרו, "יראה כל זכור"
את פני ה' אלוקיך", אבל בקבלה התורה
ביחוד כתיב, "פנים בפנים דבר ה' עמכם",
כי בקבלה התורה הייתה התגלות כללית,
שדי' בר' עם ישראל, ואילו בחגיהם הבחינה
לכל אחד בפני עצמו, "יראה כל זכור", הינו
שהשי"ת מתגלה לכל אחד לפ' הכנטו, וזה
שאמר למחזין באנפה עין, כשמנגע המועד
ಚצריך להתראות בו עם הש"ית בבחינת
פנים בפנים, איז ראשית יטהר עניינו מן
ההסתלקות האסורת, ולא רק מי שנכשל
חו' במציד וח'ל, כי גם מי שזכה ושומר עניינו

הchg בקבלה כזו, נזכה בחג הזה לගולה
שלימה, ויקווים בנו בחג השבועות
שבזאת השנה, מה דעתא בתיקוני
זהה"ק, כי בחג השבועות יפקון מן
גולותא.
(עבודות עבודה שיח"ק שו)

ביסוד זה צריך האדם לגשת למונע
תורה, לקבל עליון להיות מקשור אל
התורה בכל רגע מימי חייו, בלי הפסק,
שההתורה תהיה אצלו בבחינות קול גדול
ולא יסף, ולא פסק, שלא יפסוק ממנו
אף רגע מימי חייו, וכאשר נגישי אל

כשאומרים שבחים לפני הקב"ה צרכין לאמרו באימה ובפחח

בבבוי תרי ותלת דافتחה
בנקשותא. אפשר לפרש על דרך
"דא לא נקשן", ואמרו ז"ל
סימתיינהו לכלהו שבחא דמרא
בתמייה, ונאמר לך דומהה תלהה, ולזה אמר
בבבוי תרי ותלת, שהוא מעט שבחים רק
כתרוי ותלת דיבורים, וגם זה המעת שאמורים
ארוכותyi דא לא נקשן, וזה שאמר אח"כ
דافتחה בנקשותא.
(שפתי צדיקים)

שההדים מל את ערלה לבו איז איןנו מקשה שום קושיות על הקב"ה

בברוי דברי וטורי עד לקשיישותא. שמעתי
בשם הרוב הקדוש רבוי מאיר מפרעםישלאן
ז"ל שאמר כי כל העולם מלא קושיות על
השי"ת, בבחינת הסטר פנים, רק אם האדם
מל ערלה לו האטים, אז לא קשה לו כלום
על דרכי הש"ית, וזה כוונות הכתב ומלהם
את ערלה לבכם, ולא תקשו עוד שום קשייא
עלי, ואמר כי זהו כוונות בעל האקדמות, וטורי
עד לקשיישותא, הינו כי הקב"ה נושא וסובל
את עולמו עם כל הקשיישות שמקשין עליו.
(דברי מאיר)

כפי שהצדיקים מספרים זכותים על ישראל למיטה בן גוזרין בשמות

דיירי ארעה ספרי ורשמי רשותא. פירוש
דיירי ארעה הינו הצדיקים, שהם בעולם
זהה, ספרי פירוש הם המספרים ומונין
זכויותין של ישראל, ורשמי, כמו שרושמים

נמשכים ע"י לימוד התורה.
(עבודות עבודה שיח"ק ח'ב רל)

ע"י שאנו מקבלים להיות מקשר אל
התורה תמיד, נזכה בחג הזה להגולה
שלימה

נהר של מים, כדי לטבול, כי
תמיד מסר נפשו על הטבעה,
ובימיו החורף היה שוכן בכל יום
את הקrho שעלה מיה הנהר וטבל
במים הקרים, והוא שפעם אחת
בא נכרי אחד והדליך תבן כדי
לחמם את השטח שלפני המים,
די שהבעש' ט הך' יכול להתחכם

כשייעלה מן המים, כשעליה הבשע"ט ה'ק מיטבילותיו וראה מעשה הנכרי, אמר לו שאל ממוני ואתנה לך אחת משלש ברכות, או שתהיה תמיד בבריאות שלימה, או שלועלים לא תחסרו לך פרנסתך, או שתתברך בבנים, ביקש נכרי שיברכו בשלשתן, והבעש"ט

(עבודת עבודה שיח'ק ח"א פה)

אסיפות יראי ה'
ולזה תיקן הבשע"ט ה'ק' המנהג של התאספות יראי ה' בשבתו וימי טובים וועוד, לעורן הסעודות בצוותא, כדי להכנייע אחד בפני חברו, וידברו דברי תורה ויראה, דברי אלוקים, ואז נדברו "יראי ה'" איש אל רעהו, היינו שידברו אחד לחבירו בהכנעה וביטול האיך לירא ממנו יתרה, ועל ידי זה

עבودת יורודב ושים"ב ח"א ערב)

באמונה ובתמיינות יותר מכונת שמות הקדושים

היסוד אשר הבуш"ט ה'ק' היה רגיל למד, שלא יחשוב האדם כי אם אינו יודע לכיוון כוונת ורazon הטמיריים בתורה ומצוות, אין עבودתו מתקבלת לפניו יתרון, לא כן הדבר, אלא עיקר הכוונה שהאדם צריך לכיוון בעת קיום התורה והמצוות היא שורוצה לקים וצון הבורא, ויעשה אותן בלב אמת ובתמיות, כי רחמנא ליבא בעי, וזה חשוב יותר מכל ברינוינה.

(תהילים עבודה עבודה – ענייני תהילים פרק ד')

הבעשטה"ק היה רגיל באמירת תהילים

הבעש"ט הקדוש זי"ע [זודה ל"ק יומ א' דחג השבעות] היה רגיל כל ימיו באמרית ספר תהילים, וגם ציווה לתלמידיו שירבו

(ברליים ורודהם ורונדר – פחת ושות)

ענוגות מיוחד שם טוב הקדוש ז"ע מפני רבינו הקדוש ז"ע

— १० —

זהה, לא היה עדין ראוי לכך.
(טבורה טרגדיה שניהם ח' א' במו)

תורה היבש"ט הק'

אין דעם כה פון עובודה שבלב, האט
דער בעל שם טוב היך אריינגעעשניט און
אוריינגעפעלאכטן אין יעדן פשוטין איז, או
יעדער איז לפֿי מודגתו זאל קענען דינען
דעם אייבערשטן, מיט הארץ מיט פיעעה,
ער האט מגלה געוען דעם פנימיות התורה
הברורודב

(עובדת עבודה אמ"ק ח"א יד)

סגולה לספר סיפורי בעש"ט ה'

הבעש"ט ה' אמר שכך שמסוגל בספר סיפורי אליהו הנביה בМОוץשב"ק, כן מסוגל בספר גם ממןנו, כי שניהם קבלו תורה מרבי אחת, והוא הנביא אחיה השילוני.

עורודת עירודת שומם ב מ"א מז

טוויזעגט מעשיות אמת'ים

קינוי ה' זי"ע אמרו פעם בליל פורים אחר
ברכת המזון של סעודת הלילה,
בזה הלשון "דער הייליגער רב**בי**
אייזיך' קאמארגען זי"ע האט
מקבל געוווען פון זיין שווער
רב**בי** אברהם מרדכי מפינטשוב,
טוייזענט מעשיות אמתיתים
פונעם בעש"ט ה'**ק**, און ער
האט יעדן טאג גערעדט פון
בעש"ט ה'**ק**, און דער רב**בי**
ז'ל (הרחה'ק מרון רב**בי** אליעזר צבי
מקאמאנא רבו המהוק של
זקנין זי"ע) האט געקענט די
גרעסערע העלפט פון די
טוייזענט, און פון מיין רב**בי**'ן קען
איך די גראטערע העלפט.
(שורות שירודה שם)

מסירות נפש לטבילה

הבעש"ט ה'ק' בעצמו קפץ
פעם מראש הר גדול לתור

לכבוד היום דהילולא
קדישא דרבינו או רשבעתה
הימים הבעשתה"ק זי"ע,
הצגנו במאמר הבא כמו
ענינים בשם הבעשתה"ק,
המובא בספר עבודת
עבדה של מון רבינו
הקדוש זי"ע.

אריכות בתפלת מנחה

ידוע שהבעש"ט ה' האריך מאד בתפלת מנוחה של ע"ש"ק, ובפרט בברכת מהיה המותים. פעם שאלו תלמידיו הרה"ק ר' זאב ואלף קייזעס ז"ע מודע מאיריך כ"כ בתפלה זו יותר במשאר התפלות, ענה לו כי בעש"ק לעת מנוחה הוא זמן עלית הנשמות למעלה כדיוע, ובשעה שאומר ברכת מהיה המתים באוט אלין אלף נשמות המבוקשות תיקון, ולכן הוא מאיריך בברכה א' כי הוא מתקין את כלו. ואמר לו הבעש"ט ה' שיקח אותו תחת טליתו ויכול לראות את הנשמות הבאות אליו, וכן הרה, רבוי ואלף קייזעס המכין את עצמו תחלה, והבעש"ט ה' לkehzo תחת טליתו, בשעת תפלה מנוחה של ע"ש"ק, וכשהגיע לברכת מהיה המתים התחלו הנשמות לבוא, ורובי ואלף נתעורר מיד מרווח חד, והגם שעשה הקונה לברכת מהיה נורא

לְבָנִים
בְּנֵי תּוֹרַת
כְּנָאָרָה מִקְרָא
כְּנָאָרָה מִתְּנָה
כְּנָאָרָה תַּלְמָוד!

כִּי עַל כֵּן
בָּאתִי לְבִקְשׁ
וְלִמְגֹן מִלְפָנֶיךָ
שַׁיְהָא זָרָעִי
וְזָרָעִי זָרָעִי
עַד עַזְלָם
זָרָעַ פְּשָׁר...

יעדָע טָاطָע האָפָט אוַיְף דָעַם.

יעדָע טָاطָע האָט די ווֹאָר גַּעֲבעָטָן פָּאָר דָעַם.

אוֹן יַעֲדָע טָاطָע ווֹעַט אֵין די קַומְעַנְדִיגָע ווַיְאַכְן טָוָן פָּאָר דָעַם.

תלמוד תורה אונצער ווארט אונזער
אחריות!

הבלאו לפניל ספר יהושע הבליטו אל צור חוצבתם

באיליבט אויסידערוועטלטע פאלק אונ באקומען די תורה, מעיר פון אלע אנדעראע פעלקער, האט דער אויבערשטער זי געגענטפערט, איז די אידין האבן געברעננט איז יהוס בריוו, איזוי ווי עס שטייט איזן פטוק ז'יתילדז על משפחותם, הביאו ספרי יהוס, אונ לאמייר זעהן אויב ענק קענען אויר ברעגעגען איז יהוס בריוו איזוי ווי די אידין האבן געברעננט, עד كان לשון המדרש. זעהן מיר פון דעם מדרש די אידין האבן באקומען די תורה נאר וועגן זיינער יהוס אבות.

אייז לאכורה זיינער שווער צו פארשטיין, מיר אידין וויסן דאך איז די תורה אייז געמאכט געווארן פאר יעדן איינעם צוגליך, אונ קײַגער איז נישט מעד מיויחס פון א צוויטין, נאר אדרבה די גمرا זאגט איז די תורה אייז צוגעליכין צו וואסער, פונקט ווי וואסער רינט שטענדיג אראפ צו די נידרייגסטע פלאץ, איזוי אויר די תורה האלט זיך אפללו בי איינער וואס אייז אויפֿ א נידרייגע מדריגה, אונ נישט דוקא פאר א מיויחס.

נאָר מען קען דאס פארענטפערן מיט א שטיקל נועם מגדים (פר' כי תבא) אויפֿ פטוק 'ארמי אובד אַבִּי', וואָס ער פרעגט דארט א אינטערעסאנטער שאלה, ווי איזוי קען זיין בי גרייסע רביס, היליגע צדיקים, וואָס זי דינען דעם איבערשטן יומס ולילה מיט די גרעטען מדריגות, אונ זי זענען די צדיקי הדור אויף וועם גאנץ כל ישראל קוקט אַרוףֿ, אידין קומען צו זיך זיך מזיכיר זיין, אונ האלטן מיט זיינער עבדה מיט א פחד אונ יראת הכלבוד, ווי איזוי קען זיין

מיר געפינען זיך יעצעט ווידעער אמאָל אינעם הייליגן יו"ט שבועות, זמן מתן תורהינו, ווי די ספרים הק' זאגן פשטו, פארוואס וווערט שבועות אנגעראופֿ איזן ח'ז'ל זמן 'מתן' תורה, אונ נישט 'קבלה' תורה, וויל די גמ' זאגט איז 'כל יומ' הי' בעיניך חדשים' א איד דארף לערנען תורה יעדן טאג מיט די צעלבע פרישקייט, איזוי ווי ער לערנט הינט דאס ערשטער מאָל, דאס הייסט איז 'קבלה' תורה' איז יעדן איינצינן טאג פון יאר, יו"ט שבועות אייז נאר די צייט וואָס הש"ז האט געגעבן די תורה אויפֿ באָרג סני, אבער מקבל זיין די תורה קען מען אונ דארף מען יעדן טאג פון יאר.

אט די הייליגע עבדת עבודה האט מען צוגעעהן בי רבינו הקדוש זי"ע בי יעדע דבר שבקדושא, וואָס אייז געוען ממש אויפֿ די מדריגה, אונ דאס אייז א זאָק וואָס מיר דארפֿ זיך לערנען אונ נאכטן, אונ לאמייר מקיים זיין דעם הדבק במדיותו, אונ איזוי מקבל זיין די תורה מיט א התחדשות.

*

דער מדרש ילקוט (פר' במדבר) ברעגענט אראפ א פלאֶדיגע מאמר, איז בשעת ווען די אידישע קינדער האבן באקומען די תורה פונעם רבושׂע' בעים באָרג סני, האבן די גוים פון אלע אומות העולם זי מקנא געוען, אונ זי זענען געוען מיט א טענה, פארוואס האבן די אידין זוכה געוען צו ווערן נתקרב צום אויבערשטן אונ ווערן זיין

מסמך על ידי מפעל להתאחד

מיט התלהבות און השתקפות הנפש, מאכט ער זיך א חשבון הנפש, אונן טראקטו, וואס איז דען מיין דאוועגען קעגן די דאוועגען פון מײַנע היליגע אבות, די פריערידיגע צדיקים, עס איז נישט אויף די געלבע מדריגה, איך ווער איז צובראכן איז איך פיל ממש חלשות, מילא דארך איך טרינקן א געלצע ברוינפֿן זיך צו כאפֿן דאס הארץ, משא"כ דו - האט די ראנשיצער רב איסטגעperfֿט פאר דעם דארפסמאָן, - וואס דײַנע עלטערן זענען נישט געוען צופֿיל גרעסערע בעלי השגה ווי דיר, ווי איזו דיין דאוועגען קווקט נאר אויס, איז עס שווין בעסער ווי זיין, וויל וווען דו דאווענסט, פילסטו איז עס קומט דיר א געלצע ברוינפֿן, נאר איז גוטע דאוועגען.

*

ווי באקאנט זענען די אמרות תורהות בעט שלש סעודות פון רביינו הקדוש זי"ע שטענדיג געוען בחינות ימין מקרבת ושמאל דוחה, דער היליגע רב האט פֿאַרְלַאֲנְגַּט גאר הוייכע מדרייגות, און שטענדיג געזאגט פאר די בחורים, און זויפֿיל מען טוט אין עבודת השם איז נאכניישט געונג, און מען טאר נישט זיין צופֿרִידֵן, אבער תורה כדיבור, און דעם געלבן תורה, האט די רב שטאָרָק אַרְוִיסְגַּעֲרָעָנָגְט מיט איז ליבשאָפט, ווי חשוב אונן גויס עס איז ביימ איבערשטען יעדע גוטע זיך וואס מען טוט, און דאס איז וואס מיר דארפֿן וויסן, חז'ן, און געדענֿקָן, וווען מיר זענען מקבל די היליגע תורה פֿונְדָּסְנִי, דארפֿן מיר טאָקָע שטראָבען און צילן אַנְצְׂקוּמָעָן צו די העכסטע מדרייגה אין עבודת השם, אבער איז די געלבע צייט זיין צופֿרִילְיך און צופֿרִידֵן פון יעדע גוטע זיך וואס מען האט געקענט מקיים זיין, און מאכן א נחת רוח פֿאָרָן בורא כל העולמים, וויל דאס איז גאר חשוב אין הימל.

דער היליגער רבּי ר' בונם פון פרשייסחא זי"ע האט געזאגט אויף די פֿסּוֹק וואס מיר זאגן שבת קודש בי ושרמו, 'אות הוּא בְּנֵי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל' - איז די שבת איז א צייכן פון אהבה און ליבשאָפט צוישן הקב"ה און די אידישע קינדער, איז לכארה קען א מענטש זיך וואונדערן,

איז זי קומען נישט צו קיין גאה און התנשאות. איז עס דער נועם מגדים דארט מבראָר, איז די עלטערן און זיידיעס פון די צדיקי הדור, זענען געוען נאר גרעסערע צדיקים פון זיין, איזו ווי חז'ל זאגן פֿנִי משה כפֿני חמה, ופֿנִי יהושע כפֿני הלבנה, דאס איז די סדר העולם, איז יעדער דור ווערט אַבְּסָל שׁוֹאָכָּעָר, און די צדיקים טראָכָטן כסדר בי זיך, איז זי זענען נאר איזו וויאַט פון די מדריגות פון זיינערע עלטערן, און זענען מתפלל 'מתיה' גיעעו מעשי למשי אבותה, און מילא דורך דעם זענען זי שטענדיג בשפלות וענוה. און ער טיטישט עס ארין איז פֿסּוֹק 'אַרְמַנִּי' וואס איז א לשון פון ירום לבבו, אויב עס קומט פאר א מענטש א נסיוּן פון זיך גויס האלטן, דעמאָלטס איז די עצה 'אַובְּדָה' מען זאל פֿאָרְלִיּוֹן די מחשבה, וויאַזִּי, דורך 'אַבְּיָה' איז מען טראָכָט ווי איזו מען קווקט אויס אנטיקען די אבות פון די פריערידיגע דור.

דאָס קען זיַין פֿשְׁט אַוְיך אַיְն אַונְזָעָר מְדֻרְשָׁע דער רְבּוֹשָׁע' האט געענטפֿערט פאר די גוּם, איז די אַידַּן האָבָן באַקְוּמָעָן די תורה וויל זיַין האָבָן געבענֿגְט זיינער יהוּס ברְיּוּס, וואס דאס העלפֿט זיַין אַרוּסָוּס וווען זיַין האָבָן אַנְסִיּוּן, און איזו קענען זיַין זיך האָלטָן געטְרִיּוּ צו די תורה ומְצֹוֹת, און זיַין אַפְּגָעָהִיטָן פון גאה ותואה, אבער די גוּם האָבָן נישט די מעלה, זיַין האָבָן נישט אויף וווען צו אַרוּפְּקָוּן, דעריבער קענען זיַין טאָקָע נישט זוכה זיַין צו כתרה של תורה.

מען קען צוישטעלן צו דעם עניין א מעשה וואס רבּיה"ק דערציילט אין עבודת עבודה (שיח'ק). איז דער היליגער ראנשיצער רבּ זי"ע איז געיצֶן אַמְּאָל נאָכָן דאוועגען בי אַסְיִבָּת לְחִיּוֹם, איז געוען דארט אַפְּשָׁוּעָה דארפֿסְמָאָן, וואס האט געפֿרָעָנָט דעם גְּרוּסִין צְדִיקָה מִיט זיַין דארפֿשָׁעָר תְּמִימָוֹת, וואס איז די חִילּוֹק פּוֹן מִיר אַונְ דַּעַם רבּ בִּידּוּעַ האָבָן מִיר געדאווענט, בִּידּוּעַ פֿרְאָבְּרִין צו דינּעַן דעם האָבָן מִיר געדאווענט, אַז די חִילּוֹק צוישן אַונְזָוּיִיּוּ, איז דאס געלצע לחִיּוֹם וואס מִיר טרינקָן נאָכָן דאוועגען, און ער האט דאס מסביר געוען, איז וווען איך ענדיג מיין עבודה פון דאוועגען

געזאגט נשמת, מיינט נאכניישט געהיטן שבת, ווי איזו קען ער דען משיג זיין אוון פילן די קדושת השבת? נאר זאגט דער הייליגער לעכאייטשער זי"ע, אז פון דא איז אראי, אז זונע איינער ליגט נאר אראפ זיין האק אדרער אקער אייז פון די האנט, אוון ער טוט נישט זיין ארבעת, הייסט דאס אויר געהיטן שבת, بشב ואל תעשה, דעריבער אפילו איד איז אויף איזא פשוטיע מדריגה, אז ער פילט נישט קיין שום טעם אוון זיסקייט פון די הייליגקייט פון שבת קודש, באר די איינציגסטע זאך וואס ער טוט, איז איז ער טוט נישט קיין וואנדיגע פעולות ומלאכות הייסט דאס אויך געהיטן שבת. דאס צעלבע איז בי יעדע מצוה, נישט קיין חילוק וויפיל טעם אוון געשמאק מען שפירט דערין, ווי לאנג מען איז מקים די מצוה איז עס חשוב אויבן אין הימל, אוון מאכט גוואדליגע רושם אוון נחת רוח פארץ טאטן אין הימל.

ו� איז קען זיין איז ער האט כביבול מיטן אויבערשטן א
ובונד און ציינן פון ליבשאפט פריוואט מיטן אויבערשטן,
ויפיל שייכות האט ער דען מיטן שבת, זיין שבת איז דען
אויף איז גרויסע מדראגיה?! נאר גאנט דער רבינו ר' בונם,
או ווען מען טראקט אריין וואס שטייט אויף איינער וואס
אייז ח'ז' מחלל שבת, 'מחלל' מות יומת', וואס דאס ווייסט
יעדער אייז זיכער געזאגט געווארן פאר יעדע איד צוגלייר,
אפגעזעהן אין וועלכע דרנא אין אידישקייט ער אייז, און
מיר ווייסן דאר איז מדה טובה מרובה ממידות פורענויות,
מויז דאר זיין איז בעל כרכח האט יעדע איד א שייכות און א
חלק אין דער 'בינוי ובין בני ישראל אוט הוא לעולם', ווען די
חסידים האבן געהערט דיז מורה'דיגע ווארט פון זיעיר רבין,
ענענען זיי ארויס אין טאנץ פון גרויס שמחה, און ליבשאפט
צום באשעפער, און זיי האבן געתאנץ איז א גאנצע נאכט.
אבל ווי פארשטענדליך איז זיין געזאגט געווארן בי יעדע
מצוה און יעדע דבר שבקדשה.

די צולב בבחינה וווערט געבענטגט בשם הרה'ק רב**י**
מרדכי מלעכאויטש ז"ע, אויף דעם וואס חז"ל זאגן גוי
שבשת חייב מיתה, לכארה וויאזוי איז בכלל שיר איז א גוי
זאל היטן שבת, איז ער האט געדאווענט קבלת שבת, אדעער

אי געוען או מען זאל זיין געוווארט נישט צו שעדיין אידער מזיך זיין די נכסה הייביה וואס איי נכסה הקדש; און די בערדע תקנה איי געוען "לא דבר פאלטיק כלול וככל". דאס איי געוען בשעת עס זענען געוען אין די ישיבה בחורים פון אלע קריין און שיכטן, אבער מען האט זיך אבער געהאלטן צו די תקנה, און עס איי געוען א געשמאקט אטמאספער.

א בלומען חופה לכבוד שבויות

ווען עס איי געוקמען דעם

יום טוב שבויות יונע ערسطע יאר, האב איך פארשטיינען אלס דבר פשוט צו טווען איזו ווי איך בין געוען צוגעוואוינט אין די פלאץ פון וואו איך בין געלומען, אז מען מאכט פאר דעם ובין א חופה פון בלומען העכער זיין עמוד, אלס א כבוד התורה. האבנדיג היציג בעלות און א געפיהל צו טווען און מאכן, האב איך אויך אויגגעשטעלט אזה שיען חופה מיט בלומען העכער דעם רב' נס פלאץ.

ווען דער רב' איך אריינגעקומען ערבית צו מנחה, האט ער עס איזו באטראקט, אבער ער האט נישט געווואלט אריינגיין אונטער דעם אויס מורה או אפשר וועט זיין שטרײַמל אנירין די בלומען אינמיין זיין פיערדייג עבודה בים דאוועגען, און עס וועט מטלטל זיין די בלומען וואס זענען מוקצה בטוטול.

די ערسطע זמן

די ערسطע זמן וואס די ישיבה האט זיך אנטעהובן, זענען נאכניישט געוען אינגאנצן מסודר, איך געדעניך ווי הרה"ח ר' ליפא וויס ע"ה פלעגט אורייסקומען סדר, ער האט פרובייט צו אונפירן און טוין וואס מען דארף, כדי זאכן זאלן פאלן אין פלאץ ווי וויט מעגליך.

ויו איך געדענקט זיך ווי הרה"ח ר' אשר ענזייל סג"ל קרייס ע"ה האט צוגעהאלפן אין קאך אנטוגרייטן די עסן פאר די בחורים. עס איי טאקע געוען א בריטקייט אין עסן, מען האט געקענט נעמען וויפיל מען

אַבּוֹתִינוּ סְפָרֶזְלֶן

כורתה ועוברת מאגש שלוםנו בצל קדשו של רביה"ק ז"ע

עס דערציילט הרה"ח רב' יעקב יאקאבאוויטש היין מחשובי אנ"ש תושבי בארא פארק ח"ג

אין שטעלל זענען נאכניישט געוען געענדיגט, אפילו דער רב' האט נאכניישט געווואוינט אין שטעלל. ער פלעגט אבער אא אורייסקומען כסדר אויך שבטים צו זיין מיט די בחורים, און ער האט געהאט זיין שטibel אויך די אונטערשטע שטאָק, דארט ווי עס איי היינט די ישיבה גולדלה, אינס איז געוען דעם רב' נס אקסניא אין עננע לאכטיגע שבתים.

בערך פרשת אמרו - בהר בחוקתי איי דער רב' געקומען זאגן א "פתחה". דער רב' האט גערעדט זיינער שטיל דרכו, און מען האט אים מעט נישט געהרט. אבער נאכדען האט ער אורייסגעלייגט א צעטל מיט די "תקנות" פון די ישיבה, וואס לוט ווי איך געדעניך איי עס געוען גערשיבן בכתב ידו הקדשה, און דאס האט געהאנגען אין עננע איז אויך די וואנט אין בית המדרש.

כפי המונה בזכורוני האט די צעטל געהאט פיר תקנות: די ערسطע איי געוען או יעדער בחור דארף זיך צו שטעלן צו די סדר הייביה בלי שום ויזא מן הכלל, ער איז געשטאָנען דארט או "אמ און סדר און כלום"; די צויזיעט תקנה איי געוען זיינער שארף או קיין שום בחור זאל נישט

אַרְיִינְגַּיִין אֵין
אַ צְוִיְּתָנֵס
צְמַעַר;
די דְּרִיטָע
תְּקַנָּה

דער ערשותער זמן זמן
הכייז תשכ"ד לפ"ק

אין בין געוען דאס ערשטע מאל ביום רב'ין טאָק ווען מען האט געהפנט די ישיבה, צום זוממער זמן, נאך פסח תשכ"ד לפ"ק. דעמאָלטס בין איך נאך געוען איגנער בחורל. פאר דעם האב איך געהאט געלערנט און א אנדערע ישיבה, וואו עס איי געוען פארשיידענע אידיערגונג אין די ישיבה, און דאס האט גורם געוען או זיין דידי סיידי הייביה זענען נישט אנטאגאנגען ווי געהעריג, עס האט מיר זיינער געשטערט,

האב איך זיינער געווואלט לרונען אין א ישיבה וואו עס איי דא א שטארקע רוח התורה, מען לרונט און דאוונט. איזו או זענען איך האב געזען די מודעות איבער די ניע ישיבה אין טאהש, האב איך מיר צוגעכאָפט צו די געלעגנהייט.

עס זענען דעמאָלט געקומוּן צו פארן קרוב צו צוּיִי הונדערט בחורים קיון טאהש. עס איי געוען א ריזיגע מספר אין יענע יאן. עס זענען געקומוּן בחורים פון איבעראל צו די ניע טאהש'ע ישיבה. לאו דוקא אלע זענען געוען טאהש'ע חסידים, נאך מען איז געקומוּן צו די ניע ישיבה. עס זענען אויך געוען א שיינע פאר בחורים פון מאנטרעאל, ובפרט די חסידים וואס זענען שווין געוען מקשור מיט'ן רב'ין פון פאר דעם.

עס זענען געפֿאָרָן דְּרִיָּה באָסָעָס, אָוָן וְעָן מען איז אַנְגַּעֲקוּמוּן, האט מען פָּאָרָהָרָעָט אָלָע בְּחָוּרִים, מְסֻדָּר גַּעֲועָן דִּי כִּיתּוֹת, אָוָן המ את אַנְגַּהוּבִּין דַּעַם זָמָן.

דער רב' אין ישיבה

יענען זוממער האט נאך קיינער נישט געהאנגען בקביעות אין טאהש, די הייזער

אייב האט איד א מיישה צו פָּאָרְצִיִּילְן פָּוּן רְבִּינוּ הַקָּדוֹשׁ זַיִעַבְּיָה

אדער איד וויסט פון א מענטש וואס האט צו פָּאָרְצִיִּילְן

בִּיטָע לְאַזְתָּא מִעְסָדָשׁ אַוְיכָ קָוָל אַיחָד טָהָר

842-8674-451-718 און דוקט

תפיסת המחשבה אין ニישט קיין מדריגא

איך פלעג איביג'ג וועלן זיך דריינען ווי מערכוּם דעם רביין צוּ קענען קונה זיין נאך און נאך. יעדן טאג פאר מיר עטליכע בחורימ שיעור, האב איך מיט נאך אפטשטיילן ביהם געהאט א קביעות זיך אפטשטיילן רב' ג'נס צימער, ואו דער רב' איז געווענלייך געשטענען מיט די טלית אויפֿן פלייעץ, און כאנַן א שמוועס מיט סייפורן צדיקים און פארשידענע עניינים.

דער רב' פלעג געווענלייך אנהיבן רעדן פון וואס מיר האבן געטראקט, איזו איז עס האט אונז אנטגעוויבן ווערן איפפאלאנד איז דער רב' כאפט אויף אונזערע מחשבות. דרי קומענדיגע מאל האט זיך דער רב' אנטגערוףן צו אונז "תפיסת מחשבה אין נישט קיין מדריגא..."

מנاهיגים האلط אן די קשר מייט די תלמידים

אין די ערשות יארון בי די מעמדים און תפלות פלעג מען זינגען פארשידענע ניגונים, לאו דוקא טאהש'ע ניגונים, וויבאלד מען האט מכבד געווען יעדע שיינע איד ובנש'ק מיט די כיבודים. איז מאל בין איך אריינגעגעגעגען צום וביין און געפרעגט צי די ניגונים וואס מען פירט זיך דא צו זינגען איז די זעלבע איזו ווי מען האט זיך געפרט בי זיינע אבותה הק'? האט דער רב' געזאגט איז ניין, אבער ער האט צוגעליגט "איידן קומען זיך צוזאמ, מען זינגעט פארן אויבערשטן, איי עס גוט איזו".

איך האב מיר געוועגט, און געזאגט פארן רביין איז אפשר איז בעסער איז מען זאל זיך פירן צו זינגען אלע ניגונים, איזו ווי דער רב' אלינייס פירט זיך, כמנהג אבותינו הק', כדי עס זאל בל'יבן "טאהש'ע תלמידים" וואס זאלן זיך פירן מיט די מנהיגים בבית טאהש.

איך האב דעמאלאט געהאט די זכי' איז דער רב' האט אנטגענומען מיינע ווערטער, און מען האט טאקע אנטגעוויבן זינגען די ניגונים לביית טאהש, איזו בל'יבן מיר וויטער מיט א קשור צו רבותינו הקדושים בגזיז מורומים.

זכותו יגן עליינו.

ער פלעג ארויפקומווען אין ישיבה, יעדעס מאל וואס ער איז געקווען קיין טאהש אין אן ואכן טאג, ער האט ליב געהאט צו שמוועס אין לערנען מיט די בחורים, ער אליאנס איז געוווען א שיינע תלמיד חכם. אינמאלאיןמייטן איז שמועס האט ער מיר געגבנן א שטאראקן ציפ... פרעהיך איך אים "ר' פיוול, פארוואס קומט מיר איז ציפ?" האט ער מיר געגענטפערט "וויל' דו טאנצט נישט אונטער פונעם פשט וואס איך זאגט, מזין זיין איז דו האLASTט נישט מיט..."

איך זאג צו עולם הבא"

אפילו אינעם ערשותן זמן, פלעג דער רב' קומען יעדן ראש חדש. מען האט מסדר געווען א מנין וואס זאל מיטדאועגען מיטין רביין - דער רב' פלעגט נאך דעמאלאט נישט דאוועגען איזו שפערט, מען פלעגט זיך שטעלן דאוועגען איזו ארום צען איזיגער. - מען האט מסדר געווען ששה מתפללים און נאך פיר בחורימ וואס האבן שוין געהאט געדאווענט נאך זייז האבן מצור געווען.

איך בון געווען אינמאלאט פון די "מתפללים". ווען מען האט גענדיגט דאוועגען פלעגט שוין זיין איזו שפערט וואו האלב איינס, און פון ווען מען האט געדארפט זיין אין ישיבה - זעקס איזיגער פארטאגס - איז שוין געווען איז זיבן שעה, איזו איז שוין געווען זיך זיינער הונגעריג, פלעגט מען זיך ארויסכאפן ווען דער רב' האט געדאוונט שטילע שמוונה ערשרה פון מוסף, געכאנט אפואר קיפעלער, און צרייגין דאוועגען.

יענעם ראש חדש פארן דאוועגען האט נישט דאוועגען", אבער קיינער האט נישט געגענטפערט. האט זיך דער רב' אנטגערוףן "איך זאג צו עולם הבא פאר די וואס וועלן זיך אונטערנעם דא צו בל'יבן", און אויף דעם אורייף, פארשטייט זיך, האבן מיר זיך אלע אונטערגענומען.

ווען די אנדערע בחורימ פון די מצראפים האבן זיך אנטגערוףן "אונז אויר?" האט דער רב' געגענטפערט "ענק האבן דורך זיין געגעס..."

האט געוואלט, וואס איז געוווען א חידוש בימים ההם בעולם היישוב.

הערשת אינעם צוועיטן זמן, ווינטער תשכ"ה לפ"ק, האט מען מסדר געוווען די ישיבה און עס אוווקגעשטעטלט שטאראקע און פעסט, מען האט גענוומען שטאראקע מגדי שיעור, עס זענען דעמאלאטס געקווען הרה"ג ר' יצחק שטערן זיל און הרה"ג ר' מנשה חיים האס זיל, וואס זייז זענען געוווען גאר שטאראקע לומדים און געוויקטע חסידיש'ש אידן. איזו האט מען אוווקגעשטעטלט א פולע חסידיש'ש ישיבה ווי מען האט זיינער פיין געלערנט.

מיין ערשות שמחת תורה אין טאהש

יענעם יאר, די ימים טובים פון תשכ"ה, איז געוווען מיין ערשות שמחת תורה אין טאהש. איך בין געוואוון איזו צוגעבידינן צום רביין, או איך בין צורי-געקומען קיין טאהש אויף די צוועיטע טאג סוכות. די שטעלט איז נאך דעמאלאט באשטיינען פון עטליכע הייזלען, עס איז געוווען א קלינער ציבור. צוושן די אידן געדעניך איך דעם דמות פון הרה"ג ר' פיוול ליפשיץ זיל. ער האט געוואוינט אין טראאנטא און איז געוווען א פיערדיגער טאהשער חסידי, ער האט אסאך אroiיסגעעהאלפן שאפן געלט פארן רביין אין טראאנטא און בכלויות האט ער זיינער אסאך אroiיסגעעהאלפן מיט וואס ער האט געקענט.

און נאך אסאך אנדרער וואס זענען ארויס געקווען מיטצוהאלטען די יו"ט בימי רביין בצל הקודש, ווי די Kasan'ע געוויקטע חסידים וואס זענען געקווען פון ניו יארק, און ווי פארשטיינדלין דעם רביין נאנטער חסידים וואס זענען געקווען פון מאנטראיאל.

די הקפות בכלל איז געוווען מורה'דיג, דער רב' האט דאן ארא-געלאיגיט זיין פיערדיגע עבודה, טאנצנדיג מיט א גרויסע ספר תורה, און זיין פנים פלאקערט ווי א פיעער... די מהזה נורא הוד וואס האט זיך איבערגע'חרט' איר יעיליך, גיט מיר נישט ארויס פון זכרון, עס באגלייט מיר וויטער אויף שטענדייג.

דרך אגב, רעדנדיג פון הרה"ג ר' פיוול ליפשיץ זיל, ליגט מיר נאך אין קאפ וויאזוי

קהל אור החיים דיטאש

© 2011 Adesky Art. All rights reserved. QC 120 444 Rev. 2000 444 444

אֱלֹהִים נָתַן בְּנֵו מִבְּלָהָם
בְּנֵינו אֶת תּוֹרָה

מתוקב ובא תְּבִיא וְעַל תְּחִזְקֵי

הננו לִתְנַחֲמָד הַזְּדֻמָּנוֹת לְקָנוֹת
זָכוֹתִים אֲדִילִים בִּימֵי חַג הַשְׁבּוּעוֹת

לְהַזְמָת חַג הַטְלָה לְסִכְתִּים אֲרִידִים

זֶבֶת
הַדְבָּרוֹת
\$18,000

זֶבֶת
אֲקָדְמוֹת
\$5,000

זֶבֶת
תִּיקְוָת
שְׁבוּעָת
\$3,600

זֶבֶת
תְּשִׁיחָה לְפִי שִׁיחָה
שְׁלָה"ט תְּיִקוֹן
לִיל ש'בּוּשָׁת
\$18,000

זֶבֶת
מַעֲמֵד בְּרִכַּת
הַקּוֹדֵש מַזְיוּחָת
\$5,000

זֶבֶת
אִמְרָת
תְּהִלִּים
\$10,000

זֶבֶת
פְּרָחִים
נְמָמָה
\$3,600

וַיְהִי שִׁבְوتָה וְחַג יִשְׁפֵּיעַ שְׁפֵעַ רַב לְכָל הַעוֹרִים
וּבָא לִזְעֵן בְּמֹרֶה בִּימֵי אָמֵן.

בְּאֶלְעָזָר
זֶבֶת לְפָנָתָה
זֶבֶת דְּבָבָבָת אֶל
סֹוְהִיר יִצְחָק
הַאַמְבּוֹרְגָּעָר הַיּוֹן
מַשְׁבֵּיךְ
גַּעֲלָת הַקְּהָלָה

לאור התהילים

אַחֲדָשֶׁלְכָא אַרְיִינְגָּלְקָא אַבְנָעָדִי
וְחַנּוֹתֶזֶן אַנְטוֹנוֹקָה גָּנָעָנָה שֵׁל וַנִּי

ווײַיטָּעָר פָּאָר אַ צָּאָל 'חַבּוֹרוֹת' אַיִּין וּוּלְכָעַ
דִּי בְּחוּדִים טֻועַן זִיךְרָא מְשָׁלִים זַיִּין סִי 'בְּתוֹרָה'
מִיטָּן אַיבְּעַרְחוֹרְן' דִּי אַלְטָעַ לִימּוֹדִים, אַיִּן
סִי 'בְּעַבּוֹדָה' צָו שְׂטִיגָן בְּמַעְלוֹת הַקְּדוֹשָׁה
וְהַחֲסִידָות, אַזְוּיוֹ רַבְּהָקָ מִיסְדָּה הַשִּׁיבָה
פְּלַעְגָּט שְׁטַעְנְדִיגָּט פָּאָדְעָרָן.

צְוִישָׁן דִּי חַבּוֹרוֹת צִיְּילָן זִיךְרָא
פְּאַלְגָּעָנְדָע אַוְיְגָעָרְפָּעָנָע מַסְגָּוֹת:

'חַבּוֹרוֹת' חַזָּר וּנְיַעַור' - מִיחָוד
פָּאָר תַּלְמִידִי שִׁיעָר בָּ', גַּעֲגִינָט
אַיבְּעַרְחוֹרְן' דִּי לִימּוֹד פָּוֹן הַלִּי' תַּעֲרָבוֹת
וּוְאָס מִעַן האָט גַּעֲלָעָרָט אַיִּין שִׁיעָר אָ.'

'חַבּוֹרוֹת' קְנִין שְׁלָם' - אַוְךְ מִיחָוד פָּאָר
תַּלְמִידִי שִׁיעָר בָּ', אַיבְּעַרְחוֹרְן' דִּי
לִימּוֹד פָּוֹן גְּמָרָא מַס' בָּבָא בְּתְרָא וּוְאָס
מִעַן האָט גַּעֲלָעָרָט אַיִּין שִׁיעָר אָ'. וּשְׁמָא
קָא גְּרִים טּוֹט דַּעַר נָאָמָעָן פָּוֹן דִּי חַבּוֹרָה
אוּסְטִיטִישָׁן אַיר צִיל צָו 'קְוָנָה' זַיִּין דִּי
מַסְכָּתָא 'בְּשִׁלְמָוֹת', כְּדִי זִיךְרָא צָו קְעָנָעָן
שְׁטַעְלָן צָו גַּרְוִיסָּן פָּאָרָהָעָרָט סּוֹפָּהָרָא.

'חַבּוֹרוֹת' חַיִּינוֹ - אַחֲרָה וּוְאָס גִּיטָּן
דָּוְרָכָאָיס דַּעַם זּוּמָעָר זַמָּן, פָּאָר תַּלְמִידִי
שִׁיעָר אָ' אַונְן תַּלְמִידִי שִׁיעָר בָּ' צּוֹגְלִידִי,
אַיבְּעַרְחוֹרְן' דִּי לִימּוֹד הַגְּמָרָא פָּוֹן דַּעַם
פָּאַרְגָּאַגְּעָנָעָם וּוּינְטָעָר זַמָּן, מִיטָּן צִיל צָו
קְעָנָעָן גַּרְגִּינָגָן צּוֹזָמָנָעָמָן אַלְעָס סּוֹפָּהָרָא.

'חַבּוֹרוֹת' זָרוֹז וּמְמוֹלָח' - דָּאָס אַיִּין אָ
סְפָּעַצְיַעַלָּע חַבּוֹרָה מִיחָוד פָּאָר שִׁיעָר בָּ'
אַיִּין וּוּלְכָעַ דִּי תַּלְמִידִים טֻועַן אַיבְּעַרְחוֹרְן'
דִּי סִימְנִים פָּוֹן הַלְּכָות מַלְחָה וּוְאָס מַעַן

פָּוֹן דִּי וּוּינְטָעָר זַמָּן, וּוּעַן דִּי תַּלְמִידִים פָּוֹן
שִׁיעָר גָּ' האָכָּן גַּעֲנְדִּיגָּט גַּאנְצָּן מַסְכָּת
מִכּוֹת גַּפְּ"ת, זַעֲצָט מִעַן פָּאָר דַּעַם דַּעַם זַמָּן
דָּוְרָכָוּלְעָרָנָעָן מַסְכָּת רָאַשׁ הַשָּׁנָה גַּפְּ"ת
מִיטָּן צִיל צָו עַנְדִּינָגָן בֵּין סּוֹפָּה אָרָא.

אַיִּין דִּי פָּאַרְמִיטָאָג שְׁעהָן אַיִּין פָּאָרָהָאָן
אָסְפָּעַצְיַעַלָּע סְדָר, וּוּי דִּי תַּלְמִידִים
פָּוֹן שִׁיעָר גָּ' לְעַנְגָּעָן הַלְּכָות שְׁבָתָה, צָו
דִּי יְצָצִיגָע זַמָּן האָט מִעַן אַנְגָּעוּבִּין
סִימְן שַׁיִּיחָ, וּוּי מִעַן לְעַרְנָט גַּרְוָנְטָלִיךְ דִּי
וּוּיכְטִיגָע הַלְּכָות בְּשִׁיחָל בְּשְׁבָתָה, וּוּאָס אַיִּין
נוֹגָע מִדי שְׁבָתָה בְּשִׁיחָל, נְאַכְּדָעָם וּוּאָס אַיִּין
דִּי פָּאַרְלָאַפְּעָנָע זַמָּן האָט מִעַן קְוָנָה גַּעֲוָעָן
אַיִּין זִיךְרָא פָּאָרָהָעָט סִימְן רְנָגָא.

דָוְרָכָאָיס דִּי 'סְדָר עֲרָבָ' אַיִּין מִעַן זִיךְרָא
מְשָׁלִים אַיִּין דִּי הַוּרָאָה, דָוְרָכָוּלְעָרָנָעָן
הַלְּכָות מַלְחָה טּוֹר וּשְׁוֹעָעָמִיט דִּי פּוֹסְקִים.

בָּסְקָה הַכָּל שְׁטָעָלָט זִיךְרָא אוּרָוִיס אַיִּין
תַּלְמִידִי הַיִשְׂיבָה זַעֲנָעָן קְוָנָה דָוְרָכָאָיס
דִּי יְאָרָן בֵּין עַמְוֹדִי דְגִירָסָא, גַּאנְצָן מַסְכָּת
בָּבָא בְּתְרָא, מִיטָּא קְלָאָרָעָ בְּקִיאָוֹת אַונְן
גַּרְוָנְטָלִיכָע הַבְּנָה, אַזְוִי אַוְיךְ דִּי הַוּרָאָה
פָּוֹן שְׁוֹלָחָן עַרְוקָה יְוָרָה דַעָה חַ"א וְחַלְקָה
נִיכְרָה מַהְלָכוֹת שְׁבָתָה, אַיִּין צּוֹגָאָב צָו נָאָר
פְּילָעָ קְלָעָנְעָרָעָ מַסְכָּתָה הַשָּׁׁס וּוְאָס
דִּי תַּלְמִידִים עַרְרִיכָן בְּקִינִין נְצָחִי אַיִּין דִּי
רָאָמָעָן פָּוֹן דִּי סְדָרִי הַיִשְׂיבָה.

חַבּוֹרוֹת הַיִשְׂיבָה

אוּסְעָר דִּי סְדָרִי הַיִשְׂיבָה זְעַלְבָסֶט, זַעֲצָן

**תַּלְמִידִי הַיִשְׂיבָה
אַרְיִינְגָּלְקָא אַבְנָעָדִי
רָעַכְתָּן פִּיס אַינְגָּעָם
זַמָּן הַקִּיצָּן בְּאַנְגִּילִיט
מִיטָּפִילָעָ פְּרִישָׁעָן
הַסְּפָוֹת לְרוּמָם כָּה
הַתּוֹרָה**

מִיטָּאָן אַומְבָאַשְׁרִיבְּלִיכָּן פְּלָאַקְעָר אָוֹן
כְּרָעָן האָט זִיךְרָא אוּבָּרְגָּעָן דִּי פְּרִישָׁעָן זַמָּן בֵּין
כּוֹתְלִי הַיִשְׂיבָה, וּוּעַן דִּי חַשּׁוּבָעָ בְּחוּרִי חַמָּד
תַּלְמִידִי הַיִשְׂיבָה וּצְין אָן האַרְעָוָעָן מִיטָּא
מִתְּקִיקָה וּעֲרִיבָה תַּהֲרָה, יְדָעָ 'שִׁיעָר'
אָוֹן אַרְגָּאָגָן לְוִיט זַיִּינָעָ אַוּוּקָגְעַשְׁטָעַלְטָע
צִילְּפָאָן זַמָּן.

שִׁיעָר אָ' וּשִׁיעָר בָּ': אַיִּין דִּי עַדְשָׁטָע
כִּיתָה פָּוֹן יִשְׂיבָה הַיִיבָּט מִעַן צָו לְעַרְנָעָן
מַסְכָּת בָּבָא בְּתְרָא, וּוּלְכָעַ מִעַן לְעַרְנָט
דָוְרָכָאָיס דִּי צּוֹוִי יְאָרָן פָּוֹן שִׁיעָר אָ'
שִׁיעָר בָּ', דָאָס טּוֹט מִעַן דָוְךְ בְּעַיְנָן דִּי
וּבְקִיאָוֹת, קְוָנָה צָו זַיִּין דִּי מַסְכָּתָא מִיטָּא
פָּאַרְצּוּוּיִגְטָעָ סְגִוִּיות מִיטָּא קְלָאַרְקִיט אַונְן
שְׁטָאַרְקָעָה הַבְּנָה.

בִּים 'סְדָר עֲרָבָ' לְעַרְנָט מִעַן דָאָס אַיִּין
דָוְךְ שְׁוֹלָחָן עַרְוקָה יְוָרָה דַעָה הַלְּכָות בְּשָׁר
וְחַלְבָה, טּוֹר שְׁוֹעָעָמִיט אָוֹן דִּי נּוֹשָׁאִי כְּלִים, צָו
לְעַרְנָעָן אַונְן קְוָנָה זַיִּין דִּי מַקְצָעָה לְהַלְכָה
וְלְמַעְשָׁה, אַקְנִין וּוְאָס בְּאַגְּלִיט דַעַם
מַעֲנְתָשָׁ אַגְּנָצָן לְעַבָּן.

שִׁיעָר גָּ': נַאֲכָלְגָּעָנְדִיגָּט דִּי הַצְּלָחָה

קענען אויפטוען גדולות ונצורות פאר די
ישיבה, להגדיל תורה ולהאדרה.

*

פאר די חשוב'ע חברי הנהלה, איבער די
זכיה צו טוען פאר דעם הייליגן ישיבה, און
גלייכיזיטיג מאצליל געוען ברכת קדשו צו

האט געלערנט דורךאים דעם ווינטער
זמנ, כדי צו קענען גראנג צוזאמגעמען
אלעס סוףiar כמונה בקופסה.

'חבורת חומש רשי' דאס איז א חברה
וואס איז אין די לעצטערע טאג פריש
נתחדש געווארן, נאכפאלנדיג די דברות
קודש פון כ'ק מון רבינו שליט'א אין
וועלכע דער רב כי האט אויפגעפאדערט
פון זינע באלייבטע תלמידים די בחורי
ישיבתינו הך, צו לערנען חומש רשי'
יעדע וואך, די גאנצע סדרה.

אין אין איינגרטיגע ערשיינונג טוען
עטיליכע בחורים בקיים אינערהאלב די
חברת חומש-ריש', דינען אלס שומ'ן,
אויסצזהעלפן אלע בחורים פון די
חברה מיט די שועערע רשי'ס און הבנת
המקראות.

'חבורת דיבור בשבת' - דאס געמאט אריין
א גרעסערע קבוצה בחורים, וועלן זענען
איינאיינעם מקיים דאס וואס רביה'ק זיע'ע
האט אלעמאל געפאדערט פון די תלמידי
הישיבה, נישט צו רעדן ממש שבת קודש
קײַן דברי חול, נאר דברים שבקדשה.

א איינגרטיגע שריט וואס האט
אויסיגעוויז שטאראקע קורת רוחו און
געגעבן די ריכטיגע מוט און חיזוק פאראדי
בחורים איז געווען, ווען רבינו שליט'א
האט שטאראק מחזק געוען די חשוב'ע
חברה און דאס אויסיגעברעננט לשבח,
עטיליכע ואכן צוריק בי' די דברות קודש
בעת רעווא דרעוין, ווען די רב כי האט ברוב
עם אטומינט די חשיבות און עריך וואס
אזו קבלה האט, בפרט ווען עס וווערט
געמאכט בכח הרבים דורך בחורי חמד.

*

מעמד לחיים לרגל די התמנות פון פרישע חברי הנהלה

הארט איזעדער מען האט אריינגעטרעטען
איינעם זיין זמן הלימודים פון דעם יעטציגן
זומר, איז פארגעקומוען אין איינגרטיגע
מעמד בקודש פנימה של כ'ק מון רבינו
שליט'א, איינאיינעם מיט די פרישע כוחות
בנהנתת הישיבה, וואס די פעלוה צעלבסט
אייז שטאראקע שריט להרמת קרן התורה
והנהגה בתוככי הישיבה.

רבינו שליט'א האט געווען דרכי הדרכה
און משמע געוען דרכי הדרכה ויסוד

סדר היום - ים חמימות - ה' במדבר

5:30	לאבל לסת אידאות ערבית
6:00	זריל אדרת דהו
7:00	ירקילס בעמיה נולחת
7:30	לפע תפלת מיטיב'
8:00	שאכל נילק באני - מפלג משביב
8:30	כשיין צו פירעון גענטהא חבורת לל שיש העב רלען מון רוחנו בחרות פרא באלאות ראש החברות פרא ויאו נוינט ליט השפין צבי רומבר גיגל דלען בלענטהא

4:30	וירא רוח הוור וווק א מסנטטן סדר 5 טעה הבדות די גיטסע
6:45	חוור כל העט - פון פלאט א בראשית
7:00	הוועט סדר והבנה להפלגה בליבור התורה
9:15	ועזרת את הנבשרה - אויהו ענור שלבב זוג-table
10:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
10:30	וועיזו לבלט - רב שורץ
11:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
12:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
12:30	וועיזו לבלט - רב שורץ
13:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
14:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
15:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
16:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
17:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
18:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
19:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
20:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
21:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
22:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
23:00	וועיזו לבלט - רב שורץ
24:00	וועיזו לבלט - רב שורץ

עיטר טיעות רצופות ההכנה לרבה ליום מתן תורה טינען

נעשרה אני יודען!

ובעשרה קידושין
קידשין קל לשטמו!
(ויצר ליום א' דשכונתות)

אלן עשר שטנות
שנאלמוד ברצופתו!

זקיקין זיין
יערב עילא

עיטר טיעות רצופות ההכנה לרבה ליום מתן תורה טינען

לימוד בינה זמנים

אין די ערשטע טאג פונעם ניעם זמן זענען די תלמידי הישיבה אריין בקדוש פנימה צו מרכז רבינו שליט"א, ווי מען האט אופיגערעטען מאנטאג פון שעות האט איברגעגעבן די חשבונות פון שעות הלימוד וואס מען האט דורךעפיטט אין ליף פון די ימי בין הזמנים. ווען עס איז פרגעקמען גאר א געלונגגעגע מסגרת וואס האט אנטשלאסן אלע בחורדים תלמידי ישיבתינו הק', אנטופילן ווי מען שעות בלימוד התורה.

דע רבי שליט"א האט איברגעגעקעט די חשבון פון יעדע תלמיד באזונדער, זיך נאכפרעגנדיג דערביי בפרטיות פון יעדע תלמיד ווען און וואו מען האט געלערנט דורךאים די בין הזמנים טאג, און שטארק מעודד ומחזק געווען די תלמידים, און דערביי ממשיע געווען דעם ברכת הקודש מיט חזוק און הדרכה פאר דיב' השובע בחורדים וואס האבן אויסגעפיטט איזיפיל שעות בתורה הק'.

*

סיום מסכת מקות דורך תלמידי שיעור ג'

פארלאפנעעם יומן טוב פורים העעל"ט פאראט זמנים לdag השבאות הבעל"ט האבן די בחורדים, תלמידי שיעור ג', אינאיינעם געפראוועט א פיערליך סיום אויפ מסכת מקות וואס איז געלערנט געווארן גפ"ת, אין ליף פון דעם געניטער זמן. פרגעגעגעם מאנטאג אמרור - ג'

לטב ולחיים ולשלם

אין די ישיבתינו הק' איז אפטע ערשיינונג, א מסבית לחים נאכ'ן דאוועגען, צו מעלה זיין זכרום פון די הייליגע צדיקים רבויתנו הק' און די טאג פון דה הילולא קדישה וואס מפיהם אנו חיים.

פארגןגעגעם מאנטאג אמרור - ג'

די סיום איז פרגעקמען איז צוזאנהנג מיט א ספצעיעלע מסיבת לכבוד היום, ווי די מנהל הרה"ג ר' שמעון יחיאל ראטה שליט"א האט אופיגערעטען פאר די בחורדים מיט גאר טרעלפליכע דיבורים, און די תלמידים האבן זיך משמה געווען בשמחת התורה ובשמחה היום.

*

הכנה לקבלה תורה

דעם הייליגן יומן טוב שבועות טווען די תלמידי הישיבה, פראוועגען בצל הקודש פון כ"ק מרכז רבינו שליט"א, מקבל צו זיין א פרישע קבלה און די תורה הק', למדוד ולמד לשמר ולעשות.

אין די יעצטיגע טאג, בעט די שורות ווערן געשרבין, קומען פאר העפטיגע הנקות צווישן די וווענט פון ישיבה זיך צו גרייטן צום גרויסן יומן טוב, מיט די ריכטיגע הכנה פון לימוד התורה ביגעה והתמדה.

דורכאוס די ערבע יומן טוב טאג קומען פאר א סעריע פון 'סדר' שעות רצופות' ווען אנטהובין דעם היינטיגן דאנערשטאג במדבר לערטנט מען א סדר הלימוד פון פינ' שעה רצופות, נאכגעפאלט מיט ערבע שב'ק דרי' שעות רצופות, און דאן אין ליף פון צוויי שעות רצופות. זיין אן א סדר פון צוויי שעות רצופות.

עלויונים ששו וחתונים עלזו בקבלה תורה מסני.

אייר, די יומא דהילולא קדישה פון הרה"ק רבי איזיק קאמארנאר ז"ע איז פרגעקמען א מסבית לחים, ווי עס האט אופיגערעטען ר' יצחק יודא גוטמאן שליט"א מוד"ץ בקריתינו הק'. איז אויך דעם פארלאפנעעם מאנטאג במדבר - כ"ד אייר, ביום דהילולא קדישה פון הרה"ק רבי אליעזר קאמארנער ז"ע, האט אופיגערעטען ר' אלימלך לאווען שליט"א ר' מ' בישיבתינו הק', מיט א שלל פון ענינים ועובדות פון דעם גרויסן בעל הילולא.

דאס איז נישט בלוייז איז די טאג פון די יארציין, נאר כסדר קומט פאר מסיבות לחים נאכ'ן דאוועגען, ווען תלמידי הישיבה ענדיגן כסדר נאך מסכתות וואס מען לערטנט צו איז די אינגעגע ציטין, און מען איז מקיים דעם 'עבידא יומא טבא לרבען', און דאס קנתת סופרים ברעננט איז יעדע וואך קומט פאר טטליכע סיומים, און דער כה התורה ואקסט און שטייגט ב"ה!

*

סיום מסכת מקות דורך תלמידי שיעור ג'

פארלאפנעעם יומן טוב פורים העעל"ט פאראט זמנים לdag השבאות הבעל"ט האבן די בחורדים, תלמידי שיעור ג', אינאיינעם געפראוועט א פיערליך סיום אויפ מסכת מקות וואס איז געלערנט געווארן גפ"ת, אין ליף פון דעם געניטער זמן. פרגעגעגעם מאנטאג אמרור - ג'

במקהלה

כוללי אברכים דקירתינו הק':

הוֹנְדָעָת עַד תֹּשֶׁבֶת קִרְיַתִינוּ הַאֲבָן מִתְגַּעֲלַעַת שָׁעָות שֵׁל תְּעֻנוֹג רֹוחָנִי בַּיִם הַיסְטָאַרִישָׁן מַעֲמֵד יוֹם שְׁכּוֹלוֹ תּוֹרָה - הַזּוֹרָה כָּלָלָת

בעפאר די מעמד יוֹם שְׁכּוֹלוֹ תּוֹרָה זיך אַנְגַּעַהוּבָן האַט הגאנַן
הַגָּדוֹל הַדּוֹמָץ שְׁלִיטָא אַזְיפְּגַעַטְוָעַטָּן מִיטָּפָאַסְגַּעַטָּן דִּיבָּרוֹמָן אַיבָּרָהָר
מִשְׁטִיטִי עַצְמָן, בַּיּוֹם הַזָּה בָּאוּ מִדְבָּר סִינְיָה אָזְדָּא שְׁפִילְטָזִיךְ עַס אַפְּ נַאֲכָמָאַל
וּנְעַזְמָן דִּיגְאַנְצָעַרְטָוּלָם אַיז אַדְמִיט אַזְרִיעַן צִיל צָו לְעַרְבָּעַן דִּי הַיְלִיגָּעַן תּוֹרָה
אוֹן מאַקָּן דִּירִיכְטִיגָּעַן הַכְּנָה לְחַג מִתְּחַנְּתָן תּוֹרָתָנוּן, אוֹן דִּי דִין האַט מַרְחַבְתָּג גַּעַוּעַן
בְּדִיבָּר בְּגַדְולַה הַזָּמָן, אַזְמַ'אל טַאַקָּע אַוְיסְנַצְזָדִי שְׁעוֹת אַרְךָ וַךְ לְלִימֹוד הַתּוֹרָה.

תִּכְף דָּרְנָאָר האַט זיך טַאַקָּע אַפְּגַעַשְׁפִּילָט דָּאָס אַוְמְגַלְוִיבְּלִיכָּע, וּוּנְעַז
די גַּאֲנְצָעַר הַיכָּל גַּעַוּעַן אַיְנְגַעַהְיָלָט אַין אַשְׁתּוֹרָה פָּאָר עַטְלִיכָּע שְׁעוֹת
נַאֲכָאָנָדָן, אוֹן עַס האַט אַפְּגַעַדְוָנָעָרָט בְּקָול חַזְבָּאַל הַהְבָּוֹת אַש אַפְּיַעַדְגִּיגָּע
קָול הַתּוֹרָה פָּוֹן דִּי אַלְעַז הַוֹּנְדָעָתָרָעָפָר אַפְּרַזְמָעַלְעָט, וְקָול הַתּוֹרָה הַוָּלָר וְחוֹקָע
מְאֹוד.

פּוֹנְעָם אוּבָּן אַן אַיְנָעַם הַיכָּל האַבָּן אַוְרִיסְגַּעַשְׁטָאַרְעָצָט אַלְעַז חַשְׁוּבָע
דִּיְנִים וּמוֹבָּץ תּוֹרָה דִּקְהִילָּתָנוּן הַקָּך, נַכְדִּי רְבִינוֹן הַקָּך זַיְעַע וּבְנִי וּחוֹנָנִי כְּקָך
רְבִינוֹן שְׁלִיטָא, אַן האַבָּן מִיטָּזִיעַרְעַע חַרְיפָּות וְהַתְּמִדָּת הַתּוֹרָה גַּעַלְעָרָטָן אַן
זִיךְמַצְרָף גַּעַוּעַן מִיטָּן גַּאֲנְצָן צִבּוֹר, וּבְרָאַשָּׂם האַט זיך אַנְגַּעַזְעָהָן דִּי
הַכְּולָלִים כְּקָך אַדְמָוֹר מִסְפִּיקָּא שְׁלִיטָא, אַן הַגָּנוֹן הַגָּדוֹל הַדּוֹמָץ שְׁלִיטָא,
אוֹן נַאֲך פְּלִיאָן.

דָּאָס הַעֲרָלִיךְ בַּיְלָד אַיז נִישְׁתָּמַעְלָקָע צָו בָּאַשְׁרִיבָּן, אוֹן עַס אַיז שְׁוּעָר
צְוָגְּלִיבָּן, אַבָּעָר בְּהָמָעָן הַאַט עַס דְּעַרְעַלְעַטָּט, וּוּנְמַשְׁרָדִי נַאֲכָאַנְדָּע שְׁעוֹת
הַאַבָּן פָּלָע עַרְלִיכָּע בְּעַלְיָה בְּתִים נַכְדִּים גַּעַדְצָן אַן גַּעַלְעָרָטָן בְּחַבְרוֹתָא מִיטָּ
אַגְּעוֹוָלְדִּיגָּע אַחֲדוֹת, דִּי שְׁטוֹרָם האַט נִישְׁתָּמַעְלָקָע צְוָיָּהָן, נַאֲר דִּי גַּאֲנְצָע
צְיִיטָה אַבָּן נַאֲר אַור נַאֲר בְּעַלְיָה בְּתִים חַשְׁוּבִים אַן גַּרְוִיסְעַע בְּיַזְנְעַלְעַיטָּז זִיךְ
אוֹוְעַקְגּוּרְעִיסָּן פָּוֹן זַיְעַר אַרְבָּעַט אַן גַּעַקְמָוּן זִיךְחַלְקָע אַט דִּי הַיסְטָאַרִיעָע,
אוֹן זִיךְמַצְרָף גַּעַוּעַן מִיטָּן גַּאֲנְצָן צִבּוֹר. דִּי עַסְקָנִים זַעַנְעַן גַּעַוּעַן גַּעַזְוִינְגָּע
צָו סְדָר צְוָלִילִיגָּן נַאֲר אַור נַאֲר פָּלְעַצְעַר אַן אַפְּיָגָר עַפְעַנְעַן דִּי וּוּנְעַט פּוֹנְעָם
הַיכָּל הַטְּעִימָה עַס צָו עַקְסְטַעְנְדִּין פָּאָר דִּי הַיכָּל הַתּוֹרָה מִפְנִי חַסְרַת המִקְומָה.

אַסְפְּעַצְעַילָּע סְדָר אַיז אַוְיסְגַּעַטְעַלְט גַּעַוְאָרָן וְיַעַס אַיז גַּעַוְאָרָן
אַיְנְגַעַטְיִילָּט צְוָיָּהָן אַלְעַז מִודָּמִים צָו לְעַרְבָּעַן אַן מִסְמִים זִיךְגַּאנְצָר סְדָר מַעַוד
בְּעַת דִּי יוֹם שְׁכּוֹלוֹ תּוֹרָה, אַן דִּי לְעַצְעַטְעַשׁ שְׁעה אַיז גַּעַוְעַן גַּעַאַיְגָנְטָן צָו לְעַרְבָּעַן
דִּי קְבִּיעָותְדִּיגָּע שְׁיעָרִי מִזְחָן הַנֶּפֶשֶׁ.

אַין אַגְּרַע זַעַלְעַנְעַע עַרְשִׁינְגָּג פָּוֹן הַזְּקָתָה הַתּוֹרָה וְלִומְדָה, אַיז אַין אַ
פּוֹלְצִים דִּיגָּע מִינְוֹת עַרְשִׁינְגָּג בְּהַדְרוֹ כְּקָך מַרְנִי רְבִינוֹ שְׁלִיטָא, דִּי מַנְהָגָה הַעֲדָה

מִיט אַוְמְבָאַשְׁרִיבְּלִיכָּע הַתְּרָוּמוֹת האַבָּן תּוֹשְׁבֵי קִרְיַתִינוּ הַקָּ
מִיטְגַּעַלְעַטְעַט דִּי הַיסְטָאַרִישָׁעָטָא רְגַשׁ תְּשִׁפְתָּהָא וְאָס וּוּטָזְכָּר בְּלִיבָּן
אַיְנְגַעַקְרִיצָט בַּיְלָעַב אַטְיַלְגְּטָעָט, וּוּנְעַז אַן עַרְשְׁתָמָאַלְגָּן פָּאַרְעָנָם אַיז
פָּאַרְעָגְקָוּמָעָן דִּי גְּרוּסְאַרְטִיגְעַלְעַטְעַט מַעַמְדָיָם שְׁכּוֹלְתּוֹרָה, וְיַיְהָ
הַוֹּנְדָעָתָרָעָפָר בְּעַלְיָה בְּתִים אַבְּרָכִים האַבָּן פָּאָר עַטְלִיכָּע שְׁעוֹת בְּרַכּוֹפָתָוֹסָעָק
גַּעַוְעַן בְּהַתְּמִדָּה רָבָה וּנְפָלָה בְּלִימֹוד הַתּוֹרָה.

דִּי עַרְוּאַרְטָוְגָּעָן צָו קִמְאָפִין האַט זיך שְׁוַיְן אַנְגַּעַהְיָבָן יְזִ"ט פְּסָח
הַעַלְלָט וּוּנְעַז דִּי חַבְּרִי הַנְּהָלָת הַכּוֹלָל האַבָּן צָוּמָעָרְשָׁן מַאֲלָפְרַעְפָּעַנְלִיכָּע
אַז הַנְּהָה יְמִים בְּאַיִם, עַפְעַס הַיסְטָאַרִישָׁע וּוּטָזְכָּר זִיךְדָּא אַפְּשָׁפְלִיכָּע
אַכְאָנְאָדָעָל וְאַכְנָהָאָט מַעַן יְזִ"ט טַאַגְעַצְיִילְט סְפִירָה, בֵּין אַיז פָּאַקְטִישָׁ
אַגְּעַקְוּמָעָן צָו דָעַטְעָגָר וּוּנְעַז דִּי אַוְמְגַלְוִיבְּלִיכָּע מַאֲמָעַבָּטָן האַט זִיךְפָּאַקְטִישָׁ
אַפְּשָׁגְעַשְׁפִּילָט אַז דָאָס קִידְוּשָׁה שָׁמִים אַיז גַּעַוְעַן גַּעַוְעַלְדִּיגָּע גְּרוּסָה.

*

דִּי מַעֲמֵד יוֹם שְׁכּוֹלוֹ תּוֹרָה אַיז אַשְׁטָאַרְקָע שְׁרִיט וּוּסָדִי חַבְּרִי
הַנְּהָלָת הַכּוֹלָל האַבָּן גַּעַלְאָזָט אַין גַּאֲנָגָרְמִיט אַיז אַיְגְּנָאַרְטִיגְעַצְיִילְט צִיל צָו שְׁפִירָן אַט
דִּי גַּעַלְגָּנְהִיאִיט פָּאָר דִּי חַשְׁוּבָע עַמְוִידָה הַתּוֹרָה וְתוֹמְכִי הַכּוֹלָל צָו שְׁפִירָן אַט
מוֹתְקִים מַדְבָּשׁ וּנוֹפָת צְוִיפִים וּוּסָדִי כּוֹלְיָוְנִילִיט שְׁפִירָן טָאַגְעַזְיִין טַעַכְעַט שְׁוֹתְפִים
פּוֹן בִּידְעַזְיִין בְּרוֹחַנִּיות וּבְגַשְׁמִיוֹת.

מַשְׁרָדִי לְעַצְטָעַרְעַט טַעַג אַז וּוּאַזְנָהָן דִּי חַשְׁוּבָע עַסְקִינִים
אַגְּעוֹוָרְעַמְתָּה דִּי צִיבָּו זִיךְ צְוָיָּהָן אַז זִיךְפָּאַרְזִיכְעָרָן אַז זִיךְ בִּים
הַיסְטָאַרִישָׁן בְּעַמְדָה, בֵּין דִי עַצְמָה רְבָא וּנְשָׁגְבָה אַיז אַגְּעַקְוּמָעָן אַז דָאָס
אַוְמְגַלְוִיבְּלִיכָּע האַט זִיךְטַאַקָּע אַפְּשָׁגְעַשְׁפִּילָט.

אַ פְּלָאָטָע פּוֹן בְּאַסְעָס האַבָּן זִיךְ אַרְוִיסְגַּעַלְאָזָט פָּוֹן דִי מַבְצָר הַתּוֹרָה וְיַיְהָ
דִּי חַשְׁוּבָע יְוָגְּנָלִיט האַבָּן גַּעַוְעַן הַעֲרָלִיךְ דִּיְרִיךְ צְוִוְיָהָן
הַאַטְעָל אַז שְׁטָאָט לְאוֹזָאָל, וּוּנְעַז אַז דִּי צְעַלְבָּע צִיְּתָה אַז צְעַנְדִּילְגָּע בְּעַלְיָ
בְּתִים גַּעַמְאָכָט דָעַם צְעַלְבָּן וּוּגָר צָוּמָעָמָד.

בְּיַמִּים אַנְקָוּמָעָן אַין האַטְעָל אַז אַלְעַז גַּעַוְעַן הַעֲרָלִיךְ דִּיְרִיךְ צְוִוְיָהָן
אַזְיַי אַיְבָּרְבִּיסָּס אַיז גַּעַוְעַן צְוִוְיָהָן פָּאָר עַלְיַלְגְּטָעָלְט פָּר אַלְעַז
אַזְיַי אַרְוּם צָו קַעְנָעָן לְעַרְבָּעַן בְּהַרְחָבָת הַדִּעָת מִיטָּזָעָט הַעֲרָצָעָר.

ומצלא, און סי שבט זבולון מיטן שטיצן די הייליגע כולל, און אויסגעפערט מיט ווארימע ברוכות.

בימים מעמד איז אויך פארגעקומען די סיטום סדר מועדר וואס איז געלערטנט געועראן ביימים מעמד ים שכלו תורה ברובע, און דערנאר האט זיך די גאנצע ציבור אורייסגעלאזט און פיעויליכע ריקודין בשמחת התורה.

דאן האט אויפגעטרעטען די רаш הולדים כ"ק אדמו"ר מספינקא שליט"א, ואס האט בעשייה בת רבים געליביט און געדאקט' דעם רבוש"ע, אשר שמת חלקו מישבי בהמ"ד, און אז ערד האט זוכה געוענן איזיפיל'יאן אויך צו שטיזן בראש פון פינאנציילען חילך, און ב"ה מצליח געוענביב'אה ער אויך א אומבאשר'יביליכע פארענען און סייעטה דשמיין, און אויסגעפערט מיט דברי ברכה פאָר אלע תומכים ולומדי הכהל, ובפרט פאָר די ניע חביבה ההנהלה.

משך די מעמד האט אויך אויפגעטרעטען פון "ה זיידא ישראַל חיים קרייס ה"י מהבריה הנלהה, ואס האט אויך קלין געליט צונמען ואס דאס באדייט אויפצזהאלטן אָコレַל, און די ערדווארטונג פונעם ציבור התומכים זיך אונצשליין מיט גרעסערעד סכומיין, אויך האט ערד אורייסגעברעננט אָריעַחידזיסט ותיקונים וואס מען האט שיין אויפגעטן ביז אָהער, ווועט נטוּ להלאה בע"ה.

אלס אורוחה הכבוד איז ספעציעל געלגומען צו פאָרעה הא פהמאפיק מרגליות וגואם בחסד עליין, הרה"ג רבבי מרדכי הערש שפיטצער שליט"א, ר"י תורה צבי דספינקא, ואס האט מיט זיין טוּעַפְּלִיכְעָד ריעויניות און געדאנקען, און אורייסגעברעננט אלע משתחפifs מיט טוּעַפְּלִיכְעָד ריעויניות אויך יעדען איזענען צו שטיצן די הייליגע תורה דיגעועאלדיגע חביב וואס ליגט צו זיין פון די מוחזקי תורה. אָמְפְּרִיעַן, וצקתו עומדת לעד.

דאָן איז די מעמד געקומען צו די קלימאקס ווען די חשוב'ע אורוחה הכבוד האט אויסגערוףן אָריעַח שטובע פילאנטראָפּן, ואס האבן באוטו מעמד אונטערגעשריבן ב"ם רבין די שטרות זיך אָהָבָן זיך אונטערגענומען אָסְטְּרָאָנָמִישׁ שטומישׁ להחזקה הכהל, וכקנאָת סופרים תרבה חכמה ווען פולע גנידים האבן זיך צוגעשטעלט צו זיין פון די מוחזקי תורה.

דאָן אָרום 10:00 אָזיגער האט מען געבענטשט ברכת המזון און געדאוונט תפלאַת מעריב, און דער גאנצער עולם איז זיך אהיכם למקומ מושבם מיט פריערליכע תורה דיגע געפֿילן פון פיקודי השם ישרים משיחי לב.

התורה כוללת כל הטעבות שבעולם!

וואס שטיטיט בראָש פון די גאנצע מערכת החינוך והחזקת התורה אימפְּרִיעַן, און טוט זיך בסדר נאכְפָּרְעָגְן בהצלחת הכלול, און איז ספעציעל געלערטן זיך מזרף זיין מיט די סדר הלימוד, און געלערטן מיטן טיגליכע חבורותא הרה"צ רבי ישרבר בעריש ס"ג"ל טירנויער שליט"א ברוב עם אינאיינעם מיטן גאנצע ציבור בעית די היסטניאָרישע מעמדו.

איןעם באַשְׁטוּמְטָעַן זָמֵן נאָכֵן לִימֹוד שְׁעוֹת רְצֻוֹת האט די גאנצע ציבור אַינְיָנוּם גַּעֲדוֹוּנְטַת תְּפִלָּת מִנְחָה, אָוָן מִיט דַעַם האט זיך גַּעֲזַעַט צַדִּיקְעַד דַעַרְתַּעַן חָלָק מַעֲמָד.

*

אין אַדְרָהוּבְּעָנָע שְׂטִימָוָג אִיז דָאָן טַעַרְוִוִּיט גַּעֲוָוָן אַרְיִיכְעַס עֲסֹוֹת דָאָשׁׂׂוֹשׁ אָוָיך אָנָּדָר עַל עַלְעַנְאַטְעַט פָּרָוָנָם, וַיַּעֲשֵׂה אָבָן זיך גַּעֲזַעַט צַדִּיקְעַד צַדִּיקְעַד גַּעֲזַעַט צַדִּיקְעַד דִּי הַסְּטָבָן תּוֹמְכֵי הַכּוֹלָל, אָוָן צַו דַעַר זיך גַּעֲזַעַט צַדִּיקְעַד.

על פְּנֵי המזורה איז געוען אַיסְגְּעַזְעַטְלָט אֶבְּרַעַט פְּלָאַטְפָּאַרְעַע וַיַּעֲשֵׂה אַזְעַנְעַן גַּעֲוָוָן דִּי חַשְׁׂוּבָעַ רָאַשְׁׂוּבָעַ וּבְרָאַשְׁׂמָחָה כְּקָאַדְמוֹרָסְפִּינְקָאָה שְׁלִיטַתְאַ"אַ, וְעַל צְבָאָם כְּקָמְרוֹןְרָבִינוֹ שְׁלִיטַתְאַ"אַ.

משך די גאנצע מעמד האבן אַנגְעַפְּרִיט מִיט די נְגִינָה לְכָבְדֵי הַיּוֹם, די באַרְיִיט זָמֵר קָאַפְּעַלְיָה אָוָנְטָרְעַט דִּי פִּירְעַשְׁאָפְּט פָּוֹן מִוּ"ה אַיִלְמָר אַרְגָּעָל הַיּוֹם רָאַשְׁׂמָקָהְתְּ הַמְּנָגְנִים בְּחִזְרָתְקָדְשָׁנוּ, בְּאַגְּלִיטִיםְתְּ הַעֲרִילִיכְעַשְׁטִיקְעַר נְגִינָה פָּוֹן מִוּ"ה יַיְסָף בְּנֵצְיוֹן וּבְעַרְבָּמָן הַיּוֹם.

מיטן פְּתִיחַת המעמד האט די יושב ראש, האי אַבְּרָךְ הַיְקָר מְחוֹשָׁבָי לְוּמָדִי כּוֹלְלָנוּ מִוּ"ה מָשָׁה לְעַבְּאוֹרִישָׁה הַיּוֹם, גַּעֲפָעַנְטָן אָוָן מִקְבָּל פְּנִים גַּעֲוָוָן דַעַם גַּאנְצָן צִבְוָה צָוֵם הַיּוֹלֵדְמָעַד, אָוָן בְּמִתְקָה לְשָׁוֹנוֹ אַרְמְגָעְרָעְדָּט דַעַם טָאגְבַּיְזָה אָהָרָן, אָוָן גַּעֲוָלְדִּיגְעַץ קִידּוֹשׁ הַשֵּׁם וּבְאַתְּ זיך גַּעֲפָשְׁפִּילְט דַעַם טָאגְבַּיְזָה אָהָרָן.

עַקְסְּטָעַר האט די חַשְׁׂוּבָעַ יֹשֵׁב רָאַשְׁׂמָקְעַרְעַנְגַּט לְשָׁבַב די חַשְׁׂוּבָעַ הַגְּהַלְתְּ הַכּוֹלָל, מִוּ"ה יִשְׂרָאֵל חַיִּים סְגַל קְרוֹיס הַיּוֹם, מִוּ"ה וָאָלְכָהְנָא אַיּוֹם, מִוּ"ה יִשְׂרָאֵל נְפָתֵלְמַעְלְשָׁתִין הַיּוֹם, וְעַס אָלְעַזְגָּלִיר טָוּמָן מִיטָא שְׁטָאָרָק עַגְּרִירְשָׁאָפְּט זִיכְעָרָמָן שְׁלָא חַסְדָּה הַמִּזְגָּבָה, אוֵיך האט עַר שְׁטָאָרָק אַרְיִיסְגְּעַבְּרַעְנָגְט לְשָׁבַב די גַּעַטְרִירִיעַ מִנְכָל הַכּוֹלָל מִוּ"ה יַיְאָל הַלְּבָרָאָךְ הַיּוֹם, אָוָן דִי גַּעַטְרִירִיעַ זִכְרָבְּרָה הַכּוֹלָל מִוּ"ה יַיְסָף חִימָם יְחִיאָל מִאַרְקָאַוּוֹתִישָׁה הַיּוֹם.

איןעם באַשְׁטוּמְטָעַן זָמֵן גַּעֲוָוָן דִי זְכִיָּה צָו הַעֲרָוָן דְּבָרוֹת וּבְרָכָת הַקָּדְשָׁה פָּוֹן כְּקָמְרוֹן שְׁלִיטַתְאַ"אַ, וְדִי רָבִי האט מִזְחָק גַּעֲוָוָן סִי שְׁבָט יְשִׁיכָר מיטן זָיִן אָחָל חָלָק פָּוֹן דִי מְבָצֵר הַתּוֹרָה אָוָן הַיְתָן דִי שְׁטָאָט וְתּוֹרָה מְגַנְּנָה.

ישיבה גָּדוֹלָה תּוֹרָת מְשׁוֹלָם פִּישְׁ נִיּוּ יָאָרָק:

גָּלוֹגָעָנָע מְנַהַּלְלָה זְרָחָנִי אַיְפְּגָעָנוּמָעָן אַיְנִי דִּי יְעַצְּטִיגַּע טָעַג צַוְּ פִּירְן דִּי נִיּוּ גַּעֲרִינְדָּעַטְעַט יִשְׁבָּה גָּדוֹלָה אַיּוּ נִיּוּ יָאָרָק

שם הטוב הולך לפניו, ה"ה הרה"ג ר' מונדול ואלף האלצער שליט"א.
ויבאָקָאנְט אַיְזָר' מַעֲנְדָל וְאַלְפָ בְּאוֹוִיסְטִיט מִיטָן זַיִן לְאַנְגְּרִיגְעַע מוּמָחוֹת
בְּשָׁדָה הַחִינּוֹן, זַיְעַנְדִּיגְעַץ אַמְגִיד שִׁיעּוּר וּמְרַבֵּץ תּוֹרָה מְבוֹחָה
קְרִיטְיָאָל, מִיטָה הַונְדָעַטְעָר צְפִרְיַעַנְעָע עַל טָעָרָן אָוָן תַּלְמִידִים בְּלִיעָה.
בְּשָׁמָן דִי הַנְּהַלְתְּ הַיִשְׁבָּה וְכָל אַנְשִׁי שְׁלֹמִינוּ טָוּעָן מִיר אַיִם וּאוֹנְטָשָׁן

אַיְן וּוּיְטָעַדְגַּע בָּאַרְיכְּטָן מִיטָא דִי אַנְטוּיְקִילָּוּגְטָן דִי נִיּוּ יִשְׁבָּה גָּדוֹלָה
תּוֹרָמְתָשָׁוָלְמִיסְפִּי אַיְנְיוֹיָאָרָק, וּוּאַס צִיעַטְמַעְלְשִׁינְגָּאַזְדִּי גַּאֲלְדָעָנָעָקִיְיט
פָּוֹן דִי הַיּוֹלְגָעָז מַוְסְדָוֹת, מִיסְטוֹדָוֹן פָּוֹן אַבְּיָנוֹ רַוְעַנְיָה כְּקָמְרוֹן
רַבְּנוֹן זַיִן אַבְּיָנוֹ טַעַרְמָעַטְדָלָה זַיִן פָּוֹן פִּירְנָעָן שְׁלִיטַתְאַ"אַ,
תְּחִתְהַדְּלָה וּנְשִׁיאָוָתְהוּ הַרְמָה פָּוֹן כְּקָמְרוֹן עַטְרָדָה זַיִן
הַיּוֹם, האט דִי הַנְּהַלְתְּ הַכּוֹלָל מִוּ"ה יַיְאָל הַלְּבָרָאָךְ
וְעַזְגִּילְעָדָה, בְּהַתְּיִיעּוֹת וּבְבָרְכָתְהָ קָדְשָׁה זַיִן פִּירְנָעָן שְׁלִיטַתְאַ"אַ, אַיְן דִי יְעַצְּטִיגַּע
טָעַג אַיְפְּגָעָנוּמָעָן אַלְסְמָהְנָרְחָנִי פָּאָר דִי יִשְׁבָּה גָּדוֹלָה, אַחֲד
מוּמָחה רְבָות בְּשָׁנִים בְּשָׁדָה הַחִינּוֹן וּרְחַבְצָתְהָ תּוֹרָה, מְלָא חִכָּה וּוּרְאַת שְׁמִים,

זכה זין צו קענען אקעגן גיין משיח צדקינו מיט כ"ק מון ובינו שליט"א
בראשינו, במורה בימינו אמן.

תור הילומים על ראשו יצור

מעומק לבינו, ער זאל מצליח זין אין דעת הייליגן אונטערנונג, און פירן
די ישיבה גדולה אויפן הייליגן איסגעטרעטען וועג ביד רמה, לתורה
ועבדה ירא"ש און מדות טובות. און זכותו הגדול פון רבינו הקדוש זי"ע ממשי
מרום זאל אים באגלייטן, מיט פיל הצלחה און סייעטה דשמייא, ביז מיר וועלן

תלמוד תורה בית יודא ד' טאהש :

גרוייס התעדורת ביים ציון הק' פון רבינו הקדוש זיל'ע ווען דיילד זאגן אינאיינעם תהילים ותוכילת השיל'ה

תיכף דערנאך האבן אלע קינדרלער אינאיינעם געזאגט אלע נעמגען
פון דיבנרים וועלכע האבן זיך מזיכר געווען לדבר ישועה ורחלמים, ויה"ר מען
זאל האבן גע' פועלט אלענס גוטס, בזוכות די תהילים פון תינוקות של בית רבן.
גע' פועלט אלענס גוטס.

אלע קינדרלער פונעם תלמוד תורה בית יודא ד' קרייתנו הק' זענען
דעム פארלאפערם ר"ח סיון ארוף צום ציון הק' פון רבינו הקדוש זי"ע, און
געזאגט אינאיינעם תהילים מיט גרויס התעדורת, און דערנאך געזאגט בקול
רעש גדול די תפילה השיל'ה צוזאמען מיט די מלמדים.

רוחניות' דיגע גריסו

מביון עמודי דגירסא ישיבתינו ה'ק'
ישיבה קטנה תפארת מושלט
פייש ד'טה אחש - ניו יורק

ניגונים, בענייני הכנה ל渴בלת התורה האט דער מנהל שליט"א מקבל פנים געווען
דעם רבין' בכבוד הרואי.

דער רבינו האט משמע געווען פאר די בחורים דברות קודש והדרכא,
ארויסברענגןדי ווי ער האט גאר שטאַראָק הנאה געהאט פון די פלאַמעידיגע
דאֹוועגען פון די בחורים, אונן ווי שטאַראָק ער איז אַיכּערעגונגומען געווארן פון די
חשובע בחורים וואז זייליגן אַראָפּ אַפְּבוֹדְתַּה התפללה. זיינדי מזוקן די בחורים
זיך צוצוגרייטן בהכנה דרביה צום לעכטיגן יו"ט קבלת התורה בהתמדת התורה,
אונן זייליגן וויטער מעלה מעלה בתורה ויראת שםים ומדות טובות.

אלע בחורים זענען אַדוֹרָךְ דעם רבין' געמען לך, אונן די בחורים האבען
צורך געגעבן פארן רבין' אויסגעפלטערהיט די לוח הלימודים לימי בין
הזמנין', ואס דער רבינו האט געגעבן פאר די בחורים פאר בין הזמנין, און ואס
זייליגן זיך צ'יכענען די שעות פון וויפול מאַהט געלערנטן אַין די פֿאַרגאנגענע
מי' בין הזמנין. דער רבינו האט אויסגעדרוקט אַשטאַראָק קורת רוח פון די
התמדת פון די בחורים אַפְּלוּ אַין די פֿאַרְנוּמָעָן חַדְשׁ נִיסְן טַעַ.

נאכּמייאָג אַין פֿאַרְנוּמָעָן אַ שִׁינְעָן סְעוֹדָת בְּרִית, וואו עס האט
אוּפְּגַעַטְרַעַטְן דער השׂוּבָּרְ מְשַׁגְּחָה וְשַׁׁוְּמָ שְׁלִיטְ"א, דער בעל שְׁמָה שְׁלִיטְ"א,
אונן זייליגן שׂוּבָּרְ שְׁלִיטְ"א, וואו אלע האבען אויסגעברעננט די סְפָּעַצְיַיְלָע
איידליךיט וואס מְזֻהָּת אַוְיףּ די בחורי היישיבא, וככל רואיהם יכּירו כי זרע ברך
ה' המה, אונן מְדַאָּרֶףּ דאנָקָן דעם בוכ"ע אַוְיףּ די זכי' צו לערדנען אַין אָזָה הייליגע
ישיבא.

מלך ביופיו תחזינה עינינו.

*

חברות' עבודה שבלב' איינגעפֿירט נאך אַ שטאַפְּעָל העכער מיטן באמען' לגיון של מלך'

די דערהויבענע חברה' עבודה שבלב' וועלכע אַין געמען די סוקסעספֿול
חברות אין ישיבא, ואס דערהייבט דעם כה התפללה. די חברה האט די 4
שטאַראָק תקנות וועלכע יעדע בחור צ'יכענטן זיך טעליך', מרעדט נישט פארן
דאֹוועגען, מילערנטן אַשייער עבדות עבודה פארן דאוועגען, מְדַאָּוונָט צוֹזָאָמָעָן
מי'ן ציבור פון ברכות ביז נאך דעם גאנצן דאוועגען, מְדַאָּוונָט בְּקוּלְ רַם.

ガָרְ שְׁטָאָרָקָע הַכְּנָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּהַיכְלָל יִשְׁבַּתְּנָנוּ הַקְּדוֹשָׁה

אין די לעצטער וואכן האבען די השובע מנהל, משגיח, ומגידי שיעור שליט"א
סְפָּעַצְיַיְלָע צְוּגְגָּרִיטָן די השובע בחורים, מיט דרישות, און שמועען זיך צְוּגְגָּרִיטָן
מיט געוואָלְדִיגָּע הַכְּנָה דְּרַבָּה צום הַיְלִיגָּן זָמָן תּוֹרָתִינוּ
וועלכע ווערטט יעדע יאהָר נאכּמאָל נשפע.

סְפָּעַצְיַיְלָע האט דער השובע מנהל שליט"א דעם דינסטאג בי' זיינ
וועכענטיליכן דרשא, אויסגעברעננט מפי ספרים וסופרים די געהויבענע זָמָן
אין ואס מְשֻׁמְּפִיטָן יעצט, און מודיך געוען די בחורים וויאזוי עס אויסצופֿרָן
למעשה אויפּן טאג טעגְלִיכָן הַלְּקָיָךְ, מִזְאָל קענען טיליגן און ואקסן בתורה
וועבודה ומדות טובות.

עס האט זיך אַנְגְּזָעָן אַ גָּרְ שְׁטָאָרָקָע הַתּוֹרָה בְּהַיכְלָל הַיִשְׁבָּה,
סְפָּעַצְיַיְלָע מיטן האבען דעם ציל צו ענדיגן גאנַץ מסכת שבת, יעדע עמוד מיט אַ
שטאַראָקָע קלארקייט, און מיט פֿעַסְטָעָן חַזְוֹרָת אַיְנְגַעְטִילָט לוֹיטָן סְפָּעַצְיַיְלָע
סָדָר.

בקבלת תורה מסיני.

*

דָּרְהָוִיְבָעָנָע בָּאָזָוָר פָּוָן רְבִינָנוּ שְׁלִיטְ"א בְּהַיכְלָל הַיִשְׁבָּה לְאַזְטָ אַיְבָּר אַ טִּפְעָ רִישּׁוֹמָא קְדִישָׁא

דעם מאנטאג פ', במדבר העיל"ט האבען די בחורים זוכה געוען צו אַ
דערהויבענע טאג, וואן רבינו שליט"א אַיְסְפָּעַצְיַיְלָע גַּעֲקָוּמָעָן אַפְּגָעָבָן אַבְּיקָוָר
הַוד בְּהַיכְלָל הַיִשְׁבָּה. דער רבינו האט געדאווענט אַפְּיַעַרְדִּיגָּן תִּפְלָת שְׁחָרִית אַיְן
ישיבא וואס סְאַיְן גַּעֲוָעָן בּוֹקָע וּקְיָיָעָם.

נאָן דאוועגען אַין פֿאַרְנוּמָעָן די שמחת הברית פון הרה"ג ר' חיים צבי
מייזעלס שליט"א ר' מִבִּישְׁבָּתְנוּ הַקָּק, וואו דער רבינו אַיְזָן מְכוּבָד גַּעֲוָעָן מיט
סְנְדָקָהָת, בְּרוּכָהָת וּקְרִיאָת הַשָּׁם.

דערנאָק אַין פֿאַרְנוּמָעָן אַ שִׁינְעָן מסיבת לְחִים, נאָן זִינְגָּעָן פָּאַסְיָגָע

תפלת שחרית איז פארגעוקומען אַשְׁינָע מִסְבַּת לְחִים, מֵהֶת גּוֹזְנָגָעָן פָּאַסְיָגָע נְגָנוֹנִים, אָוֹן דער חַשּׁוּבָר מִנהָל שְׁלִיטָם אֲהָט אַלְעָנְגָרָע צִיִּיט, גַּעַשְׁלִידָעָרט קְדוּשָׁת וְגַדּוֹלָת בָּעֵל הַילּוּלָא, דִּי גַּעַוְאַלְדִּיגָּע שִׁיכּוֹת פָּוָן רְבוּתָנוּ הַקְּדוּשָׁים צָום בָּעֵל הַילּוּלָא, אָוֹן שְׁטָאַק אַפְּגָעָהוֹבָן דִּי בָּחָרוֹמָ צֹ גַּיְן מַעַלָּה בְּתוֹרָה וְעוֹבֹדָה עַל דָּרְכֵי רְבוּתֵיהֶם נְגָעָע.

וימליך טוב בעדינו.

אויך איז דא גראינגעראט אפצעי פאר דיי וועלכע איז שועער נישט צו רעדן
פארון דאָווועגן, או מ'יעדט נישט ליכ"ה פֿופֿצַן מינוּט פֿאָרָן זָמֵן הנחת טפלין.

דער השובע ראש החבורה הרה"ג רבינו ישראלי שיכר בער לייפער שליט"א ר"מ האלט כסדר א גאנר נאנטער קשור מיט די בני החבורה, און האלט אפ כסדר דיגע שמעוועסן מלא תוכן והתחזוקת אויפצ'זהיבין די בחורדים מעלה מייט א ספֿעַצְיַילָעׁ עֲפֵפִיל אַינְגָעָם עֲבוֹדָה שְׁבָלָב זֶה תְּפִלָּה.

איזהו עבודה שבלב זו תפלה.

פעסטע חזרה
קאר אין ישיבה
בײַים חזרן דריי
פרקיכם מסכת
שבת ’הboneה’,
הא/or ג’ ’שמונה
שרצאים’

די ליעצטן וואך איז פאגאנעkomען א זורה פון די דריי שיעור פשוט פרקים במוסכת שבת, בהיכל הישיבה, 'הובנה', 'האורג' שמונה שרצים', די בחורים האבען בי די יעציגען חראה קונה געוען די דריי פרקים מיט געוואאלדייג שלימות, קענענדיג קלאר די בלעטער, מיטן ציל עס וויטער איבער'ז'וחזרן עד שיהא מונח רבופא

**שיהיו דברי תורה שונים וمحודדים בפיך
שם ישאלך אדם דבר אל תגמגם.**

**דערהויבגען
מסיבת לחיכים
ביומא דהילולא
דרביה"ק
מהרא"צ
מקאמארנא זי"ע**

דעם פארגןגענעס דאנערשטאג פר' בה"ב,
כ"ז איד העעל"ט ביומה דהילולא קדישא
דרבינו הקדוש שר בית הוזhor מון אליעזר
אבי בעל זמשק אליעזר מאמאראן ז"ע נאר

בנין גן חוף ים זר

אל מעלה כבוד חברינו
וידידינו הנאמנים, אנשי
שלומינו תלמידי וחסידי
כ"ק מרדן רבינו הקדוש ז"ע,
ויבלחט"א כ"ק מרדן רבינו
שליט"א.

נתכבד בזה להזמיןכם
לבוא ולהשתתף ולהתעלס
באוהובים בעת שמחה
ニショאי צאצאיינו היקרירים,
בזמן ובמקום המוגבל הנ"ל,
ובבעזרת השם בעת שמחתכם
שומיעדייכם ישמה לבנו גם אנו.

כָּנְמוּקְדֵּם

געלה את ירושלים
על ראש שמחתנו
עוד ישם עיר יהודה ובחוות ירושלים

ברוכ שבח והודאה להשיית ובלב מלא שמחה
שהחינו וקיימו והיגענו לומן הוה
מתכבדים אנו להמוני את קרבונין וידיעינו
לבאו להשתתף בשמחת כלות בנינו היקרים

הבחן החתום המופלג בתיו"ש

שתקתאים א'יה למלול טוב ובשעה כוחה ומועלחת
ביום חמישי לסדר "ויהי ביום כלת משה להקים את המשכן" (נשא)
ונ' ריש תשובה"ה בלא"ה הרגלו

קבלת פנים בשעה 6:30 החופה בשעה 7:30

עודה תיכף אחר החופה
עם עתרת משה "עמיגענס"
4315 16TH AVENUE

המחכים לקראהת בואכם לשולחן
ברוחנאותיהם בית שמחהבת ישמם לבון גן און

הורי הכהלה מאיר עלבאויש ורעדתו בו הרהיטם בו ברוך פרדריך ז'ואן אל'	הורי החתן אברהם אלימלך יימאנן ורעדיתו בו הרהיטם בו ישראל אל' גל'
--	---

בשבח והודאה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו מתקבדים או בווה להזמין את קרובינו וידיעינו להאחזקה בשיחח כלולח בנו היבר

הבהיר החתן המופלא בתיויש
אברהם נ"

הכללה הבתוילה המחוללה **מלכה גנאנדייל** (תהי) בת הרהагי כשיית פיהיר עיקב רוב ליפאען שליטיאן

שתקת קיימן איה לפלוט טוב ובשעה טובה ומופעלת
בימים החשושים לרשות השם, *ס' צוין תשפה*
(לפלטרכם 5, יונתן)

קבלת פנים בשעה 6:30
והחופה בשעה 23:00
וזונכם מופעלים לאסערידה אחר החופה

וְאֵת בָּיִם שִׁיחַתֶּם יְשַׁמֵּחַ לְבֹנוֹ גָּם אֲנוֹ
וְרִידַּכְתֶּם הַפְּנֵה לְקַבֵּל פְּנֵים בְּשִׁיחָה
וְסַחְחַרְתֶּם לְיִפְעָר וּבְבָבָן
כִּי כָּךְ אָמֵרְתָּא מִירְבָּרָא לְטִימָא

ארינצוליגן
אייער הזמן
ביטע דופט
ארין צום
معدצת
718.451.8674
עקסטנטישן
840

איך ישים
סם נס עזבונו?
קומה צום טיש
אפקישן
אנגעטלאון?

איך ישים
אייסנצעאלן?
קומה צום טיש
אנגעטלאון?

בבשו כי תרפו
בבחו בירוא ד'

ויתכו די
תיתבו
בעלה
דרתא

רכות שלחן וספול
\$3,600

איפגעל אדוננט
איפז שיף היי
האנדא

אבער מידארף נאך צושנעהן א גרייסן סכט
אך די שיפמננט זאל קענען אידיספאך!

טלפון: 03-535-5555 | אימייל: info@shluchan.com | www.shluchan.com

עוזרים שלו ותתונם עלזו בקבלת תורה מסנו

ידינו היקר הרבנן הנכבד והמפואר
רודף צדקה וחסד
הרה"ח ר' יצחק יהודה ליבוש מערמאלשטיין שליט"א

ראשי קהלינו ומוסדזינו ר'ק'
ופטרון שבת המייסדים

לרגל השמחה המдолה השוריה במעונו שמחות
הנחת ספר תורה
בימים אסרו חוג שבועות בעל"ט בבית מדרשו המadol
בראשות ר'ק מרכז רבינו עותה ראשינו שליט"א

מ שעניא וליבש ברכווש באה שלוחה, שיאו רועא טן קראם גביש מלון נשבשים
את התורה לא ימוש פפי וועך וועך ווועך לאויך יטמי מעים ומינס כמו מאה אפיס
ל ראות דורות טירס וכברוכם בוכית טלית התורה קורשה ובכבודה שואא לא קקרו חיים
ט וב חדיך כל מי חי שפע ברכה והצלחה ברוחנית וגשומית בכל מעש ידים
ו כל הרכבות הרכבות תורה יקיישו לך מתקן הרובת הדעת וקורשה מכלא הפיים
ב רוכת עד כי ר' משמי מעיל עלי נכה לביאך קד דוד נאלט ומלכני בראשו בכינן צין ירושלים

הمبرכים לעומתך ונשמחים בשמחתך,

॥ ז' הסכךין

בצל הקודש

במדבר - שבועות - תשפ"ה ל'ק

מהנעשה והנסמע בביתו נואה קודש
של ב"ק מון רבינו עט"ר שליט"א

עש"ק פר' בהר-בחתקתי

דער רבוי האט געדיוענט שחרית בבית מדרשיינו תפארת משולם אין וויליאמסבורג, צום עמוד איז צוגעגןגען מהו"ר ישראלי זאב סג"ל שווארץ הי"ו.

דערנאך האט זיך דער רבוי משתחף געוווען ביימ שמחת הברית מליה פון בן מהו"ה אברהム שמואל פיליפסן הי"ו, דער רבוי איז מכובד געוווען מיט סנדקאות אונ מאכד געוווען דער זיידע מהו"ר אהרן דרעזין הי"ו. נאכן ברית האט דער רבוי געבענטשט די קינה, אונ וויארעם אנגעוואונטשן די עלטערין ובני משפהה, ובפרט פארן זיידע מהו"ר בנימין הי"ו ברכות לרוב.

שבת קודש פר' בהר-בחתקתי - שבת המיסדים די חשוב'ע נגידים פטרוני מוסדותינו ה'ק' בנוי יארק ועלכע האבן זוכה געוווען מיטזהאלטען די דערהויבענע שבת המיסדים', זענען נאך אנטערן' רושם אונ שטאַרְק באגייסטערט פון די איגר דערהויבענע הערליך שבת ואס איז פאריריבער, אינעם פערסיפני האטעל אין ניו דזשערס, בראשות כ"ק מון רבינו שליט"א, אויפן ריכיע עלאגענטע פארגענס איזו ווי עס פאסט זיך פאר די נגידים פטרוני מוסדותינו הקדושים בנוי יארק.

ארום 2:00 האבן זיך די טויערן פונעם האטעל געפענט, ווען עס האבן אנגעהויבן אריינצושטראמען די פילאנטראפן מיסדי ופטרוני מוסדותינו ה'ק'. די עסקנים האבן יעדעם אויפגענוומען בסבר בפנימ יפות, אונ מסדר געוווען איז די צימערן, ועלכע זענען געוווען הערליך שיין צוגעריגיט אויפן מלכות'דיג פארגענס מיט אלע פרטים צום שבת.

במשך די נאכמיטאג שעוט איז געוווען צוגעריגיט ריכיע טועמי' איז מארק אויפן אלטען שטייגער, פארן גאנצן ציבור קראיו וכיאות. ספצעיגעל איז געוווען צוגענטעלט א הייסע באקוועמע מהודר'דייג מקוה, בהשגת דיני קהلتינו ה'ק' שליט"א.

❖

ארום 6:00 נאכמיטאג איז דער רבוי אוריינגעקומען בהיכל הבימה"ד, ועלכע איז געוווען באציגט מיטן הערליך מזרחה וויאט, איזו ווי איז ביהם"ד הגדול דקריתינו ה'ק', אונ האסניא אין וויליאמסבורג.

דינטאג פר' בהר-בחתקתי

איןדערפרاي איז פארגעקומען בי רבינו שליט"א די תפlein ליין פאר הבהיר הבר מצוה בן מהו"ר יצחק שמעון אסטריעיכער הי"ו פון קריית יואל, דער רבוי האט געגעבן וויארימע דברי הדרכה, אונ נאכן תפlein ליין אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן בר מצוה בחור אונ די עלטערין, אונ געגעבן במתנה די ספרי קודש עבודת עבודה.

ביינאכט האט דער רבוי געצעידן ליכט אונ צוגעגןגען צום עמוד צו תפילת מעריב, לרגל די יארציט פון די שועטער הרובנית הצדיקת ברכה חנה ע"ה מליזענסק.

שפערטער איז דער רבוי אroiיס צום בית החיים מיט א מנין תלמידי שיעור ג' פון ישיבה גודלה, אונ געזאגט א ספר פון תחלים, דערנאך פאגעעלערנטן משניות אונ געזאגט קדיש. תנצב"ה.

מיתוואר פר' בהר-בחתקתי

איןדערפרاي איז פארגעקומען די תפlein ליין פאר הבהיר הבר מצוה בן האדמור' מראדאשיץ שליט"א פון קריית יואל, דער רבוי האט געגעבן וויארימע דברי הדרכה, אונ נאכן תפlein ליין אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן בר מצוה בחור אונ די עלטערין, אונ געגעבן במתנה די ספרי הקודש עבודת עבודה.

נאכמיטאג האט דער רבוי מנהם אבל געוווען דורוכן טעל. בי משפחת המנוח הרה"ח ר' מאיר צבי גריינוואלד ע"ה פון שיכון סקויריא. דער רבוי האט געטראיסט אונ מחק געוווען די משפהה, אונ וויארעם אנגעוואונטשן ברכות לרוב.

ダンרטשטאג פר' בהר-בחתקתי

נאכמיטאג האט זיך דער רבוי אוריינגעלאזט אויפן וועג קיין ניו יארק, צו פריאווען די דערהויבענע 'שבת המיסדים' ועלכע איז געוווען ספצעיגעל צוגענטעלט פאר נגיד וטפסרי אונ"ש, לטובה מוסדותינו הקדושים בנוי יארק.

דער רבוי האט געדיוענט תפילת מנהה ומעריב בבית האסניא אין וויליאמסבורג.

במשך'ןGANZEN שבת.

תיקי דערנאך איז דער רבוי צוועגןגען צו קבלת שבת און ארינגעשלעפעט די גאנצע ציבור אין און פלאם פיער, און דערנאך געציילט ספרה מיט גויס התערורות. נאכן דאוונגען האט מען געזיגן די אוט שבת' נגן, און די גאנצע ציבור איז אריבער דעם וביין ואונטשן 'א גוט שבת', און דער רבוי האט ממשיק געוווען צו טילן די ניע זמירות 'עובדות משולם פיש' פאר די נגידים בעם וועלכע האבן נישט באקומען פרײטאג נאכמייאג, מפני קוֹצָר הַזָּמָן.

דערנאך איז מען אריבער צום אולם השלחנות, ווי מען האט געזיגן אינאיינעם די זמירות שבת, אונגעריפרט דורך זמורה קאפעעלע, אין שפיך פון מהה"ר אמר אויגעל הייז ראש מקהילות המנגנים דחצורת קדשינו. מיט האגהה הטע צו קידוש איז מכובד געוווארן הרה"ח ר' דוד מאירובייז הייז פון וומסב"ג.

עס איי סערוירט געוווארן ארייכע מלכות'דייגע סעודה, און עסקנוי קהلتינו הַקְּ קָאָבָּן פְּלָאָצִּירָן דֻּעָם צִּבּוּר, וואו מען האט אינאיינעם פְּאָרְבְּרָעָנֶגֶט בשבת אחיהם גם ייח.

מיט די זמירות זענען מכובד געוווארן: הרב הגאון דומ"ץ דקהלהתינו הַקְּ וְלִילָאָמְסְבָּוָג שליט"א, הרבני החסיד המרום ר' ישראָל דוב גאלדבערגער הייז פון קריית יואל, הרה"ח ר' אברהם שמואל פְּיִפְּעָרָה הייז פון וומסב"ג, הרה"ח ר' יוסף פְּנָחָס טְרוֹלָאָוִוִּיטְשָׁה הייז פון מאנסִי, הרה"ח ר' יואל שווארץ הייז פון קריית יואל, הרה"ח ר' מאיר ווינבערגער הייז פון בארא פאָרכָּ.

דער רבוי האט פְּאָרְבְּרָעָנֶגֶט בספה"ק נועם אלימלך, און דערנאך ממשיק געוווען בדברות קודש.

ברהמ"ז על הטע פאר רבינו שליט"א איז עקייפט געוווארן דורך הרה"ח ר' דוד ארי' פריעדמאן הייז פון בארא פאָרכָּ, האגהה הטע הרה"ח ר' אלכסנדר גאלדבערגער הייז פון וומסב"ג. שבח נוותנים הרה"ח ר' דוד ארי' פריעדמאן הייז. נאכן טאנצן רננו צדיקים איז דער ציבור אריבער דעם רבין ואונטשן א גוט שבת.

דערנאך איז געוווען צוועשטעלט ארייכע באטע פארן גאנצן עולם, וואו מען האט פְּאָרְבְּרָעָנֶגֶט אינאיינעם בשירה ובזמרה ובזכרות ימי קדם.

שבת אינדעפרֵי פון 6:00 פְּאָרְבְּרָעָנֶגֶט איז שווין די מקוה געוווען שטאָרָק אין באנוֹץ, אַרְיִינְקוּמְעַנְדָּאָג אַיִן בַּיהֲמָד איז געוווען פיל מן הקצה אל הקצה, וואו דער ציבור האט אויסגעזאגט גאנץ ספר תהילים כנהוג ברוב עם ובהתערורות רב, און רבינו שליט"א האט פְּאָרְבְּרָעָנֶגֶט בַּיָּמִים עַמּוֹד הרה"ח ר' פְּנָחָס

אויגענון מען אלע נגידים לבָּך ולהתברָּך, ווי יעדער נגיד האט ארינגעשריבָּן די נאמען אין די ספֿעְצְּיעַלְעָמָד מגילת היסודה מייסיד צו זיין די "איגוד מוסדות טאהש ניו יאָרָק", און מקבל געוווען אַהֲרָלִיכָּע מִתְהָנָה מִידִי קְרָדְשׁוֹ פָּוֹן רְבִנּוֹ שְׁלִיטָ"א, די ניע הערליךע לעדרנע זמירות בעבודת משולם פִּישָׁ" פָּאָר.

עדן נגיד באזונדעה, און אַנְגְּוָוָאָוָנְטָשָׁן ברכת קדשו לרוב. הארט פָּאָרָן זָמֵן הדְּלָהָבָּן אַיִז פְּאָרְגְּעָקְוָמָעָן די דערהויבענען מעמד אַבְּוֹתָה עַל בְּנֵים, וואו מען האט געזיגן ואַרְיִמְעָן התערורות'דייגע ניגונים, זיינגדיג מתפלל עַל בְּנֵינוֹ וְעַל דּוֹרוֹתָהָנוּ, און דער חַזְן מוֹהָה יִשְׂרָאֵל אַדְלָעָר הַיּוֹ האט אויגענערעטען מיט ואַרְיִמְעָן חַרְזִים פָּוֹן וְעַלכָּעָד די גאנצע ציבור אַיִז שטאָרָק בתרגש געוואָרָן, אַרְיִיסְבְּרָעְגְּעַנְדָּאָג די שׂוֹעֲרָעָ נְסִינוֹת הַזָּמָן, ווּפִילְתְּפִילָה מִיר דָּאָרְפָּן פָּאָרְגִּיסְן פָּאָר אַוְנְעָרָעָה הייליגע לְעַכְתִּיגָּע דְּרוֹתָה זָאָל בְּלִיבָּן עַרְלָאָק אַוְן הַיְּלִילָג, רְבִנּוֹ הַקְּדוֹשָׁ זַיְּעַט אַרְאָפָּן זָעַטָּה וְזַיְּנָעָ תְּלִמְדִידָּם נְאָמָנִים גַּעֲבָן אַוּוּקָ פָּוֹן זִיךְן, צו מִיסְדָּה זִיךְן אַוְן אַוְעַקְשְׁטָעָלְן זַיְּנָעָה הייליגע מוסדות אַיִן נְיוֹ יִאָרָק, ווּטָעַר זַיְּכָעָר אַוְיסְבָּעָטָן פָּאָר זַיְּיָ בְּנֵים וּבְנִים עַוְּסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת בָּאָמָת, אַוְן אלע השפעות טובות אָמָן.

רבינו שליט"א האט געמאכט די עירוב, אינאיינעם מיט הרה"ח ר' יְחִזְקָאֵל שְׁרָגָא סְטוּרָאָוִוִּיטָה הייז פון וומסב"ג. תִּכְפַּכְתִּים דערנאך האט דער רבוי געצינדן די נורות שבת, און ספֿעְצְּיעַלְעָמָד לעכט לע"נ רְבִבָּה זַיְּעָ, אַוְן גַּזְאָגָט די הייליגע תפילה השל"ה אַוְן שִׁיר הַשִּׁירִים אַינְגִּינָּעָם מִיטָּן גַּאנְצָן צִבּוּר מיט גויס התערורות.

צום באשטומטן זען איז דער רבוי צוועגןגען צו תפילה מנהה.

נאך מנהה האט אויגענערעטען הרה"ח ר' אלכסנדר גאלדבערגער הייז פון וומסב"ג, וועלכע האט במתוק לשונו געעפנט דעם היסטاريישן שבת, און באגריסט רבינו שליט"א און דִּינְיִנְיָן קְהַלְתִּינוּ הַקְּ שְׁלִיטָ"א, אַוְן אלע חַשּׁוּבָע נְגִידִים, אַוְן אַרְיִיסְגְּעָרְבָּעָנֶגֶט די גַּעֲוֹזָלְדִּיגָּע זַיְּיָ וְאָסְ דִּי אלע פָּאָרְזָאָמְעָלְטָעָ דָּאָהָבָּן, אַרְוִיסְ צוּ הַעֲלָפָן כְּקָךְ רבינו שליט"א מיטן מִיסְדָּה זִיךְן אַוְן אַוְעַקְשְׁטָעָלְן די הייליגע אִמְפְּרִיעָרָעָ פָּוֹן מוסדותתנו הַקְּ אַיִן נְיוֹ יִאָרָק אוּפָּיךְ אַוְן שְׁטָאָרָק יְסוֹדָה, אַוְן דָּרָךְ דָּעַם זַיְּכָה זִיךְן צוּ הַשְּׁפָעָות טובות עד בְּלִי די.

דערנאך האט ער אויסגעזרופּן חַרְבָּה גַּעַזְוָן דּוֹמָ"ץ דקהלהתינו הַקְּ קְרִיטָה יוֹאָל שְׁלִיטָ"א, וועלכע האט אויגענערעטען אַיִן אַהֲרָלִיכָּע מִתְהָנָה מִידִי קְרָדְשׁוֹ פָּוֹן בְּנֵים רְבִבָּה זַיְּעָה העכrown אַטְמָאָסְפָּעָרָעָ פָּוֹן אַשְׁבָּת בְּנֵים רְבִבָּה זַיְּעָה דְּרַצְיְּלָעְנְדָאָג אַוְעַבְּדָא אַוְן אַרְיִיסְגְּעָרְבָּעָנֶגֶט אַוְן דָּוְרָכָן הַעֲלָפָן אַדְקִיק מִיט גַּעַלְטָעָ, ווּרְעַטָּמָעָן נְאָנְטָן צּוּמָּה צְדִיק מִיט אַהֲרָוּעָ קָשָׁר, אַוְן אַנְגְּוָוָאָוָנְטָשָׁן אַיִז פְּאָרְגְּעָזָאָגָט די גַּאנְצָן צִבּוּר צוּ די תפילהות אַוְן טִישָׁן

שבת. הרב הגאון דומ"ץ דקהלתינו הק' וויליאמסבורג שליט"א האט פראגעלערנט פרקי אבות, דערצ'ילנדיג הערליךע שיינע עובדות וענינים, ארוםראדענדיג צוישן אנדערע אז רבינו הקדוש זי"ע האט מייסד געווען די היליגע שטעהל און די מוסדות הק' למעלה מדרך התבע, ואס אפי' צדיקים האבן מעיד געווען אז דאס איז געווען באחינה פון "הרבבה עשו כרבי שמעון ולא עלתה בידם", בשעת רבייה"ק זי"ע האט מייסד געווען די היליגע שטעהל, האט מען נישט גאליבט אז דאס ווועט טאקע מצליה זיין, און למשה ב"ה איז עס געווען עלתה בידו, און ב"ה ס'אייז אויסגעשטיין און מצליה געווען למעלה מדרך התבע, און אצינד האלט מען שוין דא, און מען האט ב"ה אויגעשטעלט איגענען מוסדות אין אלע היימישע גאנטער אין ניו יארק.

דערמאגענדיג איז אין די אמאלאיגע יארן אין קרייתינו הק' איז געווען די געוואוינהיט, איז עשירים ונגידים קענען קומען פון אנדערע קרייזן, און דא קוקט מען זיך אום, און מען זעהט ב"ה איז גויסער עולם, אנשי שלומינו יראים ושלמים תלמידי חכמים ואנשי מעשה מיטן פולן חסידיישן לבוש, זעהט מען די געוואלדייגע כה וואס רבינו הקדוש זי"ע האט אריינגעט, און וואס ער איז אלץ משפיע פאר די וואס טווען פאר זייןע היליגע מוסדות.

אויסיסברענגןדייג מיט א קלארקייט די וויכטיגקייט פון אריסהעלפַן רבינו שליט"א אויפצושטעלן די מוסדות אין ניו יארק לנו ולדורותינו, און איז מען הייבט ב"ה אן מיט ערליךע געלטע, ווועט אלעס גיין נאך די התחלה, און עס ווועט אי"ה אויסשטיין לבית אולפנא רבתיה, אויפן הייליגן און ערליךן דרך בעז"ה.

אויספערעדיג איז ער קען די עסקנים פארזענלייך, און ער האלט או די געוואלדייגע הצלחה וואס מען זעהט ב"ה קומט פון דעם, וויל די עסקנים טווען עס מיטן גאנצן הארץ פארן איבערשטען און פארן הייליגן צדיק רבייה"ק זי"ע, און קיין שום זייטיגע אינטערענסן אודער חשבונות, מיט א געוואלדייגע אחדות און צוזאמענארבעט.

זו תפילה מנהה איז צוגעanganען הרה"ח ר' יצחק יודא ליבוש מערמעלשטיין הילוי פון קרייתינו הק', מבריח התיICON פונעם שבת, וועלכע האט אויך עולה געווען ראשון, שני האט עולה געווען הרה"ח ר' יעקב משה גאלדערגער הילוי פון קריית יואל, שלishi הרב מאיר יעקב טעלער שליט"א פון קריית יואל. הגבה רבינו שליט"א, גليلת הרה"ח ר' יוסף יודא ארי' ארגעל הילוי פון וומסב"ג, פטרון שבת המיסדים. קידוש בי סיודה שלישית איז מכובד געווארן אב"ד קלוזש שליט"א.

רבינו שליט"א האט משמעי געווען א לענגערע צייט פיעירדעיגע דברות קודש בגודל סגולת הזמן, ספרות יסוד שביסודה, און וויאזוי צו מאכן די ריכטיגע הכרה ל渴בלת התורה, מידארף לערנען מיט א שטארקע קביעות, ארוםראדענדיג

ברוך האלפערין הילוי פון קרייתינו הק'. פסוקי דזמרה האט געדאונגנט הרה"ח ר' אפרים פיישל פעלבערבוים הילוי פון קרייתינו הק', צו שחרית איז צוגעanganען החזן מוה"ר ישראל אדלער הילוי פון ארץ ישראל.

די עליות זענען פאורךיפט געוואן דורך מוה"ר מאיר מרדכי בערךאוויטש הילוי פאר פאנטאסטישע שכומים, אויפן בימה האט זיך אנטצעהן די חשובי'עGabaim הרה"ח ר' חיים פנחס צויבל הילוי און מוה"ר יצחק נחום האמברוגער הילוי וועלכע האט אויפגערופן עולה צו זיין. ועל כל קורא איז געווען הרב הגאון דומ"ץ דקהלתינו הק' וויליאמסבורג שליט"א. די עליות האבן עולה געווען: כהן מוה"ר ישראלי' ברכ ענגעל הילוי פון מאנסי, לוי מוה"ר משה מרדכי פריעדמאן הילוי פון וומסב"ג, שלישי הרה"ח ר' אלכסנדר גאלדערגער הילוי פון קריית ר' ביבי הרה"ח ר' פנחס ברוך האלפערין הילוי פון קרייתינו הק', חמישי הרה"ח ר' עמרם אונגאאר הילוי פון מאנסי, וששי הרב והגאון דומ"ץ דקהלתינו הק' וויליאמסבורג שליט"א, שביעי הרה"ח ר' יוסף פנחס טטרלאוויטש הילוי פון קריית יואל, והוספה: הרב הגאון דומ"ץ דקהלתינו הק' קריית יואל שליט"א, מוה"ר דניאל הלל פיליפסון הילוי פון מאנסי, לרגל די יארציטט פון אמו ע"ה, מוי"ה חנני יו"ט ליפה גוטמאן הילוי פון קרייתינו הק', דער רביה האט געגעבן די נאמען לבתו הנולד לו למזל טוב. אחרון חזק הרה"ח ר' ישראלי' דוב גאלדערגער הילוי פון קריית יואל.

פאר מפטיר האט דער רביה געמאקט די מי שברך להולי ישראל, רבינו שליט"א האט עולה געווען מפטיר, געקופט געווארן דורך אב"ד קלוזש שליט"א, פארוועס דער רביה האט זיך באדאנקט און געמאקט א ספעציעלע מי שברך. האגה הרה"ח ר' ישראל אברהם סג"ל קרויס הילוי פון וומסב"ג, גילה מוה"ר אהרן עוזר הילוי בן הרב מאיר יעקב טעלער שליט"א פון קריית יואל.

רבינו שליט"א האט געבענטשט ראנש חדש מיט גוריים התעורהות, און צוגעanganען צו תפילת מושך, פתיחה צו אנעים זמירות מוה"ר חיים נחום מערמעלשטיין הילוי פון קרייתינו הק'. נאכן דאוועגען איז פארגעקומען א קידושא רבא.

♦

קורץ נאכן דאוועגען איז דער רביה אריינגעקומען צום שלחן הטהרה, מיט האגהה הוכס צו קידוש איז מכובד געווארן מוה"ר ישראל אהרן אייזדארפער הילוי פון קריית יואל.

במשכין סעודה האט מען געזינגן שיינע ניגונים לבבוד שבת. איז ביום השבעי הרה"ח ר' משה אהרן נימאן הילוי פון פלעטבוש, ברהמ"ז על הוכס איז געקופט געווארן פאר רבינו שליט"א דורך מוה"ר רפאל ארי' סג"ל קרויס הילוי פון וומסב"ג, וועלכער איז נתקבד געווארן מיט האגהה הוכס.

♦

שבת נאכמייאג איז געווען צוגעשטעלט א רייכע עונג

אין דיניע לעדערנע זמירויות עבודת משולם פיש, ועליכע די
חשוב'ע נגידים האבן באקומען במתנה מידי קדשו פון רבינו
שליט'א ערבע שבת קודש.

דערנאך איז דער רבּי אַרְוִיס פֿאָרֶנט פֿונְעָם האַטְּמָעַל, אָוֹן זִיךְ
אָוְמָגָעָקָט בְּקוּרָת רֹוח אָוְפֵּיךְ דִּי דְּרִיכְיָה בְּאָסָעַס פָּונְ מְוּסְדוּתִינוּ
הַקְּ, פָּונְ בְּ"פְּ-וּומְסְבָּגְ-מְאָנְסִיגְ, וּוְלְכָא אַירְעַ גְּרוּיסָע טְעַגְּלִיכְעַ
זְכוּתִים לְעֵד וּלְנַצְחָה זְעַנְעָן אוּיסְפָּאָרְקָוִיפָּט גְּעוּווָארַן בְּמַשְׁכָּן
שְׂבָת קְוּדָשָׁה דָּוּרְךְ דִּי נְגִידִים הַחְשּׁוּבִים.

דונטאג פר' במדבר

אין-נדערפּרי האט דער רבּי געַדאווענט שחרית אינעם האטעל בשעה 7:30, פֿאָרֶן עַמְדוֹד האט געַדאווענט מוה"ר אהרן מיכאל גבריאל סג"ל קרויסס וה"ו פֿון קרייטינַנוּ וּקְךָ. דערנַאך אייז געווען צוֹגַעשטַעַטֵּל אַפְּרִישְׁטָאָג פֿאָרֶן צִבּוֹר.

האנטאג פֵּר' במדבר

איןנדערפרי האט דער רביע געדעווונט תפילת שחרית בהיכל ישיבתינו הק' תפארת משולם פיש אין קריית יואל. פאָרַן עמוד האט געדעווונט הב' אַברָהָם אַרְיֵי מאירוביץ ני"ו, בימ לינען איז געווען בעל קורא הב' ברוך אַרְיֵי פּוֹיגֶעֶל ני"ו, די עליות האבן עליה געווען: כהן הרה"ח ר' שמואל זאנויל כהנא זי"ג, לוי ריבינו שליט"א, שלישי הרה"ג ר' חיים הערש מײַזעעלס שליט"א ר' מ' ואבי הבן. הגבה הרה"ח ר' רואבן מנחים שווארץ הי"ו משב"ק, גיללה הרה"ח ר' יעקב יוסף כהנא הי"ו משב"ק, פתיחה צו אנעים זמירות מוה"ר יואל קלמן בושבשאנוויאש, ביגו

דערנאך איז פראגעקומען די ברית מילה פון בן הנולד צו
הרה'ג ר' חיים הערש מייזעלס שליט"א ר"מ בישיבה. דער
רבאי איז מכובד געוווארן מיט סנדקאות וברכות וקריאת השם.
נאכן ברית האט דער רבוי געבענטשט די קינה, אונן ווארעט
אנגעווואונומישו פארכן מגיד ששייעור שלימ"א ברכום לרוב

דערנאך איז פארגעקוּומען אַ מסיבַת לְחִיָּם, מען האט געיזיגן ואַרײַמַע נְגִוּנוּם, דער מנהל שליט"א האט מקבל פנימ געווען דעם רבי'ן, און דער רבֵי האט משמייע געווען דברות קודש והדרכה. דערנאך האט דער רבֵי געמאכט אַ לְחִיָּם, און געוואָנטשָׁן פֿאָרֶן גאנצָן צִבּוֹר, און אלע בחורוּם זענען אריבער בעים ורב'ן, און מקבל געווען שְׂרִירִים פֿוֹן די לְקָה, און אַיבּוֹגָעָכְעָפָן פֿאָרֶן רב'ן די קָאָרטָל אַין וועלכָע מען האט עזינְגְּרוּם דָּבָר לְמִזְרָחָת, בְּמִזְרָחָת זוּ גָּזָע בְּאַזְמִינָה בְּאַזְמִינָה

העדיינן יתיר ענוהם במשון ומי בין המינים והעל ט. דערנאיך איז פארגעקומיין אסיפה מיט רבינו שליט"א איבער די וווײטען רוחבת גבולי הקדושה פון די ישיבה קטנה, און איבער די עפונגונג פון די ניע ישיבה גודלה בע"ה אויפון קומענדיגע עמן החורף הבעל"ט.

אז מידארף שטיין וויט אפגעזונדערט פון די אלע היינטיגע נסיעות מיט די קלים הטעמאים, די שטוברע זאלן וווערן געפירות אויפן הייליגן חסידישן דורך ואס מהאט אונז געלערנט.

דער רבִי האט צייר ווארען אroiיסגעברעננט די קידוש
השם פון איזא שבת, איבערלאזענדיג די משפוחות מיטן בליעז
ציל אroiיסצזהעלפֿן פאר רביינו הקדוש זי"ע איז זיין שאיפה אונ
זין דורך זאל ווינטער אונגין עד בית משיח צדקינו במאהרה,
דער צדיק קוקט אראפֿ אויף אונז אונז איז משפייע בעכּ האдол
השפעות לרוב, אוייספֿירענדיג מיט ווארים בערכות לוחב בעכות
וואס מיטוט לנו ולדורותינו.

מייט די זמירות זענען מכובד געווארן: הרה''ח ר' אהרן
משה שלאגער היי פון וומסב''ג, הרה''ח ר' משה דוד יצחקאל
אמסעל היי פון בארא פאראק, הרה''ח ר' יוסף גאלדבערגער
היי פון וומסב''ג, הרה''ח ר' ישראל צבי מאירובייך היי פון
בארא פאראק.

דער רביה האט געבענטשט על הטעס, געקויפט געוווארן דורך
מוחה"ר דוב גראינבוים הי"ו ואחיו מה"ר יוסף גראינבוים הי"ו פון
ומסב"ג, וועלכער איז מכובד געוווארן מיט האגהטה הטעס.
דער רביה איז צועגןאנגען צו תפילהת מעריב, אונ געציילט
טפיבער מאין גאנזיג בענבראכט

נארק מעריב האט דער רביג געמאכט הבדלה, הגבהת הטעס
אייז מוכובד געוווארן הרה"ח ר' ייחיאל מיכל הכהן פריעד היין
פון ברארא פאַrik, אונז צו האלטן די הבדלה אייז מוכובד געוווארן
הרה"ח ר' מרדכי מאירובייז היין פון וומסבעג.

נוך הבדלה האט מען געזאגט המבדיל, ויתן לך און
משניות מקאות און קדייש. דערנאנך האט החוץ מה'ר ישראלי
אדעלער הי'ו אויגגעטערעטען מיט חרוזים, און הערליך שיין
צוזאמגענו מען וויאזוי עס אייז פארריבער די גאנצע דערוהויבנע
שבת מתחילה ועד סופו, די ריכיע דרישות פריטיג צונאכטס,
שבת צופרי און פרקי אבות, און די התעוורות' דיגאע שלש
סעודות תורה פון מרכז רבינו שליט'א, און וויאזוי מיטצונע מען
די השפעות פונעם שבת אויף וויטעה, באגאליט מיט א געלט

מעשה פון ריבינו הקדוש זי"ע.
דערנאך האט דער רבינו דערצ'ילט א סיפור, איבער א נגיד
וועלכע האט גאגעבן א גרייסע סכום פאר סאטמאָר'ע מוסדות,
און זיך דערנאך אויפגעטען, ווער האט נאך גאגעבן איזוי סאך
ווײַ מיה, האט אים הרה"ק מסאטמאָר' זי"ע געענטפערט, או
דער 'אַיש חסיד היה' האט גאגעבן מעיר ווי דיה, האט ער
צוגאגעבן א הוספה סייאַל טאָקע אנקומען צו 'שמונה茅ות
אלף זהובים', אורייסברענגענדיג איז ווער עס וויל קען נאך
מוסיף זיין, פאר די הייליגע מוסדות. אונז ב"ה רוב ציבור האט
נאנקס מומיה גענותן צו די פרידזדיינן ומינוין

דערנאך זענען אלע חשוב'ע נגידים ארייבער בעיימ רביין פאר א לענגערע צייט ביז אין די פארטאגס שעה'ן, ווי דער רב' האט אריינגענשריבן בי יעדעם עקסטער חתימת יד קדשו

